

λήφθηκαν υπόψη κατά τη χορήγηση της άδειας λειτουργίας των πιστωτικών ιδρυμάτων ή τη διαδικασία έγκρισης μετέπειτα αλλαγών των στοιχείων αυτών.

15. α) Σε περίπτωση που πραγματοποιηθεί συμμετοχή ή αυξηθεί η υφιστάμενη συμμετοχή στο κεφάλαιο πιστωτικού ιδρύματος από φυσικό ή νομικό πρόσωπο χωρίς την, βάσει του παρόντος άρθρου, απαιτούμενη κατά περίπτωση γνωστοποίηση ή έγκριση από την Τράπεζα της Ελλάδος, παύει αυτοδικαίως να έχει αποτέλεσμα η άσκηση των δικαιωμάτων ψήφου που απορρέουν από τη συμμετοχή αυτή και η Τράπεζα της Ελλάδος μπορεί να επιβάλλει στους κατόχους των συμμετοχών αυτών τις κυρώσεις, που προβλέπονται στο εδάφιο α' της παραγράφου 2 του άρθρου 64, διαζευκτικά ή σωρευτικά

β) Σε περίπτωση μη τήρησης των υποχρεώσεων γνωστοποίησης στην Τράπεζα της Ελλάδος περί της αλλαγής της ταυτότητας των φυσικών προσώπων που ελέγχουν νομικά πρόσωπα, κατόχους συμμετοχής, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο εδάφιο δ' της παραγράφου 1 ή εφόσον δεν υπάρξει συμμόρφωση προς την τυχόν απαίτηση της Τράπεζας της Ελλάδος για την εφαρμογή των προβλεπόμενων στα εδάφια β' και γ' της παραγράφου 11 του άρθρου 5 του παρόντος νόμου, παύει αυτοδικαίως να έχει αποτέλεσμα η άσκηση των δικαιωμάτων ψήφου που απορρέουν από τη συμμετοχή του νομικού προσώπου στο μετοχικό κεφάλαιο του πιστωτικού ιδρύματος και η Τράπεζα της Ελλάδος μπορεί να επιβάλλει τις κυρώσεις που προβλέπονται στο εδάφιο β' της παραγράφου 2 του άρθρου 64.

16. Για τους σκοπούς της εποπτείας, η Τράπεζα της Ελλάδος δύναται να ζητά από τα πιστωτικά ιδρύματα τη γνωστοποίηση των στοιχείων της ταυτότητας και το ύψος του ποσοστού συμμετοχής των μεγαλύτερων μετόχων τους που αθροιστικά συγκεντρώνουν στην κατοχή τους την πλειοψηφία των δικαιωμάτων ψήφου του πιστωτικού ιδρύματος.

17. Η Τράπεζα της Ελλάδος δύναται να ρυθμίζει ειδικά θέματα και λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 86

(άρθρα 1 και 2 της Οδηγίας 2007/44)

**Αξιολόγηση της απόκτησης ή εκχώρησης συμμετοχών
σε ασφαλιστικές επιχειρήσεις**

1. Το τελευταίο εδάφιο της περίπτωσης ιγ) του άρθρου 2α του ν.δ. 400/70 αντικαθίσταται ως εξής:

«Για τον υπολογισμό της «ειδικής συμμετοχής» λαμβάνονται επιπλέον υπόψη τα άρθρα 9, 10, 12, 13 παράγραφοι 4 και 5 του ν. 3556/2007 (Α' 91)».

2. Η παράγραφος 1α του άρθρου 15α του ν.δ.400/1970 (Α' 10) αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο (στο εξής: «υποψήφιος αγοραστής»), το οποίο, μεμονωμένα ή μέσω κοινής δράσης, όπως ο όρος αυτός ορίζεται κατωτέρω, με άλλα πρόσωπα, έχει αποφασίσει είτε να αποκτήσει, άμεσα ή έμμεσα, ειδική συμμετοχή, είτε να αυξήσει περαιτέρω, άμεσα ή έμμεσα, υφιστάμενη ειδική συμμετοχή, όπως ο όρος «ειδική συμμετοχή» ορίζεται στο στοιχείο ιγ του άρθρου 2α του παρόντος νομοθετικού διατάγματος και δύναται να εξειδικεύεται με πράξεις κανονιστικού περιεχομένου της Επιτροπής Εποπτείας Ιδιωτικής Ασφάλισης (στο εξής: «ΕΠ.Ε.Ι.Α.») σε ασφαλιστική επιχείρηση που εδρεύει και λειτουργεί στην Ελλάδα, ούτως ώστε το ποσοστό των δικαιωμάτων ψήφου ή του μετοχικού κεφαλαίου που κατέχει να φθάνει ή να υπερβαίνει τα όρια του 10%, του 20%, του 1/3 ή του 50% ή ώστε να αποκτήσει άμεσα ή έμμεσα τον έλεγχο της ασφαλιστικής επιχείρησης, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 2α στοιχ. ιβ' του παρόντος, όπως ισχύει, (στο εξής: «προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής»), αρχικά απευθύνει κοινοποίηση εγγράφως στην ΕΠ.Ε.Ι.Α. προσδιορίζοντας το ύψος της σκοπούμενης συμμετοχής, καθώς και τις σχετικές με την προληπτική αξιολόγηση πληροφορίες, σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 15β του παρόντος. Η ΕΠ.Ε.Ι.Α. με απόφασή της δημοσιοποιεί κατάλογο με τις αναγκαίες, για τους σκοπούς της προληπτικής εποπτείας, πληροφορίες για την διενέργεια της αξιολόγησης, οι οποίες πρέπει να υποβάλλονται σε αυτήν κατά την κοινοποίηση που προβλέπει το παρόν άρθρο.

Ως «κοινή δράση» για την εφαρμογή του παρόντος νοείται η περίπτωση κατά την οποία δύο ή περισσότεροι υποψήφιοι αγοραστές ενεργούν συντονισμένα κατά την απόκτηση μετοχών ή δικαιωμάτων ψήφου με συμφωνία που μπορεί να γίνεται εγγράφως ή προφορικά, ανεξαρτήτως εάν τα πρόσωπα που δρουν από κοινού συνδέονται μεταξύ τους. Η κοινοποίηση των δικαιωμάτων ψήφου της ως άνω περίπτωσης στην ΕΠ.Ε.Ι.Α. γίνεται είτε από τον κάθε υποψήφιο αγοραστή χωριστά, είτε από έναν από αυτούς, ο οποίος έχει εξουσιοδοτηθεί για το σκοπό αυτό.

Κατά τον ως άνω υπολογισμό του ποσοστού συμμετοχής δεν λαμβάνονται υπόψη τα δικαιώματα ψήφου ή οι μετοχές με δικαίωμα ψήφου που κατέχουν πιστωτικά ιδρύματα ή επιχειρήσεις επενδύσεων ως αποτέλεσμα αναδοχής ή/και τοποθέτησης χρηματοπιστωτικών μέσων με ρητή δέσμευση ανάληψης, σύμφωνα με το εδάφιο (στ) της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του ν. 3606/2007, εφόσον τα εν λόγω δικαιώματα δεν ασκούνται ούτε χρησιμοποιούνται κατ' άλλον τρόπο με σκοπό την παρέμβαση στη διαχείριση του εκδότη και πρόκειται βάσει ρητής δέσμευσης να μεταβιβαστούν εντός ενός (1) έτους από την απόκτηση.

Προκειμένου περί συμμετοχών που πραγματοποιούνται από φυσικά πρόσωπα, η ΕΠ.Ε.Ι.Α. δικαιούται για την επίτευξη των σκοπών της εποπτείας και για λόγους διαφάνειας

- i) να ζητά στοιχεία για την ταυτότητα, τη χρηματοοικονομική κατάσταση και την προέλευση των χρηματικών μέσων των εν λόγω προσώπων και
- ii) να απαιτεί από τα φυσικά πρόσωπα να της παρέχουν τις κατάλληλες πληροφορίες, ώστε να βεβαιώνεται ότι πληρούνται πάντοτε οι προϋποθέσεις που προβλέπονται για τη χορήγηση άδειας λειτουργίας με βάση το παρόν νομοθετικό διάταγμα ή ότι δεν ανέκυψαν καταστάσεις που θα αποτελούσαν αιτία για τη μη χορήγηση της άδειας αυτής.

Προκειμένου περί συμμετοχών που πραγματοποιούνται από νομικά πρόσωπα, η ΕΠ.Ε.Ι.Α. δικαιούται i) να ζητά πληροφορίες για την ταυτότητα των φυσικών προσώπων που άμεσα ή έμμεσα ελέγχουν τα νομικά αυτά πρόσωπα, ii) να επιβάλλει την υποχρέωση να της γνωστοποιείται οποιαδήποτε μεταγενέστερη μεταβολή στην ταυτότητα των φυσικών αυτών προσώπων, υπό την έννοια του πραγματικού δικαιούχου της παραγράφου 16 του άρθρου 4 του ν.3691/2008 (Α' 166), που άμεσα ή έμμεσα τα ελέγχουν, iii) να ζητά την γνωστοποίηση των οικονομικών στοιχείων (οικονομικές καταστάσεις τους), όταν καθιστούν την ασφαλιστική επιχείρηση θυγατρική τους για τον έλεγχο της χρηματοοικονομικής τους κατάστασης, τα οποία μπορεί να ζητηθούν και μεταγενέστερα και iv) να απαιτεί από τα νομικά πρόσωπα να της παρέχουν τις κατάλληλες πληροφορίες, ώστε να βεβαιώνεται ότι πληρούνται πάντοτε οι προϋποθέσεις που προβλέπονται για τη χορήγηση άδειας λειτουργίας με βάση τον παρόντα νόμο ή ότι δεν ανέκυψαν καταστάσεις που θα αποτελούσαν αιτία για τη μη χορήγηση της άδειας αυτής. Για την έννοια του ελέγχου έχει εφαρμογή το στοιχείο (ιβ) του άρθρου 2α του παρόντος.

Για τον αποτελεσματικότερο έλεγχο της ταυτότητας των φυσικών προσώπων που ελέγχουν νομικά πρόσωπα τα οποία κατέχουν ειδική συμμετοχή σε ασφαλιστικές επιχειρήσεις η ΕΠ.Ε.Ι.Α. δύναται:

- i) να επιβάλλει την υποχρέωση στα νομικά αυτά πρόσωπα να έχουν ονομαστικές τις μετοχές με δικαίωμα ψήφου
- ii) να απαιτεί όπως συγκεκριμένα ποσοστά του συνόλου των πιο πάνω ονομαστικών μετοχών με δικαίωμα ψήφου ανήκουν σε ένα ή περισσότερα φυσικά πρόσωπα που τυγχάνουν της προηγούμενης έγκρισης της ΕΠ.Ε.Ι.Α.

Σε περίπτωση θανάτου προσώπου που κατέχει ειδική συμμετοχή ή ως άνω υποχρέωση ενημέρωσης από τους κληρονόμους του επιτρέπεται να πραγματοποιηθεί εντός προθεσμίας τεσσάρων (4) μηνών από την ημερομηνία

θανάτου του κληρονομούμενου ή από την ημερομηνία νόμιμης επαγωγής της κληρονομίας σε αυτούς. Σε περίπτωση αποποίησης της κληρονομίας, η προαναφερόμενη προθεσμία παρατείνεται αντιστοίχως μέχρι την παρέλευση τεσσάρων (4) μηνών από την επαγωγή της κληρονομίας στους περαιτέρω κληρονόμους, οι οποίοι έχουν την υποχρέωση ενημέρωσης. Την ίδια υποχρέωση ενημέρωσης έχει και ο τυχόν εκτελεστής της διαθήκης ή ο κηδεμόνας της σχολάζουσας κληρονομίας ή ο εκκαθαριστής της κληρονομίας που ορίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας. Μέσα σε τρεις μήνες από την γνωστοποίηση, η ΕΠ.Ε.Ι.Α. μπορεί, εφόσον κρίνει ότι οι κληρονόμοι δεν είναι κατάλληλοι για να εξασφαλίσουν τη συνετή και χρηστή διαχείριση της ασφαλιστικής επιχείρησης, να επιβάλλει τις κυρώσεις της παραγράφου 5 στοιχείο β' του παρόντος άρθρου ».

3. Η παράγραφος 3 του άρθρου 15α του ν.δ 400/1970 αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο έχει αποφασίσει να παύσει να κατέχει, άμεσα ή έμμεσα, ειδική συμμετοχή σε ασφαλιστική επιχείρηση απευθύνει κοινοποίηση εγγράφως στην ΕΠ.Ε.Ι.Α., προσδιορίζοντας το ύψος της συμμετοχής που προτίθεται να μεταβιβάσει. Κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο πρέπει ομοίως να απευθύνει έγγραφη κοινοποίηση στην ΕΠ.Ε.Ι.Α. για την απόφαση του να μειώσει την ειδική συμμετοχή του, προκειμένου το ποσοστό των δικαιωμάτων ψήφου ή του μετοχικού κεφαλαίου που θα κατέχει να μειωθεί σε λιγότερο από τα όρια του 10%, 20%, του 1/3 ή του 50 % ή προκειμένου να παύσει να έχει τον έλεγχο της εποπτευόμενης ασφαλιστικής επιχείρησης, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 2α στοιχείο ιβ' του παρόντος, όπως ισχύει.

4. Στο προτελευταίο εδάφιο της παρ. 5 του άρθρου 15α του ν.δ. 400/1970 μετά τις λέξεις «συμμετοχή του νομικού προσώπου» προστίθενται οι λέξεις «στο μετοχικό κεφάλαιο της ασφαλιστικής επιχείρησης».

5. Στο ν.δ. 400/1970 προστίθεται άρθρο 15β ως ακολούθως:

« Άρθρο 15β

1. Η ΕΠ.Ε.Ι.Α., αμέσως και σε κάθε περίπτωση εντός δύο (2) εργασίμων ημερών από την παραλαβή της κοινοποίησης, που απαιτείται βάσει του άρθρου 15α παράγραφος 1, καθώς και σε περίπτωση ενδεχόμενης μεταγενέστερης παραλαβής των πληροφοριών που αναφέρονται, γνωστοποιεί εγγράφως στον υποψήφιο αγοραστή ότι τις παρέλαβε.

Η ΕΠ.Ε.Ι.Α. διαθέτει μέγιστη προθεσμία εξήντα εργασίμων ημερών από την ημερομηνία της γραπτής επιβεβαίωσης της παραλαβής της κοινοποίησης και όλων των εγγράφων που απαιτούνται να επισυνάπτονται στην κοινοποίηση του υποψήφιου αγοραστή προκειμένου να διενεργήσει την αξιολόγηση της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου.

Στον υποψήφιο αγοραστή γνωστοποιείται κατά την επιβεβαίωση της παραλαβής και η ημερομηνία λήξης της περιόδου αξιολόγησης.

Η ΕΠ.Ε.Ι.Α δύναται το αργότερο μέχρι την πεντηκοστή εργάσιμη ημέρα της περιόδου αξιολόγησης να ζητήσει περαιτέρω πληροφορίες που είναι αναγκαίες για την ολοκλήρωση της αξιολόγησης. Το αίτημα υποβάλλεται εγγράφως και καθορίζονται τα αναγκαία συμπληρωματικά πληροφοριακά στοιχεία.

Κατά το χρονικό διάστημα μεταξύ της ημερομηνίας κατά την οποία ζητήθηκαν οι πληροφορίες από την ΕΠ.Ε.Ι.Α. και της ημερομηνίας παραλαβής της απάντησης του υποψήφιου αγοραστή, η περίοδος αξιολόγησης αναστέλλεται. Η αναστολή δεν πρέπει να υπερβαίνει τις είκοσι εργάσιμες ημέρες. Οι αρμόδιες αρχές έχουν τη διακριτική ευχέρεια να υποβάλλουν περαιτέρω αιτήματα για τη συμπλήρωση ή τη διευκρίνιση των πληροφοριών, τούτο όμως δεν είναι δυνατόν να συνεπάγεται διακοπή της περιόδου αξιολόγησης.

Η ΕΠ.Ε.Ι.Α. μπορεί να παρατείνει την αναστολή της παραγράφου 2 δεύτερο εδάφιο έως τριάντα εργάσιμες ημέρες, εάν ο υποψήφιος αγοραστής:

α) είναι εγκατεστημένος ή υπόκειται σε ρυθμιστικό πλαίσιο εκτός της Κοινότητας·

β) είναι φυσικό ή νομικό πρόσωπο μη υποκείμενο σε εποπτεία δυνάμει της ισχύουσας ασφαλιστικής νομοθεσίας

Εάν η ΕΠ.Ε.Ι.Α. μόλις ολοκληρώσει την αξιολόγησή της, αποφασίσει να αντιταχθεί στην προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής, πρέπει να ενημερώσει εγγράφως τον υποψήφιο αγοραστή, εντός δύο (2) εργασίμων ημερών, και χωρίς να υπερβαίνει την περίοδο αξιολόγησης, εκθέτοντας τους λόγους της απόφασης αυτής. Η ΕΠ.Ε.Ι.Α. δύναται να προβαίνει στην δημοσιοποίηση της αναφερομένης στην παρούσα παράγραφο αιτιολογημένης εναντιώσεως της στην προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής, άνευ αιτήματος του υποψήφιου αγοραστή.

Εάν η ΕΠ.Ε.Ι.Α. δεν αντιταχθεί εγγράφως στην προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής, εντός της περιόδου αξιολόγησης, τότε η προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής θεωρείται ότι εγκρίθηκε. Η θετική απόφαση δημοσιοποιείται σε κάθε περίπτωση.

Η ΕΠ.Ε.Ι.Α μπορεί να ορίζει μέγιστη προθεσμία για την ολοκλήρωση της προτεινόμενης απόκτησης συμμετοχής και να παρατείνει την προθεσμία αυτή, οσάκις ενδείκνυται.

2. Η ΕΠ.Ε.Ι.Α. κατά την αξιολόγηση της κοινοποίησης και των πληροφοριών της παραγράφου 1 του άρθρου 15α του παρόντος νομοθετικού διατάγματος για απόκτηση ειδικής συμμετοχής, προκειμένου να εξασφαλίσει την ορθή και συνετή διοίκηση της ασφαλιστικής επιχείρησης για την οποία προτείνεται η απόκτηση συμμετοχής, και λαμβάνοντας υπόψη την ενδεχόμενη επιρροή του υποψήφιου αγοραστή (φυσικού ή νομικού προσώπου) στην ασφαλιστική επιχείρηση, αξιολογεί την καταλληλότητα του υποψήφιου αγοραστή και περαιτέρω την ορθότητα της προτεινόμενης απόκτησης συμμετοχής από χρηματοοικονομική άποψη, με βάση όλα τα ακόλουθα κριτήρια:

- α) τη φήμη του υποψήφιου αγοραστή·
- β) τη φήμη και την εμπειρία οποιουδήποτε προσώπου το οποίο θα διευθύνει τις δραστηριότητες της ασφαλιστικής επιχείρησης κατόπιν της προτεινόμενης απόκτησης συμμετοχής·
- γ) τη χρηματοοικονομική ευρωστία του υποψήφιου αγοραστή, ιδίως ως προς το είδος των δραστηριοτήτων που ασκούνται ή προβλέπεται ότι θα ασκούνται από την ασφαλιστική επιχείρηση για την οποία προτείνεται η απόκτηση συμμετοχής·
- δ) την ικανότητα της ασφαλιστικής επιχείρησης να ανταποκρίνεται και να συνεχίσει να ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας βάσει του παρόντος νομοθετικού διατάγματος και της σχετικής ασφαλιστικής νομοθεσίας, ιδίως δε το κατά πόσον ο όμιλος του οποίου ενδέχεται να καταστεί μέλος διαθέτει δομή που καθιστά δυνατή την άσκηση αποτελεσματικής εποπτείας, την επαρκή ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ της ΕΠ.Ε.Ι.Α. και των λοιπών αρμοδίων αρχών, ημεδαπών και αλλοδαπών, καθώς και τον προσδιορισμό της κατανομής των αρμοδιοτήτων μεταξύ τους·
- ε) το βαθμό κατά τον οποίο υπάρχουν βάσιμες υπόνοιες ότι, σε σχέση με την προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής, διαπράττεται, επιχειρείται να διαπραχθεί, έχει διαπραχθεί ή επιχειρήθηκε να διαπραχθεί, νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή χρηματοδότηση της τρομοκρατίας, κατά την έννοια του άρθρου 2 του ν.3691/2008 ή ότι η προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής είναι δυνατόν να αυξήσει αυτόν τον κίνδυνο.

3. Η ΕΠ.Ε.Ι.Α δύναται να αρνηθεί την προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής μόνον εφόσον υπάρχουν βάσιμοι λόγοι γι' αυτό, με βάση τα κριτήρια της παραγράφου 1 ή εάν οι πληροφορίες που διαβιβάστηκαν από τον υποψήφιο αγοραστή (φυσικό ή νομικό πρόσωπο) δεν είναι πλήρεις, εφαρμοζόμενης

ανάλογα της παραγράφου 2 στοιχείο γ' του άρθρου 15α του παρόντος νομοθετικού διατάγματος.

4. Η ΕΠ.Ε.Ι.Α κατά την αξιολόγηση της απόκτησης συμμετοχής διαβουλεύεται εκτενώς με τις αντίστοιχες αρμόδιες αρχές, εφόσον ο υποψήφιος αγοραστής είναι:

α) ασφαλιστική επιχείρηση, αντασφαλιστική επιχείρηση, πιστωτικό ίδρυμα, επιχείρηση παροχής επενδυτικών υπηρεσιών (Ε.Π.Ε.Υ.) ή εταιρία διαχείρισης Οργανισμού Συλλογικών Επενδύσεων σε Κινητές Αξίες (Ο.Σ.Ε.Κ.Α), με άδεια λειτουργίας σε άλλο κράτος μέλος ή σε διαφορετικό κλάδο από αυτόν στον οποίο προτείνεται η απόκτηση συμμετοχής ή

β) μητρική επιχείρηση ασφαλιστικής επιχείρησης, αντασφαλιστικής επιχείρησης, πιστωτικού ιδρύματος, επιχείρησης παροχής επενδυτικών υπηρεσιών ή εταιρίας διαχείρισης Ο.Σ.Ε.Κ.Α. με άδεια λειτουργίας σε άλλο κράτος μέλος ή σε διαφορετικό κλάδο από αυτόν στον οποίο προτείνεται η απόκτηση συμμετοχής ή

γ) φυσικό ή νομικό πρόσωπο που ελέγχει ασφαλιστική επιχείρηση, αντασφαλιστική επιχείρηση, πιστωτικό ίδρυμα, επιχείρηση παροχής επενδυτικών υπηρεσιών ή εταιρία διαχείρισης Ο.Σ.Ε.Κ.Α. με άδεια λειτουργίας σε άλλο κράτος μέλος ή σε διαφορετικό κλάδο από αυτόν στον οποίο προτείνεται η απόκτηση συμμετοχής.

5. Η ΕΠ.Ε.Ι.Α. παρέχει, χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση, κάθε ουσιαστική ή σχετική πληροφορία για την αξιολόγηση της απόκτησης συμμετοχής σε επιχειρήσεις της παραγράφου 4. Στο πλαίσιο αυτό, διαβιβάζει, κατόπιν αιτήματος στις αρμόδιες αρχές, κάθε σχετική πληροφορία και γνωστοποιεί, με δική της πρωτοβουλία, όλες τις ουσιαστικές σημασίας πληροφορίες, διαβιβάζοντας και στις δύο περιπτώσεις τυχόν απόψεις ή επιφυλάξεις σχετικά με τον υποψήφιο αγοραστή.

6. Η ΕΠ.Ε.Ι.Α. δύναται να ζητά πληροφορίες από αρμόδιες αρχές άλλων χωρών για τους σκοπούς αξιολόγησης από αυτήν προτεινόμενης απόκτησης συμμετοχής. Στην απόφασή της, πρέπει να επισημαίνονται οι τυχόν απόψεις ή επιφυλάξεις τις οποίες εξέφρασε η αρμόδια αρχή η οποία είναι υπεύθυνη για την εποπτεία του υποψήφιου αγοραστή».

Άρθρο 87
(άρθρο 4 της Οδηγίας 2007/44)
Διατάξεις αντασφάλισης

1. Στην περίπτωση ι' της παραγράφου 1 του άρθρου 80 παράγραφος 1 του ν.δ. 400/1970 προστίθεται τελευταίο εδάφιο ως εξής:

«Για τον υπολογισμό της «ειδικής συμμετοχής» λαμβάνονται, επιπλέον των ανωτέρω, υπόψη τα άρθρα 9, 10, 12, 13 παρ. 4 και 5 του ν. 3556/2007».

2. Η παράγραφος 3 του άρθρου 87 του ν.δ. 400/1970 αντικαθίσταται ως εξής:

«3. α. Κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο (στο εξής «υποψήφιος αγοραστής») το οποίο, μεμονωμένα ή σε συνεννόηση με άλλα πρόσωπα, έχει αποφασίσει είτε να αποκτήσει, άμεσα ή έμμεσα, ειδική συμμετοχή, είτε να αυξήσει περαιτέρω, άμεσα ή έμμεσα, υφιστάμενη ειδική συμμετοχή όπως ο όρος «ειδική συμμετοχή» ορίζεται στο στοιχείο ιγ' του άρθρου 2α του παρόντος νομοθετικού διατάγματος και δύναται να εξειδικεύεται με πράξεις κανονιστικού περιεχομένου της ΕΠ.Ε.Ι.Α., σε αντασφαλιστική επιχείρηση που εδρεύει και λειτουργεί στην Ελλάδα, ούτως ώστε το ποσοστό των δικαιωμάτων ψήφου ή του μετοχικού κεφαλαίου που θα κατέχει να φθάνει ή να υπερβαίνει τα όρια του 20%, του 1/3 ή του 50% ή ώστε να αποκτήσει άμεσα ή έμμεσα τον έλεγχο της αντασφαλιστικής επιχείρησης, κατά τα οριζόμενα στο στοιχείο θ' της παραγράφου 1 του άρθρου 80 του παρόντος, όπως ισχύει, (στο εξής «προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής»), αρχικά απευθύνει κοινοποίηση εγγράφως στην ΕΠ.Ε.Ι.Α. προσδιορίζοντας το ύψος της σκοπούμενης συμμετοχής, καθώς και τις σχετικές με την προληπτική αξιολόγηση πληροφορίες, ως αυτές ορίζονται σύμφωνα με την παράγραφο 7.

Κατά τον ως άνω υπολογισμό του ποσοστού συμμετοχής δεν λαμβάνονται υπόψη τα δικαιώματα ψήφου ή οι μετοχές με δικαίωμα ψήφου που κατέχουν πιστωτικά ιδρύματα ή επενδυτικές επιχειρήσεις ως αποτέλεσμα αναδοχής ή/και τοποθέτησης χρηματοπιστωτικών μέσων με ρητή δέσμευση ανάληψης, σύμφωνα με το στοιχείο (στ) της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του ν. 3606/2007, εφόσον τα εν λόγω δικαιώματα δεν ασκούνται ούτε χρησιμοποιούνται κατ' άλλον τρόπο με σκοπό την παρέμβαση στη διαχείριση του εκδότη και πρόκειται βάσει ρητής δέσμευσης να μεταβιβαστούν εντός ενός (1) έτους από την απόκτηση.

Σε περίπτωση θανάτου προσώπου που κατέχει ειδική συμμετοχή ή ως άνω υποχρέωση ενημέρωσης από τους κληρονόμους του επιτρέπεται να πραγματοποιηθεί εντός προθεσμίας τεσσάρων (4) μηνών από την ημερομηνία θανάτου του κληρονομούμενου ή από την ημερομηνία νόμιμης επαγωγής της κληρονομίας σε αυτούς. Σε περίπτωση αποποίησης της κληρονομίας, η προαναφερόμενη προθεσμία παρατείνεται αντιστοίχως μέχρι την παρέλευση τεσσάρων (4) μηνών από την επαγωγή της κληρονομίας στους περαιτέρω κληρονόμους, οι οποίοι έχουν την υποχρέωση ενημέρωσης. Την ίδια υποχρέωση ενημέρωσης έχει και ο τυχόν εκτελεστής της διαθήκης ή ο κηδεμόνας της σχολάζουσας κληρονομίας ή ο εκκαθαριστής της κληρονομίας που ορίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας. Μέσα σε τρεις μήνες από την γνωστοποίηση, η ΕΠ.Ε.Ι.Α. μπορεί, εφόσον κρίνει ότι οι

κληρονόμοι δεν είναι κατάλληλοι για να εξασφαλίσουν τη συνετή και χρηστή διαχείριση της ασφαλιστικής επιχείρησης, να επιβάλλει τις κυρώσεις της παραγράφου 6 του παρόντος άρθρου.

β. Κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο έχει αποφασίσει να παύσει να κατέχει, άμεσα ή έμμεσα, ειδική συμμετοχή σε αντασφαλιστική επιχείρηση απευθύνει κοινοποίηση εγγράφως στην ΕΠ.Ε.Ι.Α., προσδιορίζοντας το ύψος της συμμετοχής που προτίθεται να μεταβιβάσει. Κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο πρέπει, ομοίως, να απευθύνει έγγραφη κοινοποίηση στην ΕΠ.Ε.Ι.Α. για την απόφαση του να μειώσει την ειδική συμμετοχή του, προκειμένου το ποσοστό των δικαιωμάτων ψήφου ή του μετοχικού κεφαλαίου που θα κατέχει να μειωθεί σε λιγότερο από τα όρια του 10%, 20%, του 1/3 ή του 50 % ή προκειμένου να παύσει να έχει τον έλεγχο της εποπτευόμενης αντασφαλιστικής επιχείρησης, κατά τα οριζόμενα στο στοιχείο θ' της παραγράφου 1 του άρθρου 80 του παρόντος ν.δ., όπως ισχύει.

γ. Η ΕΠ.Ε.Ι.Α., αμέσως και σε κάθε περίπτωση εντός δύο (2) εργασίμων ημερών από την παραλαβή της κοινοποίησης, που απαιτείται κατά τα ανωτέρω, καθώς και σε περίπτωση ενδεχόμενης μεταγενέστερης παραλαβής των πληροφοριών που αναφέρονται, γνωστοποιεί εγγράφως στον υποψήφιο αγοραστή, ότι τις παρέλαβε.

Η ΕΠ.Ε.Ι.Α. διαθέτει μέγιστη προθεσμία εξήντα εργασίμων ημερών, από την ημερομηνία της γραπτής επιβεβαίωσης της παραλαβής της κοινοποίησης και όλων των εγγράφων, που απαιτούνται να επισυνάπτονται στην κοινοποίηση του υποψήφιου αγοραστή, προκειμένου να διενεργήσει την αξιολόγηση που προβλέπεται στην παρούσα παράγραφο.

Στον υποψήφιο αγοραστή γνωστοποιείται κατά την επιβεβαίωση της παραλαβής, και η ημερομηνία λήξης της περιόδου αξιολόγησης.

Η ΕΠ.Ε.Ι.Α δύναται το αργότερο μέχρι την πεντηκοστή εργάσιμη ημέρα της περιόδου αξιολόγησης, να ζητήσει περαιτέρω πληροφορίες, που είναι αναγκαίες για την ολοκλήρωση της αξιολόγησης. Το αίτημα υποβάλλεται εγγράφως και καθορίζονται τα αναγκαία συμπληρωματικά πληροφοριακά στοιχεία.

Κατά το χρονικό διάστημα μεταξύ της ημερομηνίας κατά την οποία ζητήθηκαν οι πληροφορίες από την ΕΠ.Ε.Ι.Α. και της ημερομηνίας παραλαβής της απάντησης του υποψήφιου αγοραστή, η περίοδος αξιολόγησης αναστέλλεται. Η αναστολή δεν πρέπει να υπερβαίνει τις είκοσι εργάσιμες ημέρες. Οι αρμόδιες αρχές έχουν τη διακριτική ευχέρεια να υποβάλλουν περαιτέρω αιτήματα για τη συμπλήρωση ή τη διευκρίνιση των πληροφοριών, τούτο, όμως, δεν είναι δυνατόν να συνεπάγεται εκ νέου αναστολή της περιόδου αξιολόγησης.

Η ΕΠ.Ε.Ι.Α. μπορεί να παρατείνει την αναστολή της ανωτέρω παραγράφου έως τριάντα εργάσιμες ημέρες, εάν ο υποψήφιος αγοραστής:

α) είναι εγκατεστημένος ή υπόκειται σε ρυθμιστικό πλαίσιο εκτός της Κοινότητας·

β) είναι φυσικό ή νομικό πρόσωπο μη υποκείμενο σε εποπτεία δυνάμει της ισχύουσας ασφαλιστικής νομοθεσίας

Εάν η ΕΠ.Ε.Ι.Α. μόλις ολοκληρώσει την αξιολόγησή της, αποφασίσει να αντιταχθεί στην προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής, πρέπει να ενημερώσει εγγράφως τον υποψήφιο αγοραστή, εντός δύο εργασίμων ημερών, και χωρίς να υπερβαίνει την περίοδο αξιολόγησης, εκθέτοντας τους λόγους της απόφασης αυτής. Η ΕΠ.Ε.Ι.Α. δύναται να προβαίνει στην δημοσιοποίηση της ως άνω αναφερομένης δέουσας αιτιολογίας, άνευ αιτήματος του υποψήφιου αγοραστή.

Εάν η ΕΠ.Ε.Ι.Α. δεν αντιταχθεί εγγράφως στην προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής, εντός της περιόδου αξιολόγησης, τότε η προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής θεωρείται ότι εγκρίθηκε. Η θετική απάντηση δημοσιοποιείται σε κάθε περίπτωση.

Η ΕΠ.Ε.Ι.Α. μπορεί να ορίζει μέγιστη προθεσμία για την ολοκλήρωση της προτεινόμενης απόκτησης συμμετοχής και να παρατείνει την προθεσμία αυτή, οσάκις ενδείκνυται».

3. Στο άρθρο 87 μετά την παράγραφο 3 του ν.δ. 400/1970, προστίθεται νέα παράγραφος 3α ως εξής:

«3α. Η ΕΠ.Ε.Ι.Α. κατά την αξιολόγηση της κοινοποίησης που αναφέρεται στην παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου, και των πληροφοριών που υποβάλλονται κατά το άρθρο αυτό, για απόκτηση ειδικής συμμετοχής, προκειμένου να εξασφαλίσει την ορθή και συνετή διοίκηση της αντασφαλιστικής επιχείρησης για την οποία προτείνεται η απόκτηση συμμετοχής, και λαμβάνοντας υπόψη την ενδεχόμενη επιρροή του υποψήφιου αγοραστή (φυσικού ή νομικού προσώπου) στην αντασφαλιστική επιχείρηση, αξιολογεί την καταλληλότητα του υποψήφιου αγοραστή και περαιτέρω την ορθότητα της προτεινόμενης απόκτησης συμμετοχής από χρηματοοικονομική άποψη, με βάση όλα τα ακόλουθα κριτήρια:

α) τη φήμη του υποψήφιου αγοραστή·

β) τη φήμη και την εμπειρία οποιουδήποτε προσώπου το οποίο θα διευθύνει τις δραστηριότητες της αντασφαλιστικής επιχείρησης κατόπιν της προτεινόμενης απόκτησης συμμετοχής·

γ) τη χρηματοοικονομική ευρωστία του υποψήφιου αγοραστή, ιδίως ως προς το είδος των δραστηριοτήτων που ασκούνται ή προβλέπεται ότι θα

ασκούνται από την αντασφαλιστική επιχείρηση για την οποία προτείνεται η απόκτηση συμμετοχής:

δ) την ικανότητα της αντασφαλιστικής επιχείρησης να ανταποκρίνεται και να συνεχίσει να ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας βάσει του παρόντος νομοθετικού διατάγματος και της σχετικής ασφαλιστικής νομοθεσίας, ιδίως δε το κατά πόσον ο όμιλος του οποίου ενδέχεται να καταστεί μέλος διαθέτει δομή που καθιστά δυνατή την άσκηση αποτελεσματικής εποπτείας, την επαρκή ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ της ΕΠ.Ε.Ι.Α. και των λοιπών αρμοδίων αρχών, ημεδαπών και αλλοδαπών, καθώς και τον προσδιορισμό της κατανομής των αρμοδιοτήτων μεταξύ τους·

ε) το βαθμό κατά τον οποίο υπάρχουν βάσιμες υπόνοιες ότι, σε σχέση με την προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής, διαπράττεται, επιχειρείται να διαπραχθεί, έχει διαπραχθεί ή επιχειρήθηκε να διαπραχθεί, νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή χρηματοδότηση της τρομοκρατίας, κατά την έννοια του άρθρου 2 του νόμου 3691/2008, ή ότι η προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής είναι δυνατόν να αυξήσει αυτόν τον κίνδυνο.

Η ΕΠ.Ε.Ι.Α δύναται να αρνηθεί την προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής μόνον εφόσον υπάρχουν βάσιμοι λόγοι γι' αυτό, με βάση τα κριτήρια της παρούσης παραγράφου, ή εάν οι πληροφορίες που διαβιβάσθηκαν από τον υποψήφιο αγοραστή (φυσικό ή νομικό πρόσωπο) δεν είναι πλήρεις.»

4. Η παράγραφος 4 του άρθρου 87 του ν.δ. 400/1970 αντικαθίσταται ως εξής:

«4. α. Η ΕΠ.Ε.Ι.Α κατά την αξιολόγηση της απόκτησης συμμετοχής διαβουλεύεται εκτενώς με τις αντίστοιχες αρμόδιες αρχές, εφόσον ο υποψήφιος αγοραστής είναι:

i) πιστωτικό ίδρυμα, ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση, επιχείρηση παροχής επενδυτικών υπηρεσιών (Ε.Π.Ε.Υ.) ή εταιρία διαχείρισης Οργανισμού Συλλογικών Επενδύσεων σε Κινητές Αξίες (Ο.Σ.Ε.Κ.Α.) κατά την έννοια του άρθρου 1α σημείο 2 της οδηγίας 85/611/ΕΟΚ, με άδεια λειτουργίας σε άλλο κράτος μέλος ή σε διαφορετικό κλάδο από αυτόν στον οποίο προτείνεται η απόκτηση συμμετοχής ή

ii) μητρική επιχείρηση πιστωτικού ιδρύματος, ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης, Ε.Π.Ε.Υ. ή εταιρίας διαχείρισης Ο.Σ.Ε.Κ.Α. με άδεια λειτουργίας σε άλλο κράτος μέλος ή σε διαφορετικό κλάδο από αυτόν στον οποίο προτείνεται η απόκτηση συμμετοχής ή

iii) φυσικό ή νομικό πρόσωπο που ελέγχει πιστωτικό ίδρυμα, ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση, Ε.Π.Ε.Υ. ή εταιρία διαχείρισης Ο.Σ.Ε.Κ.Α. με

άδεια λειτουργίας σε άλλο κράτος μέλος ή σε διαφορετικό κλάδο, από αυτόν στον οποίο προτείνεται η απόκτηση συμμετοχής.

β. Η ΕΠ.Ε.Ι.Α. παρέχει, χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση, κάθε ουσιαστική ή σχετική πληροφορία για την αξιολόγηση της απόκτησης συμμετοχής σε επιχειρήσεις της παραγράφου 4. Στο πλαίσιο αυτό, διαβιβάζει, κατόπιν αιτήματος στις αρμόδιες αρχές, κάθε σχετική πληροφορία και γνωστοποιεί, με δική της πρωτοβουλία, όλες τις ουσιαστικές σημασίας πληροφορίες, διαβιβάζοντας και στις δύο περιπτώσεις τυχόν απόψεις ή επιφυλάξεις σχετικά με τον υποψήφιο αγοραστή.

γ. Η ΕΠ.Ε.Ι.Α. δύναται να ζητά πληροφορίες από αρμόδιες αρχές άλλων κρατών μελών για τους σκοπούς της αξιολόγησης από αυτήν προτεινόμενης απόκτησης συμμετοχής. Στην απόφασή της πρέπει να επισημαίνονται οι τυχόν απόψεις ή επιφυλάξεις τις οποίες εξέφρασε η αρμόδια αρχή η οποία είναι υπεύθυνη για την εποπτεία του υποψήφιου αγοραστή.»

5. Η παράγραφος 7 του άρθρου 87 του ν.δ. 400/1970 αντικαθίσταται ως εξής:

«7. Με απόφαση της ΕΠ.Ε.Ι.Α. καθορίζονται οι πληροφορίες και τα δικαιολογητικά, που υποβάλλει ο υποψήφιος αγοραστής, για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου, καθώς και κάθε ειδικότερο θέμα, που αφορά στην διαδικασία αξιολόγησης των γνωστοποιήσεων για την έγκριση ειδικής συμμετοχής».

Άρθρο 88

Ενσωμάτωση οδηγίας 2010/16/ΕΕ

Η παράγραφος 3 του άρθρου 3 του ν. 3601/2007 αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Εξαιρούνται από τις διατάξεις των άρθρων 13 και 15 του παρόντος νόμου περί ελεύθερης εγκατάστασης και παροχής υπηρεσιών τα πιστωτικά ιδρύματα που εδρεύουν σε άλλα κράτη-μέλη και έχουν ρητά εξαιρεθεί δυνάμει του άρθρου 2 της Οδηγίας 2006/48/ΕΚ από το πεδίο εφαρμογής της, όπως το άρθρο αυτό τροποποιήθηκε με την Οδηγία 2010/16/ΕΕ και ισχύει».

**ΤΡΙΤΟ ΜΕΡΟΣ
ΛΟΙΠΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ**

Άρθρο 89

Λοιπές τροποποιήσεις του νόμου 3601/2007

1. Η περίπτωση α) της παραγράφου 11 του άρθρου 5 του ν. 3601/2007 αντικαθίσταται ως εξής:

«α) να ζητά στοιχεία για την ταυτότητα, τη χρηματοοικονομική κατάσταση και την προέλευση των χρηματικών μέσων των:

i) φυσικών ή νομικών προσώπων που κατέχουν, άμεσα ή έμμεσα, συμμετοχή ή δικαιώματα ψήφου σε ποσοστό ανώτερο του 1% στο μετοχικό κεφάλαιο του πιστωτικού ιδρύματος,

ii) δέκα μεγαλύτερων μετόχων του πιστωτικού ιδρύματος και των φυσικών προσώπων που τους ελέγχουν, άμεσα ή έμμεσα, σε περίπτωση που οι εν λόγω μέτοχοι είναι νομικά πρόσωπα,

iii) φυσικών προσώπων που εμπίπτουν στην περίπτωση iii) του εδαφίου β' της παραγράφου 10 του παρόντος άρθρου,

iv) προσώπων του εδαφίου γ' της παραγράφου 10 του παρόντος άρθρου».

2. Το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 14 του άρθρου 5 του ν.3601/2007 αντικαθίσταται ως εξής:

«Για τον σκοπό υπολογισμού της σχετικής συμμετοχής λαμβάνονται υπόψη οι διατάξεις των εδαφίων α' και β' της παραγράφου 2 του άρθρου 24 του νόμου αυτού».

3. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 19 του ν. 3601/2007 διαγράφονται οι λέξεις «άνω του ποσού των πέντε εκατομμυρίων (5.000.000) ευρώ».

4. Η παράγραφος 3 του άρθρου 20 του ν. 3601/2007 αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Κάθε χρηματοδοτικό ίδρυμα που εδρεύει στην Ελλάδα και εποπτεύεται από την Τράπεζα της Ελλάδος γνωστοποιεί σε αυτήν εκείνες από τις δραστηριότητες των στοιχείων β' έως στ' και θ' της παραγράφου 1 του άρθρου 11 του παρόντος νόμου, που προτίθεται να παρέχει με ή χωρίς εγκατάσταση σε τρίτη χώρα, καθώς και τις πληροφορίες της παραγράφου 2 του άρθρου 12 στην περίπτωση εγκατάστασης υποκαταστήματος. Για τα χρηματοδοτικά ιδρύματα που εποπτεύονται από την Τράπεζα της Ελλάδος αλλά δεν εμπίπτουν στο άρθρο 19 του παρόντος νόμου η εν λόγω υποχρέωση γνωστοποίησης ισχύει και για την παροχή υπηρεσιών σε άλλο κράτος-μέλος. Στις παραπάνω περιπτώσεις η Τράπεζα της Ελλάδος διατηρεί το δικαίωμα να αντιτάσσεται στην παροχή των υπηρεσιών στην αλλοδαπή μέσα σε τρεις (3)

μήνες από τη λήψη όλων των σχετικών πληροφοριών της παρούσας παραγράφου».

5. Τα εδάφια β' και γ' της παραγράφου 2 του άρθρου 64 του ν. 3601/2007 αντικαθίστανται ως εξής :

«β) Σε περίπτωση μη τήρησης των υποχρεώσεων γνωστοποίησης στην Τράπεζα της Ελλάδος περί της αλλαγής της ταυτότητας των φυσικών προσώπων που ελέγχουν νομικά πρόσωπα, κατόχους συμμετοχής, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο εδάφιο δ' της παραγράφου 1 του άρθρου 24 ή εφόσον δεν υπάρξει συμμόρφωση προς την τυχόν απαίτηση της Τράπεζας της Ελλάδος για την εφαρμογή των προβλεπόμενων στα εδάφια β' και γ' της παραγράφου 11 του άρθρου 5, η Τράπεζα της Ελλάδος μπορεί να επιβάλλει στα ανωτέρω νομικά πρόσωπα την κύρωση του στοιχείου i) της ανωτέρω περίπτωσης α' και στα φυσικά πρόσωπα, την κύρωση του στοιχείου (ii) του ίδιου εδαφίου.

γ) Στα πρόσωπα που δεν τηρούν την υποχρέωση ενημέρωσης της Τράπεζας της Ελλάδος, βάσει της παραγράφου 1 του άρθρου 24, ως προς την παύση κατοχής ή μείωση συμμετοχής, η Τράπεζα της Ελλάδος μπορεί να επιβάλλει πρόστιμο υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου ύψους μέχρι ποσοστού 5% της αξίας των μετοχών που μεταβιβάσθηκαν χωρίς προηγούμενη ενημέρωσή της».

6. Στο τέλος της παραγράφου 3 του άρθρου 64 του ν. 3601/2007 προστίθενται εδάφια ως εξής:

«Σε περίπτωση παράβασης της απόφασης της Τράπεζας της Ελλάδος περί αναστολής των δικαιωμάτων ψήφου σύμφωνα με το εδάφιο β' της παρούσας παραγράφου η άσκηση των σχετικών δικαιωμάτων ψήφου δεν έχει αποτελέσματα και η Τράπεζα της Ελλάδος μπορεί να επιβάλλει στους παραβάτες σωρευτικά ή διαζευκτικά:

i) πρόστιμο υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου ύψους μέχρι ποσοστού 10% της αξίας των μετοχών τους που κατέχουν άμεσα ή έμμεσα και

ii) την κύρωση του εδαφίου α' της παρούσας παραγράφου, προκειμένου περί φυσικών προσώπων.

Σε περίπτωση παράβασης της απαγόρευσης του εδαφίου γ' της παρούσας παραγράφου, η Τράπεζα της Ελλάδος, πέραν των κυρώσεων που μπορεί να επιβάλλει στο πιστωτικό ίδρυμα, κατά την ισχύουσα νομοθεσία, μπορεί να επιβάλλει και στα κατά παράβαση των αποφάσεών της, συναλλασσόμενα με το πιστωτικό ίδρυμα πρόσωπα, πρόστιμο υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου, ύψους μέχρι της αξίας της συναλλαγής ή εφόσον αυτή δεν είναι ευχερώς υπολογίσιμη, ποσού μέχρι 300.000 ευρώ».

7. Η παράγραφος 1 του άρθρου 67 του ν. 3601/2007 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 55Α του Καταστατικού της Τράπεζας της Ελλάδος και των ειδικών διατάξεων της νομοθεσίας περί λειτουργίας της οικείας κατηγορίας χρηματοδοτικών ιδρυμάτων, οι διατάξεις των άρθρων 8, 60, της παραγράφου 3 του άρθρου 61, του άρθρου 62, των παραγράφων 2 και 3 του άρθρου 63, των άρθρων 64 και 68 του παρόντος νόμου εφαρμόζονται και επί χρηματοδοτικών ιδρυμάτων που υπόκεινται σε ατομική βάση στην εποπτεία της Τράπεζας της Ελλάδος, σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία».

Άρθρο 90

Λοιπές τροποποιήσεις του ν.δ 400/1970

Στις παραγράφους 2, 4, 5, 6,7 και 8 του άρθρου 15α του ν.δ 400/1970 όπου αναφέρεται «Υπουργός Εμπορίου» ή ο «Υπουργός Ανάπτυξης» νοείται εφεξής η «Επιτροπή Εποπτείας Ιδιωτικής Ασφάλισης» (ΕΠ.Ε.Ι.Α).

Άρθρο 91

Χρονικό όριο χρήσεως της εξουσιοδότησης-πλαισίου του άρθρου 4 του ν. 1338/1983

Χρονικό όριο χρήσεως της εξουσιοδότησεως πλαισίου του άρθρου 4 του ν. 1338/1983 (Α' 34) "Εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου", όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 6 του ν.1440/1984 (Α' 70) και τροποποιήθηκε από το άρθρο 7 του ν.1775/1988 (Α' 101), από το άρθρο 31 του ν.2076/1992 (Α' 130) , από το άρθρο 19 του ν.2367/1995 (Α' 261) από το άρθρο 22 του ν.2789/2000 (Α' 21) και από το άρθρο 48 του ν.3427/2005 (Α' 312) ορίζεται η 31^η Δεκεμβρίου 2015.

Άρθρο 92

Τροποποίηση του ν. 2322/1995

1. Η περίπτωση στ. της παραγράφου 1 του άρθρου 6 του ν. 2322/1995 (Α' 143) αντικαθίσταται ως εξής:

«στ. Ο Διευθυντής της Διεύθυνσης Χρηματοοικονομικών Δραστηριοτήτων της Τράπεζας της Ελλάδος, ο οποίος ορίζεται με τον αναπληρωτή του, επίσης ανώτερο υπάλληλο της ίδιας Διεύθυνσης από το Διοικητή της Τράπεζας αυτής».

2. Η περίπτωση η' της παραγράφου 1 του άρθρου 6 του ν. 2322/1995 αντικαθίσταται ως εξής:

«η. Ένας εκπρόσωπος του Οργανισμού Διαχείρισης Δημοσίου Χρέους (Ο.Δ.ΔΗ.Χ.), ο οποίος ορίζεται με τον αναπληρωτή του, υπάλληλο της ίδιας Υπηρεσίας».

3. α) Οι διατάξεις των άρθρων 66 και 84 του Ν. 3842/2010 (Α' 58) εξακολουθούν να ισχύουν μέχρι 30 Ιουνίου 2010.

β) Το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 82 του ν. 3842/2010 καταργείται.

Άρθρο 93

Παροχή εξουσιοδότησης στον Υπουργό Οικονομικών για τη συμμετοχή της Ελλάδος στον Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Στήριξης

Παρέχεται στον Υπουργό Οικονομικών η εξουσιοδότηση να εκπροσωπεί το Ελληνικό Δημόσιο στην Ευρωπαϊκή Διευκόλυνση Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας (ή Ευρωπαϊκός Μηχανισμός Στήριξης) (European Facility of financial Stability - EFSF) και να υπογράφει κάθε μνημόνιο συνεργασίας, συμφωνία ή σύμβαση δανεισμού, διμερή ή πολυμερή, με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, τα κράτη μέλη της Ευρωζώνης και την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, και να προβαίνει σε κάθε αναγκαία ενέργεια για τη συμμετοχή του Ελληνικού Δημοσίου σε νομικά πρόσωπα και φορείς που συστήνονται για την εφαρμογή του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Στήριξης.

Έναρξη ισχύος

1. Η ισχύς των διατάξεων της παραγράφου 3 του άρθρου 92 και των διατάξεων του άρθρου 93, αρχίζει από 1^η Ιουνίου 2010.

2. Η ισχύς των λοιπών διατάξεων του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 15 Ιουνίου 2010

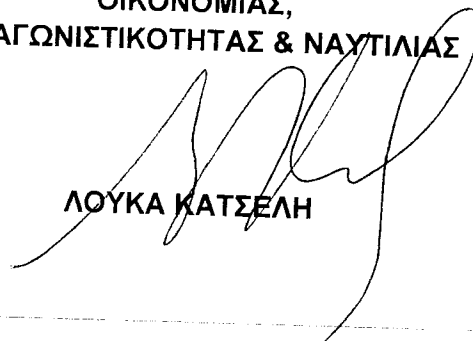
ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ,
ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ & ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ

ΛΟΥΚΑ ΚΑΤΣΕΛΗ

141

I

(Πράξεις εγκριθείσες δυνάμει των συνθηκών ΕΚ/Ευρατόμ των οποίων η δημοσίευση είναι υποχρεωτική)

ΟΔΗΓΙΕΣ

ΟΔΗΓΙΑ 2007/64/ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 13ης Νοεμβρίου 2007

για τις υπηρεσίες πληρωμών στην εσωτερική αγορά, την τροποποίηση των οδηγιών 97/7/ΕΚ, 2002/65/ΕΚ, 2005/60/ΕΚ και 2006/48/ΕΚ, και την κατάργηση της οδηγίας 97/5/ΕΚ

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 47 παράγραφος 2 πρώτη και τρίτη πρόταση και το άρθρο 95,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,

τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας ⁽¹⁾,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της συνθήκης ⁽²⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Για την εγκαθίδρυση της εσωτερικής αγοράς είναι ουσιαστικής σημασίας να καταργηθούν όλα τα εσωτερικά σύνορα της Κοινότητας, ώστε να επιτρέπεται η ελεύθερη διακίνηση αγαθών, προσώπων, υπηρεσιών και κεφαλαίων. Προς τούτο, η ορθή λειτουργία της ενιαίας αγοράς στον τομέα των υπηρεσιών πληρωμών είναι ζωτικής σημασίας. Σήμερα, ωστόσο, η έλλειψη εναρμόνισης στον τομέα αυτό παρεμποδίζει τη λειτουργία της ενιαίας αγοράς.
- (2) Οι αγορές υπηρεσιών πληρωμών των κρατών μελών είναι σήμερα οργανωμένες χωριστά, σε εθνική βάση, ενώ το ισχύον νομικό πλαίσιο είναι κατακερματισμένο σε 27 εθνικά νομικά συστήματα.
- (3) Διάφορες κοινοτικές πράξεις έχουν ήδη εκδοθεί στον τομέα αυτόν, συγκεκριμένα η οδηγία 97/5/ΕΚ του Ευρωπαϊκού

Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Ιανουαρίου 1997, για τις διασυνοριακές μεταφορές πιστώσεων ⁽³⁾ και ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2560/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 2001, σχετικά με τις διασυνοριακές πληρωμές σε ευρώ ⁽⁴⁾, αλλά δεν έχουν αντιμετωπίσει ικανοποιητικά την κατάσταση αυτήν, όπως, εξάλλου, ούτε η σύσταση 87/598/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 8ης Δεκεμβρίου 1987, για ευρωπαϊκό κώδικα δεοντολογίας σε θέματα ηλεκτρονικών πληρωμών (σχέσεις μεταξύ χρηματοπιστωτικών οργανισμών, εμπόρων ή άλλων παρεχόντων υπηρεσίες και καταναλωτών) ⁽⁵⁾, η σύσταση 88/590/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 17ης Νοεμβρίου 1988, που αφορά τα συστήματα πληρωμών και ιδίως τις σχέσεις μεταξύ κατόχου και εκδότη κάρτας ⁽⁶⁾, ή η σύσταση 97/489/ΕΚ της Επιτροπής, της 30ής Ιουλίου 1997, σχετικά με τις συναλλαγές που γίνονται με μέσα ηλεκτρονικής πληρωμής και ιδίως όσον αφορά τις σχέσεις μεταξύ του εκδότη και του κατόχου ⁽⁷⁾. Ωστόσο, τα μέτρα αυτά παραμένουν ανεπαρκή. Η συνύπαρξη διαφορετικών εθνικών διατάξεων και το ατελές κοινοτικό πλαίσιο έχουν δημιουργήσει σύγχυση και ανασφάλεια δικαίου.

- (4) Είναι επομένως ζωτικής σημασίας η θέσπιση, σε κοινοτικό επίπεδο, σύγχρονου και συνεκτικού νομικού πλαισίου για τις υπηρεσίες πληρωμών, είτε αυτές είναι είτε δεν είναι συμβατές με το σύστημα που προέκυψε από την πρωτοβουλία στον χρηματοπιστωτικό τομέα για έναν ενιαίο χώρο πληρωμών σε ευρώ, το οποίο να είναι ουδέτερο εξασφαλίζοντας ίσους όρους ανταγωνισμού για όλα τα συστήματα πληρωμών, ώστε ο καταναλωτής να διατηρήσει τη δυνατότητα να επιλέγει, γεγονός που θα είναι σημαντική πρόοδος από την άποψη του κόστους για τον καταναλωτή, της ασφαλείας και της αποδοτικότητας, σε σύγκριση με τα ισχύοντα εθνικά συστήματα.
- (5) Το νομικό πλαίσιο αυτό θα πρέπει να συντονίζει τις εθνικές διατάξεις που διέπουν την προληπτική εποπτεία, την πρόσβαση νέων παρόχων υπηρεσιών πληρωμών στην αγορά, την πληροφόρηση, καθώς και τα δικαιώματα και υποχρεώσεις των

⁽¹⁾ ΕΕ C 109 της 9.5.2006, σ. 10.

⁽²⁾ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 24ης Απριλίου 2007 (δεν δημοσιεύθηκε ακόμα στην ΕΕ) και απόφαση του Συμβουλίου της 15ης Οκτωβρίου 2007.

⁽³⁾ ΕΕ L 43 της 14.2.1997, σ. 25.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 344 της 28.12.2001, σ. 13.

⁽⁵⁾ ΕΕ L 365 της 24.12.1987, σ. 72.

⁽⁶⁾ ΕΕ L 317 της 24.11.1988, σ. 55.

⁽⁷⁾ ΕΕ L 208 της 2.8.1997, σ. 52.

χρηστών των υπηρεσιών πληρωμών και των παρόχων. Μέσα στο πλαίσιο αυτό θα πρέπει να διατηρηθεί ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2560/2001, βάσει του οποίου δημιουργήθηκε, όσον αφορά τις τιμές, μια ενιαία αγορά για τις πληρωμές σε ευρώ. Οι διατάξεις της οδηγίας 97/5/ΕΚ και οι συστάσεις 87/598/ΕΟΚ, 88/590/ΕΟΚ και 97/489/ΕΚ θα πρέπει να συνενωθούν σε ένα ενιαίο κείμενο με δεσμευτική ισχύ.

- (6) Το νομικό αυτό πλαίσιο, ωστόσο, δεν χρειάζεται να καλύπτει τα πάντα. Το πεδίο εφαρμογής του θα πρέπει να περιορίζεται στους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών με κύρια δραστηριότητα την παροχή υπηρεσιών πληρωμών στους χρήστες των υπηρεσιών αυτών. Ούτε άλλωστε ενδείκνυται η εφαρμογή του σε υπηρεσίες όπου η μεταφορά χρηματικών ποσών από τον πληρωτή στο δικαιούχο ή η μεταφορά τους εκτελούνται αποκλειστικά με χαρτονομίσματα και κέρματα ή όταν η μεταφορά βασίζεται σε έντυπη επιταγή, συναλλαγματική, γραμμάτιο ή άλλα μέσα, και έντυπα παραστατικά ή κάρτες με τα οποία χρεώνεται ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών ή κάποιος άλλος για να θέσει τα χρήματα στη διάθεση του δικαιούχου. Εξάλλου χρειάζεται μια διαφοροποίηση στην περίπτωση μέσων που προσφέρονται από φορείς εκμετάλλευσης τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών, υπηρεσιών πληροφορικής ή δικτύων για τη διευκόλυνση της αγοράς ψηφιακών προϊόντων ή υπηρεσιών, όπως σήματα κλήσης, μουσική ή ψηφιακές εφημερίδες πέραν των παραδοσιακών υπηρεσιών φωνής, και της χρήσης τους σε ψηφιακές συσκευές. Το περιεχόμενο αυτών των προϊόντων ή υπηρεσιών μπορεί να παράγεται είτε από τρίτον είτε από το φορέα εκμετάλλευσης, ο οποίος μπορεί να τους προσθέτει εγγενή αξία με τη μορφή δυνατοτήτων πρόσβασης, διανομής ή έρευνας. Στη δεύτερη περίπτωση, όταν τα προϊόντα ή οι υπηρεσίες διανέμονται από έναν από αυτούς τους φορείς εκμετάλλευσης ή, για τεχνικούς λόγους, από τρίτον, και μπορούν να χρησιμοποιηθούν μόνον μέσω ψηφιακών συσκευών, όπως κινητά τηλέφωνα ή υπολογιστές, το παρόν νομικό πλαίσιο δεν θα πρέπει να εφαρμόζεται δεδομένου ότι η δραστηριότητα του φορέα εκμετάλλευσης υπερβαίνει την απλή πράξη πληρωμής. Ωστόσο, είναι σκόπιμο να εφαρμόζεται όταν ο φορέας εκμετάλλευσης ενεργεί μόνον ως μεσάζων ο οποίος απλώς μεριμνά για την πληρωμή τρίτου προμηθευτή.
- (7) Το έμβλημα είναι μια απλή υπηρεσία πληρωμών, συνήθως βάσει μετρητών που ο πληρωτής δίνει σε έναν πάροχο υπηρεσιών πληρωμών, ο οποίος και εμβάζει το ποσό, π.χ. μέσω δικτύου επικοινωνίας, σε έναν δικαιούχο ή σε άλλον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών που ενεργεί για λογαριασμό του δικαιούχου. Σε μερικά κράτη μέλη, τα σουπερμάρκετ, οι έμποροι και άλλοι λιανοπωλητές παρέχουν στους καταναλωτές τέτοια υπηρεσία, δίνοντας τη δυνατότητα πληρωμής λογαριασμών των υπηρεσιών κοινής ωφελείας και άλλων τακτικών οικιακών λογαριασμών. Αυτές οι υπηρεσίες πληρωμής λογαριασμών θα πρέπει να αντιμετωπίζονται ως έμβλημα όπως ορίζεται στην παρούσα οδηγία, εκτός αν οι αρμόδιες αρχές θεωρούν ότι η δραστηριότητα εμπίπτει σε άλλη υπηρεσία πληρωμών του παραρτήματος.
- (8) Είναι αναγκαίο να προσδιοριστούν οι κατηγορίες παρόχων υπηρεσιών πληρωμών που δύνανται νομίμως να παρέχουν υπηρεσίες πληρωμών σε ολόκληρη την Κοινότητα, και συγκεκριμένα τα πιστωτικά ιδρύματα που δέχονται καταθέσεις

από χρήστες οι οποίες μπορούν να χρησιμοποιηθούν για τη χρηματοδότηση πράξεων πληρωμής, και τα οποία θα πρέπει να εξακολουθήσουν να υπόκεινται στην προληπτική εποπτεία που θεσπίζει η οδηγία 2006/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2006, σχετικά με την ανάληψη και την άσκηση δραστηριότητας πιστωτικών ιδρυμάτων⁽¹⁾, τα ιδρύματα ηλεκτρονικού χρήματος που εκδίδουν ηλεκτρονικό χρήμα που μπορεί να χρησιμοποιηθεί για τη χρηματοδότηση πράξεων πληρωμής και θα πρέπει να συνεχίσουν να υπόκεινται στις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας της οδηγίας 2000/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Σεπτεμβρίου 2000, για την ανάληψη, την άσκηση και την προληπτική εποπτεία της δραστηριότητας ιδρύματος ηλεκτρονικού χρήματος⁽²⁾, καθώς και γραφεία ταχυδρομικών επιταγών που έχουν αυτό το δικαίωμα βάσει της εθνικής νομοθεσίας.

- (9) Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να καθορίζει τους κανόνες για την εκτέλεση πράξεων πληρωμής όταν τα χρηματικά ποσά είναι ηλεκτρονικό χρήμα όπως ορίζεται στο άρθρο 1 παράγραφος 3 στοιχείο β) της οδηγίας 2000/46/ΕΚ. Η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει όμως να ρυθμίζει την έκδοση του ηλεκτρονικού χρήματος ούτε να τροποποιεί την προληπτική εποπτεία των ιδρυμάτων ηλεκτρονικού χρήματος που προβλέπει η οδηγία 2000/46/ΕΚ. Επομένως, τα ιδρύματα πληρωμών δεν θα πρέπει να επιτρέπεται να εκδίδουν ηλεκτρονικό χρήμα.
- (10) Για να αρθούν οι νομικοί φραγμοί εισόδου στην αγορά, επιβάλλεται, ωστόσο, η καθιέρωση ενιαίας άδειας για όλους τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών που δεν έχουν σχέση με την αποδοχή καταθέσεων ή την έκδοση ηλεκτρονικού χρήματος. Ενδείκνυται επομένως η εισαγωγή μιας νέας κατηγορίας παρόχων υπηρεσιών πληρωμών: «ιδρύματα πληρωμών», εξουσιοδοτώντας, βάσει μιας σειράς αυστηρών και διεξοδικών προϋποθέσεων, φυσικά ή νομικά πρόσωπα που δεν εμπίπτουν στις ήδη υπάρχουσες κατηγορίες, να παρέχουν υπηρεσίες πληρωμών σε ολόκληρη την Κοινότητα. Έτσι θα ισχύουν σε ολόκληρη την Κοινότητα οι ίδιες προϋποθέσεις για τέτοιες υπηρεσίες.
- (11) Οι όροι χορήγησης και διατήρησης της άδειας λειτουργίας ιδρυμάτων πληρωμών θα πρέπει να περιλαμβάνουν απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας ανάλογες με τους λειτουργικούς και χρηματοοικονομικούς κινδύνους που αντιμετωπίζουν οι οργανισμοί αυτοί στη δραστηριότητα τους. Χρειάζεται εδώ ένα υγιές καθεστώς αρχικού κεφαλαίου σε συνδυασμό με μόνιμο κεφάλαιο που θα μπορούσε να διαμορφωθεί με πιο σύνθετο τρόπο εν ευθέτω χρόνω, ανάλογα με τις ανάγκες της αγοράς. Λόγω της ευρείας ποικιλίας στον τομέα των υπηρεσιών πληρωμών, η οδηγία θα πρέπει να επιτρέπει διάφορες μεθόδους σε συνδυασμό με ορισμένο περιθώριο εκτίμησης των αρχών ώστε οι ίδιοι κίνδυνοι να αντιμετωπίζονται με τον ίδιο τρόπο για όλους τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών. Οι απαιτήσεις για τα ιδρύματα πληρωμών θα πρέπει να βασίζονται στο γεγονός ότι οι δραστηριότητές τους είναι πιο εξειδικευμένες και περιορισμένες, και ενέχουν έτσι μικρότερους κινδύνους που ελέγχονται και παρακολουθούνται ευκολότερα, σε σχέση με τους κινδύνους που περικλείει το ευρύτερο φάσμα δραστηριοτήτων των πιστωτικών ιδρυμάτων. Ειδικότερα, θα πρέπει να απαγορεύεται στα ιδρύματα πληρωμών να δέχονται

⁽¹⁾ ΕΕ L 177 της 30.6.2006, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2007/44/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 247 της 21.9.2007, σ. 1).

⁽²⁾ ΕΕ L 275 της 27.10.2000, σ. 39.

καταθέσεις από χρήστες, και να τους επιτρέπεται να χρησιμοποιούν τα κεφάλαια που λαμβάνουν από τους χρήστες μόνο για την παροχή υπηρεσιών πληρωμών. Τα κεφάλαια των πελατών θα πρέπει να διατηρούνται χωριστά από τα κεφάλαια του ιδρύματος πληρωμών που προορίζονται για άλλες επιχειρηματικές δραστηριότητες. Τα ιδρύματα πληρωμών θα πρέπει επίσης να υπόκεινται στις δέουσες απαιτήσεις όσον αφορά τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας.

αδειών. Για να εξασφαλίζεται ισότιμη μεταχείριση, τα κράτη μέλη δεν θα πρέπει να επιβάλλουν στα ιδρύματα πληρωμών απαιτήσεις άλλες από εκείνες που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία. Θα πρέπει, ωστόσο, να υπάρχει η δυνατότητα προσβολής ενώπιον των δικαστηρίων όλων των αποφάσεων των αρμοδίων αρχών. Εξάλλου, τα καθήκοντα των αρμοδίων αρχών θα πρέπει να είναι ανεξάρτητα από την εποπτεία των συστημάτων πληρωμών, η οποία, σύμφωνα με το άρθρο 105 παράγραφος 2 της συνθήκης, είναι καθήκον του ευρωπαϊκού συστήματος κεντρικών τραπεζών.

(12) Τα ιδρύματα πληρωμών θα πρέπει να καταρτίζουν τους ετήσιους και τους ενοποιημένους λογαριασμούς τους σύμφωνα με την οδηγία 78/660/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Ιουλίου 1978, περί των ετήσιων λογαριασμών εταιρειών ορισμένων μορφών⁽¹⁾ και, εφόσον συντρέχει περίπτωση, την οδηγία 83/349/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 1983, για τους ενοποιημένους λογαριασμούς⁽²⁾ και την οδηγία 86/635/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 8ης Δεκεμβρίου 1986, για τους ετήσιους και ενοποιημένους λογαριασμούς των τραπεζών και λοιπών άλλων χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων⁽³⁾. Οι ετήσιοι και οι ενοποιημένοι λογαριασμοί θα πρέπει να ελέγχονται, εκτός εάν το ίδρυμα πληρωμών απαλλαγεί από την υποχρέωση αυτήν δυνάμει της οδηγίας 78/660/ΕΟΚ και, εφόσον συντρέχει περίπτωση, της οδηγίας 83/349/ΕΟΚ και της οδηγίας 86/635/ΕΟΚ.

(13) Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να ρυθμίζει τη δανειοδότηση από ιδρύματα πληρωμών, δηλαδή το άνοιγμα πιστωτικής γραμμής και την έκδοση πιστωτικών καρτών, μόνον εάν συνδέεται στενά με υπηρεσίες πληρωμών. Μόνον όταν η πίστωση χορηγείται για να διευκολυνθούν οι υπηρεσίες πληρωμών, και η πίστωση είναι βραχυπρόθεσμη και δεν χορηγείται για περίοδο που υπερβαίνει τους δώδεκα μήνες, ακόμα και σε κυλιόμενη βάση, είναι σκόπιμο να επιτρέπεται σε ιδρύματα πληρωμών να χορηγούν τέτοιες πιστώσεις όσον αφορά τις διασυννοριακές τους δραστηριότητες υπό τον όρο ότι αναχρηματοδοτούνται μέσω κυρίως των ιδίων κεφαλαίων του ιδρύματος πληρωμών, καθώς και κεφαλαίων που αντλούνται από τις κεφαλαιαγορές, αλλά όχι των χρημάτων που φυλάσσονται για λογαριασμό των πελατών για τις υπηρεσίες πληρωμών. Τα ανωτέρω ισχύουν με την επιφύλαξη της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1986, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών που διέπουν την καταναλωτική πίστη⁽⁴⁾ ή άλλων σχετικών κοινοτικών ή εθνικών νομοθετικών διατάξεων που αφορούν πυκνές οι οποίες δεν εναρμονίζονται με την παρούσα οδηγία, όσον αφορά τους όρους της καταναλωτικής πίστης.

(14) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να ορίσουν τις αρχές τις αρμόδιες να χορηγούν άδειες στα ιδρύματα πληρωμών, να διενεργούν ελέγχους και να αποφασίζουν την ανάκληση των εν λόγω

(15) Δεδομένου ότι είναι επιθυμητό να καταγράφεται η ταυτότητα και ο τόπος δραστηριοποίησης όλων των προσώπων που παρέχουν υπηρεσίες εμβασμάτων και να δίνεται σε όλα κάποιος βαθμός αναγνώρισης, ανεξάρτητα από την ικανότητά τους να πληρούν όλες τις προϋποθέσεις αδειοδότησης ως ιδρύματα πληρωμών, ώστε κανένα από αυτά να μην αναγκάζεται να στυραφεί στην παραοικονομία, και να υπόκεινται όλοι οι παρέχοντες υπηρεσίες εμβασμάτων σε ορισμένες στοιχειώδεις νομικές και κανονιστικές απαιτήσεις, είναι σκόπιμο και σύμφωνο με την ειδική σύσταση VI της ομάδας διεθνούς χρηματοοικονομικής δράσης για το ξέπλυμα χρήματος να δημιουργηθεί ένας μηχανισμός βάσει του οποίου οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών που δεν πληρούν όλες τις προϋποθέσεις θα μπορούν παρ'αυτά να αντιμετωπίζονται ως ιδρύματα πληρωμών. Για τον σκοπό αυτόν, τα κράτη μέλη θα πρέπει να εγγράφουν τα πρόσωπα αυτά στο μητρώο των ιδρυμάτων πληρωμών, αν και δεν πληρούν όλες ή ορισμένες από τις προϋποθέσεις άδειας λειτουργίας. Ωστόσο, είναι ουσιώδες να υπόκειται η δυνατότητα παρέκκλισης σε αυστηρές απαιτήσεις όσον αφορά τον όγκο των συναλλαγών πληρωμών. Τα απαλλασσόμενα ιδρύματα πληρωμών δεν θα πρέπει να έχουν ούτε το δικαίωμα εγκατάστασης ούτε την ελευθερία παροχής υπηρεσιών, και δεν θα πρέπει να ασκούν εμμέσως τα δικαιώματα αυτά όταν είναι μέλη συστήματος πληρωμών.

(16) Είναι βασικό για κάθε πάροχο υπηρεσιών πληρωμών να έχει πρόσβαση στις υπηρεσίες τεχνικής υποδομής των συστημάτων πληρωμών. Ωστόσο, η πρόσβαση αυτή υπόκειται σε κατάλληλες απαιτήσεις για την εξασφάλιση της ακεραιότητας και της σταθερότητας αυτών των συστημάτων. Κάθε πάροχος υπηρεσιών πληρωμών που ζητεί να συμμετάσχει σε σύστημα πληρωμών πρέπει να αποδεικνύει στα μέλη του συστήματος πληρωμών ότι οι εσωτερικές του ρυθμίσεις επαρκούν για την αντιμετώπιση κάθε κινδύνου. Τα εν λόγω συστήματα πληρωμών περιλαμβάνουν κατά κανόνα π.χ. τα τετραμερή συστήματα πιστωτικών καρτών καθώς και τα μείζονα συστήματα διεκπεραίωσης μεταφορών πιστώσεων και άμεσων χρεώσεων. Για να διασφαλίζεται σε ολόκληρη την Κοινότητα η ισότιμη μεταχείριση των διαφορετικών κατηγοριών των αδειοδοτημένων παρόχων υπηρεσιών πληρωμών, σύμφωνα με τους όρους της αδειοδότησης από τις εποπτικές αρχές, χρειάζονται σαφείς κανόνες πρόσβασης στην παροχή υπηρεσιών πληρωμών και στα συστήματα πληρωμών. Θα πρέπει να προβλέπεται ισότιμη μεταχείριση των αδειοδοτημένων ιδρυμάτων πληρωμών και πιστωτικών ιδρυμάτων, προκειμένου κάθε πάροχος υπηρεσιών πληρωμών που συμμετέχει στον ανταγωνισμό στην εσωτερική αγορά να μπορεί να χρησιμοποιεί τις υπηρεσίες τεχνικής υποδομής των συστημάτων πληρωμών υπό τους ίδιους όρους. Είναι σκόπιμο να προβλεφθεί μια διαφορά μεταχείρισης μεταξύ των αδειοδοτημένων παρόχων υπηρεσιών πληρωμών και των ωφελουμένων από την παρέκκλιση δυνάμει της παρούσας οδηγίας, καθώς και από την εξαίρεση δυνάμει του άρθρου 8 της οδηγίας 2000/46/ΕΚ, λόγω των διαφορών του πλαισίου προληπτικής εποπτείας στο οποίο υπόκεινται. Εν πάση

⁽¹⁾ ΕΕ L 222 της 14.8.1978, σ. 11. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 2006/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 224 της 16.8.2006, σ. 1).

⁽²⁾ ΕΕ L 193 της 18.7.1983, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 2006/99/ΕΚ (ΕΕ L 363 της 20.12.2006, σ. 137).

⁽³⁾ ΕΕ L 372 της 31.12.1986, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 2006/46/ΕΚ.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 42 της 12.2.1987, σ. 48. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 98/7/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 101 της 1.4.1998, σ. 17).

περιπτώσει, διαφορές τιμών θα πρέπει να επιτρέπονται μόνον όταν το δικαιολογούν οι διαφορές κόστους των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών. Αυτό δεν πρέπει να θίγει το δικαίωμα των κρατών μελών να περιορίζουν την πρόσβαση στα θεμελιώδως σημαντικά συστήματα σύμφωνα με την οδηγία 98/26/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Μαΐου 1998, σχετικά με το αμετάκλητο του διακανονισμού στα συστήματα πληρωμών και στα συστήματα διακανονισμού αξιογράφων⁽¹⁾, ούτε και τις αρμοδιότητες της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και του ευρωπαϊκού συστήματος κεντρικών τραπεζών (ΕΣΚΤ) όπως ορίζονται στο άρθρο 105 παράγραφος 2 της συνθήκης, καθώς και το άρθρο 3 παράγραφος 1 και το άρθρο 22 του καταστατικού του ΕΣΚΤ σχετικά με την πρόσβαση στα συστήματα πληρωμών.

- (17) Οι διατάξεις πρόσβασης στα συστήματα πληρωμών δεν θα ισχύουν για τα συστήματα που δημιουργούνται και λειτουργούν από έναν και μόνο πάροχο υπηρεσιών πληρωμών. Τα συστήματα αυτά μπορούν να λειτουργούν είτε σε άμεσο ανταγωνισμό με τα συστήματα πληρωμών είτε, συνηθέστερα, σε έναν εξειδικευμένο χώρο της αγοράς που δεν καλύπτεται επαρκώς από συστήματα πληρωμών. Αυτά τα συστήματα πληρωμών καλύπτουν συνήθως τριμερή συστήματα, όπως τα τριμερή συστήματα πιστωτικών καρτών, τις υπηρεσίες πληρωμών που προσφέρονται από παρόχους υπηρεσιών τηλεπικοινωνιών ή υπηρεσίες εμβασμάτων όπου φορέας εκμετάλλευσης του συστήματος είναι ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών και για τον πληρωτή και για το δικαιούχο, καθώς και τα εσωτερικά συστήματα τραπεζικών ομίλων. Για να τονωθεί ο ανταγωνισμός που μπορούν να κάνουν αυτά τα συστήματα πληρωμών στα καθιερωμένα συνήθη συστήματα πληρωμών, δεν θα είναι, καταρχήν, σκόπιμο να παρέχεται σε τρίτους πρόσβαση σε αυτά τα συστήματα πληρωμών. Ωστόσο, τα συστήματα αυτά θα πρέπει να υπόκεινται πάντα στους κοινοτικούς και εθνικούς κανόνες ανταγωνισμού που μπορεί να απαιτούν τη χορήγηση πρόσβασης στα εν λόγω συστήματα προκειμένου να διατηρείται πραγματικός ανταγωνισμός στις αγορές πληρωμών.
- (18) Θα πρέπει να θεσπιστεί ένα σύνολο κανόνων για να διασφαλίζεται η διαφάνεια των προϋποθέσεων και των απαιτήσεων πληροφόρησης που διέπουν τις υπηρεσίες πληρωμών.
- (19) Η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να εφαρμόζεται στις πράξεις πληρωμής που πραγματοποιούνται με μετρητά, δεδομένου ότι υπάρχει ήδη ενιαία αγορά πληρωμών για τις πληρωμές σε μετρητά, ούτε σε πράξεις πληρωμής που βασίζονται σε έντυπες επιταγές δεδομένου ότι, λόγω της φύσης τους, δεν μπορούν να διεκπεραιωθούν το ίδιο αποτελεσματικά με τα άλλα μέσα πληρωμής. Η ορθή πρακτική σε αυτόν τον τομέα πρέπει, ωστόσο, να έχει ως βάση τις αρχές που καθορίζονται στην παρούσα οδηγία.
- (20) Δεδομένου ότι καταναλωτές και επιχειρήσεις δεν βρίσκονται στην ίδια θέση, δεν χρειάζονται το ίδιο επίπεδο προστασίας. Ενώ είναι σημαντικό να διασφαλίζονται τα δικαιώματα του καταναλωτή με διατάξεις από τις οποίες δεν επιτρέπεται παρέκκλιση με σύμβαση, είναι λογικό να αφήνονται οι επιχειρήσεις και οι οργανώσεις να συμφωνούν διαφορετικά. Ωστόσο, τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να ορίζουν ότι οι πολύ μικρές επιχειρήσεις, όπως ορίζονται στη σύσταση 2003/361/ΕΚ της Επιτροπής, της 6ης Μαΐου 2003, σχετικά με τον ορισμό των πολύ μικρών, των μικρών και των

μεσαίων επιχειρήσεων⁽²⁾, θα πρέπει να αντιμετωπίζονται με τον ίδιο τρόπο όπως και οι καταναλωτές. Εν πάση περιπτώσει, ορισμένες βασικές διατάξεις της παρούσας οδηγίας θα πρέπει πάντα να εφαρμόζονται, ανεξάρτητα από το καθεστώς του χρήστη.

- (21) Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να καθορίζει τις υποχρεώσεις που υπέχουν οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών όσον αφορά την πληροφόρηση των χρηστών υπηρεσιών πληρωμών, οι οποίοι, για να προβαίνουν σε ενημερωμένες επιλογές και να αναζητούν τις πιο συμφέρουσες υπηρεσίες στην αγορά της ΕΕ, θα πρέπει να λαμβάνουν σαφή πληροφόρηση στο ίδιο υψηλό επίπεδο. Χάριν διαφάνειας, η παρούσα οδηγία θα πρέπει να θεσπίσει τις δέουσες εναρμονισμένες απαιτήσεις που απαιτούνται για την παροχή των αναγκαίων και επαρκών πληροφοριών στους χρήστες υπηρεσιών πληρωμών τόσο σχετικά με τη σύμβαση υπηρεσιών πληρωμών όσο και με την καθαυτό πράξη πληρωμής. Προκειμένου να προαχθεί η ομαλή λειτουργία της ενιαίας αγοράς των υπηρεσιών πληρωμών, τα κράτη μέλη δεν πρέπει να δύνανται να εκδίδουν διατάξεις σχετικά με την πληροφόρηση πέραν των διατάξεων που καθορίζονται στην παρούσα οδηγία.
- (22) Οι καταναλωτές θα πρέπει να προστατεύονται από αθέμιτες και παραπλανητικές πρακτικές σύμφωνα με την οδηγία 2005/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά⁽³⁾, καθώς και την οδηγία 2000/31/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2000, για ορισμένες νομικές πτυχές των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, ιδίως του ηλεκτρονικού εμπορίου, στην εσωτερική αγορά («οδηγία για το ηλεκτρονικό εμπόριο»)⁽⁴⁾ και την οδηγία 2002/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Σεπτεμβρίου 2002, σχετικά με την εξ αποστάσεως εμπορία χρηματοοικονομικών υπηρεσιών προς τους καταναλωτές⁽⁵⁾. Οι πρόσθετες διατάξεις σε αυτές τις οδηγίες εξακολουθούν να ισχύουν. Ωστόσο, η σχέση των απαιτήσεων προσυμβατικής πληροφόρησης μεταξύ της παρούσας οδηγίας και της οδηγίας 2002/65/ΕΚ χρειάζεται ειδική διευκρίνιση.
- (23) Οι ζητούμενες πληροφορίες θα πρέπει να είναι ανάλογες με τις ανάγκες των χρηστών και να γνωστοποιούνται με τυποποιημένο τρόπο. Ωστόσο, οι απαιτήσεις πληροφόρησης για μία μεμονωμένη πράξη πληρωμής θα πρέπει να είναι διαφορετικές από τις απαιτήσεις σύμβασης-πλαισίου η οποία προβλέπει σειρά πράξεων πληρωμής.
- (24) Στην πράξη, οι συμβάσεις-πλαίσια και οι συναλλαγές πληρωμών που καλύπτουν είναι πολύ συνηθέστερες και οικονομικώς σημαντικότερες από τις μεμονωμένες πράξεις πληρωμής. Εάν υπάρχει λογαριασμός πληρωμών ή ειδικό μέσο πληρωμών, απαιτείται σύμβαση-πλαίσιο. Επομένως, οι απαιτήσεις εκ των προτέρων ενημέρωσης για τις συμβάσεις-πλαίσια θα πρέπει να είναι πολύ διεξοδικές και οι πληροφορίες θα πρέπει πάντα να παρέχονται είτε εγγράφως είτε σε άλλο μέσο που αντέχει στο χρόνο, όπως τα αποσπάσματα λογαριασμών που εκτυπώνονται από ειδικούς εκτυπωτές, οι δισκέτες, τα CD-ROM, τα DVD και οι σκληροί δίσκοι προσωπικών υπολογιστών στους οποίους μπορεί να

⁽²⁾ ΕΕ L 124 της 20.5.2003, σ. 36.

⁽³⁾ ΕΕ L 149 της 11.6.2005, σ. 22.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 178 της 17.7.2000, σ. 1.

⁽⁵⁾ ΕΕ L 271 της 9.10.2002, σ. 16. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2005/29/ΕΚ.

⁽¹⁾ ΕΕ L 166 της 11.6.1998, σ. 45.

αποθηκεύεται το ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, και οι ιστοσελίδες, εφόσον οι ιστοσελίδες αυτές είναι προστιτές κατά τρόπο που να επιτρέπει τη μελλοντική πρόσβαση στις αποθηκευμένες πληροφορίες για χρονικό διάστημα κατάλληλο για την πληροφόρηση, και εφόσον επιτρέπουν την ακριβή αναπαραγωγή των αποθηκευμένων πληροφοριών. Ωστόσο, ο τρόπος παροχής εκ των υστέρων πληροφόρησης σχετικά με τις εκτελεσθείσες πράξεις πληρωμών θα πρέπει να μπορεί να συμφωνείται στη σύμβαση-πλαίσιο μεταξύ του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών και του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών, π.χ., είναι δυνατόν να συμφωνείται ότι, στις τραπεζικές εργασίες μέσω του Διαδικτύου, όλες οι πληροφορίες για το λογαριασμό πληρωμών παρέχονται σε απευθείας σύνδεση (on-line).

- (25) Στις μεμονωμένες πράξεις πληρωμής θα πρέπει πάντα να παρέχονται μόνο οι ουσιώδεις πληροφορίες με πρωτοβουλία του ίδιου του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών. Δεδομένου ότι ο πληρωτής είναι συνήθως παρών όταν δίνει την εντολή πληρωμής, δεν είναι απαραίτητο να απαιτείται πάντα η παροχή πληροφοριών σε έντυπο ή άλλο ανθεκτικό στον χρόνο μέσο. Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών μπορεί να παρέχει τις πληροφορίες προφορικά χωρίς διατυπώσεις ή να τις καθιστά προσβάσιμες με άλλο τρόπο, π.χ. με την αναγραφή των όρων σε πίνακα ανακοινώσεων στην επαγγελματική του στέγη. Πρέπει επίσης να υπάρχει ενημέρωση σχετικά με το πού βρίσκονται άλλες διεξοδικότερες πληροφορίες (π.χ. η διεύθυνση της ιστοσελίδας). Ωστόσο, εάν το ζητήσει ο καταναλωτής, οι ουσιώδεις πληροφορίες θα πρέπει να του δίδονται είτε εγγράφως είτε σε άλλο μέσο που αντέχει στο χρόνο.
- (26) Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να προβλέπει το δικαίωμα του καταναλωτή να του παρέχονται δωρεάν οι σχετικές πληροφορίες προτού δεσμευθεί από οποιαδήποτε σύμβαση υπηρεσίας πληρωμών. Ο καταναλωτής θα πρέπει επίσης να μπορεί να ζητήσει προηγούμενη πληροφόρηση καθώς και τη σύμβαση-πλαίσιο σε έντυπη μορφή, δωρεάν, σε οποιαδήποτε στιγμή κατά τη διάρκεια της συμβατικής σχέσης, έτσι ώστε να μπορεί να συγκρίνει τις υπηρεσίες των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών και τους όρους τους και, σε περίπτωση διαφοράς, να εξακριβώνει τα συμβατικά δικαιώματα και υποχρεώσεις του. Οι διατάξεις αυτές θα πρέπει να είναι σύμφωνες με την οδηγία 2002/65/EK. Οι ρητές διατάξεις της παρούσας οδηγίας σχετικά με τη δωρεάν ενημέρωση δεν θα πρέπει να οδηγήσουν στην επιβολή χρέωσης για την παροχή πληροφοριών στους καταναλωτές δυνάμει άλλων εφαρμοστέων οδηγιών.
- (27) Ο τρόπος με τον οποίον οι απαιτούμενες πληροφορίες δίδονται από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών στον χρήστη των υπηρεσιών πληρωμών θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη τις ανάγκες του χρήστη αυτού καθώς και τις πρακτικές τεχνικές πιυχές και την οικονομική αποδοτικότητα ανάλογα με την κατάσταση όσον αφορά τη συμφωνία στη σχετική σύμβαση υπηρεσιών πληρωμών. Έτσι, η παρούσα οδηγία θα πρέπει να διακρίνει δύο τρόπους με τους οποίους ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δίνει πληροφορίες: οι πληροφορίες θα πρέπει να δίδονται, δηλαδή να κοινοποιούνται όντως από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών την κατάλληλη στιγμή όπως απαιτείται από την παρούσα οδηγία χωρίς περαιτέρω όχληση εκ μέρους του χρήστη των υπηρεσιών πληρωμών, αν ζητήσει πρόσθετη πληροφόρηση. Στην περίπτωση αυτήν, ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών θα πρέπει να αναλαμβάνει κάποια συγκεκριμένη πρωτοβουλία για πρόσβαση στις πληροφορίες π.χ. υποβάλλοντας ρητό αίτημα στον πάροχο των υπηρεσιών πληρωμών, συνδεόμενος με θυρίδα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου τραπεζικού λογαριασμού ή εισάγοντας μια

τραπεζική κάρτα στον εκτυπωτή αντιγράφων κίνησης λογαριασμού. Για τους σκοπούς αυτούς, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών θα πρέπει να μεριμνά ώστε η πρόσβαση στις πληροφορίες να είναι δυνατή και οι πληροφορίες να είναι διαθέσιμες στο χρήστη των υπηρεσιών πληρωμών.

- (28) Επιπλέον, θα πρέπει να παρέχονται στον καταναλωτή οι βασικές πληροφορίες για τις εκτελούμενες πράξεις πληρωμών χωρίς πρόσθετη επιβάρυνση. Σε περίπτωση μεμονωμένης πράξης πληρωμής, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν θα πρέπει να χρεώνει χωριστά την ενημέρωση αυτή. Παρομοίως, η συνακόλουθη μηνιαία ενημέρωση για τις πράξεις πληρωμής δυνάμει σύμβασης-πλαισίου θα πρέπει να παρέχεται δωρεάν. Ωστόσο, λαμβάνοντας υπόψη τη σημασία της διαφάνειας στην τιμολόγηση και τις διαφορετικές ανάγκες των πελατών, τα μέρη θα πρέπει να μπορούν να συμφωνούν μια χρέωση για μια συχνότερη ή πρόσθετη ενημέρωση. Προκειμένου να ληφθούν υπόψη διαφορετικές εθνικές πρακτικές, θα πρέπει να επιτρέπεται στα κράτη μέλη να θεσπίζουν κανόνες δυνάμει των οποίων τα μηνιαία έντυπα αντίγραφα κίνησης λογαριασμού πληρωμών θα παρέχονται πάντοτε δωρεάν.
- (29) Για να διευκολύνεται η κινητικότητα των πελατών, θα πρέπει να παρέχεται στους καταναλωτές η δυνατότητα να καταγγέλλουν χωρίς επιβάρυνση μια σύμβαση-πλαίσιο μετά από ένα χρόνο. Για τους καταναλωτές, η προθεσμία προειδοποίησης δεν θα πρέπει να συμφωνηθεί μεγαλύτερη του ενός μηνός, και, για τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών, μικρότερη των δύο μηνών. Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να ισχύει υπό την επιφύλαξη της υποχρέωσης του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών να θέτει τέρμα στη σύμβαση υπηρεσιών πληρωμών σε εξαιρετικές περιπτώσεις δυνάμει άλλων σχετικών κοινοτικών ή εθνικών νομικών διατάξεων, όπως η νομοθεσία για το ξέπλυμα χρημάτων και τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας, τυχόν ενέργειες που αφορούν τη δέσμευση περιουσιακών στοιχείων ή συγκεκριμένα μέτρα που συνδέονται με την πρόληψη και τη διερεύνηση εγκλημάτων.
- (30) Τα μέσα πληρωμών μικρής αξίας θα πρέπει να είναι μια φθηνή και εύχρηστη εναλλακτική λύση στην περίπτωση αγαθών και υπηρεσιών με χαμηλή τιμή και δεν θα πρέπει να βαρύνονται με υπερβολικές απαιτήσεις. Θα πρέπει, επομένως, να περιορίζονται στις ουσιώδεις πληροφορίες οι σχετικές απαιτήσεις πληροφόρησης, καθώς και οι κανόνες εκτέλεσης των εν λόγω πληρωμών, λαμβανομένων υπόψη των τεχνικών δυνατοτήτων που μπορούν ευλόγως να αναμένονται από μέσα που χρησιμοποιούνται μόνον για πληρωμές μικρής αξίας. Παρά το απλούστερο καθεστώς, στους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών θα πρέπει να παρέχεται επαρκής προστασία, ενόψει των κινδύνων που ενέχουν τα μέσα πληρωμών αυτά, ιδίως τα προπληρωμένα.
- (31) Προκειμένου να μειωθούν οι κίνδυνοι και οι συνέπειες των μη εγκεκριμένων ή εσφαλμένων πράξεων πληρωμών, ο χρήστης των υπηρεσιών πληρωμών θα πρέπει να ενημερώνει, το συντομότερο δυνατόν, τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών σχετικά με τυχόν αμφισβητήσεις ή/και μη εγκεκριμένων ή εσφαλμένων πράξεων πληρωμών υπό την προϋπόθεση ότι ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών έχει εκπληρώσει τις υποχρεώσεις πληροφόρησης που υπέχει σύμφωνα με την παρούσα οδηγία. Εάν ο χρήστης των υπηρεσιών πληρωμών τηρήσει την προθεσμία αυτήν, θα πρέπει να μπορεί να ασκεί τις εν λόγω αξιώσεις εντός των περιόδων παραγραφής που ορίζονται από το εθνικό δίκαιο. Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να μην επηρεάσει άλλες αξιώσεις μεταξύ χρηστών και παρόχων υπηρεσιών.

- (32) Για να δοθεί κίνητρο στο χρήστη των υπηρεσιών να γνωστοποιεί στον πάροχο χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση τυχόν κλοπή ή απώλεια του μέσου πληρωμών και να περιορίζεται έτσι ο κίνδυνος διενέργειας μη εγκεκριμένων πράξεων πληρωμών, θα πρέπει να φέρει την ευθύνη μόνο ενός περιορισμένου ποσού, εκτός εάν έχει ενεργήσει με δόλο ή βαριά αμέλεια. Επιπλέον, άπαξ ο χρήστης ενημερώσει τον πάροχο για τον κίνδυνο δόλιας χρήσης του μέσου επαλήθευσης πληρωμών, δεν θα πρέπει να είναι υπόχρεος να καλύψει περαιτέρω ζημιές από τη μη εγκεκριμένη χρήση του εν λόγω μέσου. Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να ισχύει υπό την επιφύλαξη της ευθύνης πληρωμής του παρόχου υπηρεσίας για την τεχνική ασφάλεια των προϊόντων τους.
- (33) Για να εκτιμάται αν υπάρχει αμέλεια του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών, θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη όλα τα περιστατικά. Τα αποδεικτικά στοιχεία και ο βαθμός της καταγγελλόμενης αμέλειας θα πρέπει να αξιολογούνται βάσει του εθνικού δικαίου. Οι συμβατικοί όροι και οι όροι παροχής και χρήσης ηλεκτρονικού μέσου πληρωμών που θα συνεπάγονταν αύξηση του βάρους της απόδειξης έναντι του καταναλωτή ή μείωση του βάρους της απόδειξης έναντι του εκδότη, θα πρέπει να θεωρούνται άκυροι.
- (34) Ωστόσο, τα κράτη μέλη θα πρέπει μπορούν να θεσπίζουν κανόνες λιγότερο αυστηρούς από τους προαναφερόμενους προκειμένου να διατηρηθούν τα υφιστάμενα επίπεδα προστασίας του καταναλωτή και να προαχθεί η εμπιστοσύνη στην ασφάλεια της χρήσης των ηλεκτρονικών μέσων πληρωμών. Το γεγονός ότι τα διάφορα μέσα πληρωμών περικλείουν διαφορετικούς κινδύνους θα πρέπει να ληφθεί δεόντως υπόψη ώστε να προωθηθεί η έκδοση ασφαλέστερων μέσων. Θα πρέπει να επιτραπεί στα κράτη μέλη να μειώνουν ή να αίρουν τελείως την ευθύνη του πληρωτή, εκτός αν ενεργεί δολίως.
- (35) Θα πρέπει να προβλέπεται η κατανομή των ζημιών σε περίπτωση μη εγκεκριμένων πράξεων πληρωμής. Διαφορετικές διατάξεις μπορούν να ισχύουν για τους χρήστες υπηρεσιών πληρωμών που δεν είναι καταναλωτές, δεδομένου ότι οι χρήστες αυτοί βρίσκονται κατά κανόνα σε καλύτερη θέση να εκτιμήσουν τον κίνδυνο απάτης και να λάβουν τα μέτρα.
- (36) Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να καθορίζει κανόνες για επιστροφή χρημάτων προκειμένου να προστατεύονται οι καταναλωτές όταν η εκτελούμενη πράξη πληρωμής υπερβαίνει το ευλόγως αναμενόμενο ποσό. Οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών θα πρέπει να μπορούν να προσφέρουν ακόμη ευνοϊκότερους όρους στους πελάτες τους και να επιστρέφουν, για παράδειγμα, το ποσό των αμφισβητούμενων πράξεων πληρωμών. Στην περίπτωση που ο χρήστης προβάλει αξίωση για επιστροφή πληρωμής, το δικαίωμα επιστροφής δεν θα πρέπει να επηρεάζει την ευθύνη του πληρωτή έναντι του δικαιούχου από την υποκείμενη σχέση π.χ. για τα αγαθά ή τις υπηρεσίες που έχουν παραγγελθεί, καταναλωθεί ή νομίμως χρεωθεί, ούτε το δικαίωμα του χρήστη όσον αφορά την ανάκληση της εντολής πληρωμής.
- (37) Για τον χρηματοοικονομικό σχεδιασμό και την εκπλήρωση των υποχρεώσεων έγκαιρης πληρωμής, οι καταναλωτές και οι επιχειρήσεις θα πρέπει να έχουν βεβαιότητα για το χρόνο που απαιτεί η εκτέλεση μιας εντολής πληρωμής. Ως εκ τούτου, η παρούσα οδηγία θα πρέπει να εισάγει ένα χρονικό σημείο μετά το οποίο αρχίζουν να ισχύουν τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις, δηλαδή ένα χρονικό σημείο κατά το οποίο ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών λαμβάνει την εντολή πληρωμής, καθώς και η στιγμή κατά την οποία είχε τη δυνατότητα να τη λάβει με μέσο επικοινωνίας που συμφωνείται στο πλαίσιο της σύμβασης υπηρεσίας πληρωμών, ανεξάρτητα από οποιαδήποτε προηγούμενη συμμετοχή στη διαδικασία που καταλήγει στη δημιουργία και τη διαβίβαση της εντολής πληρωμής, π.χ. ασφάλεια και διαθεσιμότητα ελέγχων επάρκειας κεφαλαίων, πληροφορίες για τη χρήση του PIN, έκδοση υπόσχεσης πληρωμής. Επιπλέον, λήψη της εντολής πληρωμής θα πρέπει να είναι η στιγμή που ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή λαμβάνει την εντολή πληρωμής προς χρέωση από τον λογαριασμό του πληρωτή. Η ημέρα ή η χρονική στιγμή κατά την οποία δικαιούχος διαβιβάζει στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του εντολές εισπραξης π.χ. της πληρωμής κάρτας ή άμεσων χρεώσεων ή όταν στον δικαιούχο χορηγείται προχρηματοδότηση για τα σχετικά ποσά από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του (μέσω ενδεχόμενης πίστωσης στον λογαριασμό του) δεν θα πρέπει να έχει σημασία εν προκειμένω. Οι χρήστες θα πρέπει να μπορούν να προσδοκούν την ορθή εκτέλεση μιας πλήρους και έγκυρης εντολής πληρωμής, εφόσον ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν έχει κανένα συμβατικό ή νομικό λόγο να την αρνηθεί. Εάν ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών αρνηθεί την εκτέλεση εντολής πληρωμής, η άρνηση και ο λόγος της άρνησης θα πρέπει να κοινοποιούνται στον χρήστη υπηρεσιών πληρωμών με την πρώτη ευκαιρία, υπό την επιφύλαξη των απαιτήσεων του εθνικού και του κοινοτικού δικαίου.
- (38) Λόγω της ταχύτητας με την οποία τα σύγχρονα, πλήρως αυτοματοποιημένα, συστήματα διεκπεραιώνουν τις πράξεις πληρωμής, ύστερα από ένα ορισμένο χρονικό σημείο οι εντολές πληρωμής είναι αδύνατο να ανακληθούν χωρίς υψηλό κόστος ανθρώπινης παρέμβασης. Για τον λόγο αυτό, είναι αναγκαίος ο καθορισμός σαφούς προθεσμίας ανάκλησης, Ωστόσο, αναλόγως του είδους της υπηρεσίας πληρωμών και της εντολής πληρωμής, το χρονικό σημείο μπορεί να είναι διαφορετικό κατόπιν συμφωνίας των μερών. Η ανάκληση ισχύει εδώ μόνον όσον αφορά τη σχέση ενός χρήστη υπηρεσιών πληρωμών και ενός παρόχου υπηρεσιών πληρωμών και, κατά συνέπεια, δεν θίγει το ανέκκλητο και τον οριστικό χαρακτήρα των πράξεων πληρωμής στα συστήματα πληρωμών.
- (39) Το ανέκκλητο των εντολών δεν θα πρέπει να επηρεάζει το δικαίωμα ή την υποχρέωση του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών κατά τη νομοθεσία ορισμένων κρατών μελών, βάσει της σύμβασης-πλαίσιου του πληρωτή ή των εθνικών νόμων, κανονισμών, διοικητικών διατάξεων ή κατευθυντήριων γραμμών, να επιστρέφει στον πληρωτή το ποσό εκτελεσθείσας πράξης πληρωμής σε περίπτωση διαφοράς μεταξύ του πληρωτή και του δικαιούχου. Η επιστροφή αυτή πρέπει να θεωρείται νέα εντολή πληρωμής. Εκτός από αυτές τις περιπτώσεις, τυχόν νομική διαμάχη που προκύπτει στο πλαίσιο της σχέσης επί της οποίας βασίζεται η εντολή πληρωμής θα πρέπει να διευθετείται μόνον μεταξύ του πληρωτή και του δικαιούχου.
- (40) Είναι απαραίτητο για την απολύτως ολοκληρωμένη και αυτοματοποιημένη επεξεργασία των πληρωμών, καθώς και για την ασφάλεια δικαίου περί την εκπλήρωση οποιασδήποτε υποχρέωσης μεταξύ χρηστών υπηρεσιών πληρωμών, να πιστώνεται στο λογαριασμό του δικαιούχου ολόκληρο το

ποσό που μεταφέρει ο πληρωτής. Έτσι, κανείς απ' όσους μεσολαβούν στην εκτέλεση των πράξεων πληρωμής δεν θα μπορεί να προβαίνει σε κρατήσεις από το μεταφερόμενο ποσό. Ο δικαιούχος θα μπορεί, ωστόσο, να συνάψει ρητή συμφωνία με τον πάροχο της υπηρεσίας πληρωμών βάσει της οποίας ο τελευταίος θα μπορεί να κρατήσει τα έξοδά του. Ωστόσο, για να μπορεί ο δικαιούχος να επαληθεύει την ορθή καταβολή του οφειλόμενου ποσού, οι πληροφορίες που παρέχονται μετά την πράξη πληρωμής θα πρέπει να εμφανίζουν όχι μόνο το πλήρες ποσό που μεταβιβάστηκε αλλά και το ύψος των τυχόν εξόδων.

- (41) Όσον αφορά τις χρεώσεις, η εμπειρία έχει δείξει ότι ο καταμερισμός των χρεώσεων μεταξύ πληρωτή και δικαιούχου είναι το πιο αποτελεσματικό σύστημα γιατί διευκολύνει την αυτοματοποιημένη επεξεργασία των πληρωμών. Θα πρέπει συνεπώς, υπό κανονικές συνθήκες, να προβλέπεται η άμεση είσπραξη των χρεώσεων από τον πληρωτή και το δικαιούχο εκ μέρους των αντίστοιχων παρόχων υπηρεσιών πληρωμών. Αυτό όμως θα πρέπει να ισχύει μόνον εφόσον η συναλλαγή πληρωμών δεν απαιτεί συναλλαγματική μετατροπή. Το ύψος των τυχόν χρεώσεων μπορεί να είναι και μηδενικό, δεδομένου ότι οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας δεν θίγουν την πρακτική κατά την οποία ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν χρεώνει τους καταναλωτές για την πίστωση των λογαριασμών τους. Ομοίως, ανάλογα με τους όρους της σύμβασης, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών μπορεί να χρεώνει μόνο τον δικαιούχο (έμπορο) για τη χρήση της υπηρεσίας πληρωμής, εκ του οποίου προκύπτει μηδενική χρέωση του πληρωτή. Η χρέωση των συστημάτων πληρωμών μπορεί να γίνεται υπό μορφή συνδρομής. Οι διατάξεις για το μεταφερόμενο ποσό ή τις τυχόν χρεώσεις δεν έχουν καμία άμεση επίδραση στην τιμολόγηση μεταξύ παρόχων υπηρεσιών πληρωμών ή τυχόν μεσαζόντων.
- (42) Για να προαχθούν η διαφάνεια και ο ανταγωνισμός, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν θα πρέπει να εμποδίζει τον δικαιούχο να ζητεί τη χρέωση του πληρωτή για τη χρήση συγκεκριμένου μέσου πληρωμών. Ενώ ο δικαιούχος πρέπει να είναι ελεύθερος να επιβάλλει επιβαρύνσεις για τη χρήση ορισμένου μέσου πληρωμών, τα κράτη μέλη μπορούν να απαγορεύσουν ή να περιορίσουν τέτοια πρακτική, αν το κρίνουν σκόπιμο, λόγω καταχρηστικής τιμολόγησης ή τιμολόγησης που μπορεί να έχει αρνητική επίπτωση στη χρήση ενός ορισμένου μέσου πληρωμών, λαμβάνοντας υπόψη την ανάγκη να ενθαρρυνθεί ο ανταγωνισμός και να προαχθεί η χρήση αποτελεσματικών μέσων πληρωμών.
- (43) Για να βελτιωθεί η αποτελεσματικότητα των πληρωμών στην Κοινότητα, θα πρέπει να ορίζεται μέγιστη προθεσμία εκτέλεσης μιας ημέρας για όλες τις εντολές πληρωμής τις οποίες πραγματοποιεί ο πληρωτής και που εκφράζονται σε ευρώ ή στο εθνικό νόμισμα κράτους μέλους εκτός της ζώνης ευρώ, όπως οι μεταφορές πίστωσης και τα εμβάσματα. Για όλες τις άλλες πληρωμές, όπως οι πληρωμές που πραγματοποιούνται εκ μέρους ή μέσω του δικαιούχου (μεταξύ άλλων άμεσες χρεώσεις και πληρωμές με κάρτα), εφόσον δεν υπάρχει ρητή συμφωνία μεταξύ του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών και του πληρωτή που προβλέπει παράταση του χρόνου εκτέλεσης, θα πρέπει να ισχύει η ίδια προθεσμία της μιας ημέρας. Οι ανωτέρω προθεσμίες μπορούν να παρατείνονται κατά μία επιπλέον εργάσιμη ημέρα για τις εντολές πληρωμής που δίδονται εγγράφως. Έτσι καθίσταται δυνατή η αδιάκοπη παροχή

υπηρεσιών πληρωμών για τους καταναλωτές που είναι συνηθισμένοι μόνο στα έντυπα έγγραφα. Όταν χρησιμοποιείται καθεστώς άμεσης χρέωσης, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου πρέπει να διαβιβάζει την εντολή είσπραξης εντός της προθεσμίας που συμφωνήθηκε μεταξύ του δικαιούχου και του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών του, καθιστώντας δυνατή την τακτοποίησή της κατά τη συμφωνηθείσα προβλεπόμενη ημερομηνία. Δεδομένου ότι οι εθνικές υποδομές πληρωμών είναι συχνά ιδιαίτερα αποτελεσματικές, θα πρέπει να παρέχεται στα κράτη μέλη η δυνατότητα να διατηρήσουν ή να θεσπίσουν κανόνες που προβλέπουν χρόνο εκτέλεσης συντομότερο της μιας εργάσιμης ημέρας, εφόσον ενδείκνυται, ώστε να αποφευχθεί τυχόν επιδείνωση των σημερινών συνθηκών παροχής υπηρεσιών.

- (44) Οι διατάξεις που αφορούν την εκτέλεση για ολόκληρο το ποσό και την προθεσμία εκτέλεσης θα πρέπει να αποτελούν ορθή πρακτική όταν ένας από τους παρόχους υπηρεσιών δεν είναι εγκατεστημένος στην Κοινότητα.
- (45) Για να επιλέξει, ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών είναι ανάγκη να γνωρίζει το πραγματικό κόστος και τις επιβαρύνσεις των υπηρεσιών πληρωμών. Κατά συνέπεια, δεν θα πρέπει να επιτρέπεται η χρήση μη διαφανών μεθόδων τιμολόγησης, αφού είναι κοινώς αποδεκτό ότι οι μέθοδοι αυτές καθιστούν εξαιρετικά δυσχερή για τον χρήστη τον προσδιορισμό της πραγματικής τιμής της υπηρεσίας πληρωμών. Συγκεκριμένα, δεν θα πρέπει να επιτρέπεται η χρήση ημερομηνιών αξίας που αποβαίνουν σε βάρος του χρήστη.
- (46) Η ομαλή και αποτελεσματική λειτουργία του συστήματος πληρωμών εξαρτάται από την εμπιστοσύνη του χρήστη ότι ο πάροχος θα εκτελέσει την πράξη πληρωμής ορθά και εντός του συμφωνηθέντος χρόνου. Συνήθως, ο πάροχος μπορεί να αποτιμήσει τους κινδύνους που συνεπάγεται η πράξη πληρωμής που δέχεται να εκτελέσει. Ο πάροχος είναι εκείνος που παρέχει το σύστημα πληρωμών, φροντίζει για την ανάκληση εσφαλμένα μεταφερθέντων ή διατεθέντων χρηματικών ποσών και επιλέγει, στις περισσότερες περιπτώσεις, τους φορείς που μεσολαβούν στην εκτέλεση της συναλλαγής πληρωμής. Βάσει των παραπάνω εκτιμήσεων, είναι απολύτως δικαιολογημένο, εκτός από μη συνήθεις και απρόβλεπτες περιστάσεις, να θεωρείται ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών αντικειμενικά υπεύθυνος για την εκτέλεση της πράξης πληρωμής την οποία έχει αποδεχθεί από τη χρήση, εκτός από τις πράξεις και τις παραλείψεις του παρόχου των υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου για την επιλογή των οποίων είναι υπεύθυνος αποκλειστικά ο δικαιούχος. Ωστόσο, για να μη μείνει ο πληρωτής απροστάτευτος σε απίθανες συγκυρίες περιστάσεων όπου μπορεί να μείνει ανοικτό (non liquet) εάν το ποσό της πληρωμής παρελήφθη δεόντως από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου ή όχι, το αντίστοιχο βάρος της απόδειξης θα πρέπει να φέρει ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή. Κατά κανόνα, μπορεί να αναμένεται ότι το ενδιαμέσο ίδρυμα (συνήθως «ουδέτερος» φορέας όπως μια κεντρική τράπεζα ή οργανισμός συμψηφισμού) που μεταφέρει το ποσό της πληρωμής από τον αποστέλλοντα στον λαμβάνοντα πάροχο υπηρεσιών πληρωμών θα αποθηκεύσει τα στοιχεία του λογαριασμού και θα είναι σε θέση να τα παρουσιάσει εφόσον απαιτηθεί. Εάν το ποσό πληρωμής έχει πιστωθεί στο λογαριασμό του

λαμβάνοντας παρόχου υπηρεσιών πληρωμών, ο δικαιούχος θα πρέπει να έχει αμέσως αξίωση κατά του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών του για πίστωση στον λογαριασμό του.

Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών ⁽¹⁾.

- (47) Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή θα πρέπει να αναλαμβάνει την ευθύνη για την ορθή εκτέλεση της πληρωμής, συμπεριλαμβανομένων, ιδίως, του πλήρους ποσού της πράξης πληρωμής και του χρόνου εκτέλεσης, και την πλήρη ευθύνη για κάθε παράλειψη σε άλλα μέρη της αλυσίδας πληρωμών μέχρι το λογαριασμό του δικαιούχου. Συνεπεία αυτής της ευθύνης, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή θα πρέπει, αν δεν πιστωθεί στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου ολόκληρο το ποσό, να διορθώνει την πράξη πληρωμής ή, χωρίς καθυστέρηση, να επιστρέφει στον πληρωτή το ποσό της πράξης, με την επιφύλαξη κάθε άλλης αξίωσης που είναι δυνατόν να εγερθεί σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο. Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να αφορά μόνον συμβατικές υποχρεώσεις και ευθύνες μεταξύ του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών και του οικείου παρόχου υπηρεσιών πληρωμών. Ωστόσο, για την ορθή λειτουργία των μεταφορών πιστώσεων και άλλων υπηρεσιών πληρωμών, οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών και οι μεσάζοντές τους, όπως οι διεκπεραιωτές, θα πρέπει να διαθέτουν συμβάσεις στη βάση των οποίων συμφωνούνται τα εκατέρωθεν δικαιώματα και υποχρεώσεις. Τα θέματα ευθύνης αποτελούν ουσιαστές μέρος αυτών των τυποποιημένων συμβάσεων. Προκειμένου να εξασφαλίζεται αξιοπιστία μεταξύ παρόχων υπηρεσιών πληρωμών και μεσάζοντων που συμμετέχουν σε πράξη πληρωμής, απαιτείται η νομική βεβαιότητα ότι ένας μη υπεύθυνος πάροχος υπηρεσιών πληρωμών θα αποζημιώνεται για τις ζημιές που υπέστη ή τα ποσά που κατέβαλε σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας περί ευθύνης. Τα περαιτέρω δικαιώματα και λεπτομέρειες σχετικά με το περιεχόμενο της προσφυγής και ο τρόπος διεκπεραίωσης αξιώσεων έναντι του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών ή του μεσάζοντος οι οποίες οφείλονται σε ελαττωματική πράξη πληρωμής θα πρέπει να μπορούν να καθοριστούν συμβατικά.
- (48) Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών θα πρέπει αφενός να μπορεί να προσδιορίζει σαφώς τις πληροφορίες που απαιτούνται για την ορθή εκτέλεση της εντολής πληρωμής. Αφετέρου, για να αποφευχθεί ο κατακερματισμός και να μην θιγεί η ενοποίηση των συστημάτων πληρωμών στην Κοινότητα, δεν θα πρέπει να επιτρέπεται στα κράτη μέλη να απαιτούν τη χρησιμοποίηση ειδικού μέσου ταυτοποίησης για τις πράξεις πληρωμής. Ωστόσο, αυτό δεν απαγορεύει στα κράτη μέλη να απαιτούν από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή να ενεργεί με τη δέουσα επιμέλεια και να επαληθεύει, όπου υπάρχει τεχνική δυνατότητα και χωρίς να απαιτείται ανθρώπινη παρέμβαση, τη συνοχή του αποκλειστικού μέσου ταυτοποίησης και, εάν το αποκλειστικό μέσο ταυτοποίησης διαπιστώνεται ότι δεν παρουσιάζει συνοχή, να αρνείται την εντολή πληρωμής και να ενημερώνει σχετικά τον πληρωτή. Η ευθύνη του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών θα πρέπει να περιορίζεται στην ορθή εκτέλεση της πράξης πληρωμής σύμφωνα με την εντολή του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών.
- (49) Για να διευκολυνθεί η πρόληψη και καταπολέμηση της απάτης στις πληρωμές εντός της Κοινότητας, χρειάζεται αποτελεσματική ανταλλαγή δεδομένων μεταξύ των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών, στους οποίους θα πρέπει να επιτρέπεται να συλλέγουν, να επεξεργάζονται και να ανταλλάσσουν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που αφορούν πρόσωπα αναμενόμενα σε απάτες στον κλάδο των πληρωμών. Όλες αυτές οι δραστηριότητες θα πρέπει να εκτελούνται σύμφωνα με τις διατάξεις της οδηγίας 95/46/EK του Ευρωπαϊκού
- (50) Θα πρέπει να διασφαλισθεί η αποτελεσματική εφαρμογή των διατάξεων της εθνικής νομοθεσίας που θα θεσπιστούν σύμφωνα με την παρούσα οδηγία. Θα πρέπει συνεπώς να θεσπιστούν οι κατάλληλες διαδικασίες για την εξέταση των καταγγελιών κατά των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών που δεν συμμορφώνονται με τις εν λόγω διατάξεις και να επιβάλλονται, κατά περίπτωση, κατάλληλες, αποτελεσματικές, ανάλογες και αποτρεπτικές κυρώσεις.
- (51) Με την επιφύλαξη του δικαιώματος των καταναλωτών για ένδικη προστασία, τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξασφαλίσουν ένα εύκολα προσβάσιμο και οικονομικό μέσο επίλυσης των διαφορών μεταξύ των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών και των καταναλωτών στο πλαίσιο των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεων που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία. Το άρθρο 5 παράγραφος 2 της σύμβασης της Ρώμης σχετικά με το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές ⁽²⁾ εξασφαλίζει ότι ο καταναλωτής δεν μπορεί να στερηθεί την προστασία που του παρέχεται από τους κανόνες δημόσιας τάξης της χώρας της συνήθους κατοικίας του μέσω συμβατικής ρήτρας περί εφαρμοστέου δικαίου.
- (52) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να αποφασίσουν εάν οι αρμόδιες αρχές που έχουν οριστεί για τη χορήγηση αδειών στα ιδρύματα πληρωμών μπορούν επίσης να είναι αρμόδιες και για τις διαδικασίες υποβολής καταγγελιών και εξωδικαστικών προσφυγών.
- (53) Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να ισχύει με την επιφύλαξη της εθνικής νομοθεσίας σχετικά με τις συνέπειες της ευθύνης για τυχόν ανακρίβεια στη διατύπωση ή τη διαβίβαση δήλωσης.
- (54) Για την αποτελεσματική εφαρμογή της παρούσας οδηγίας και την παρακολούθηση της προόδου προς την εγκαθίδρυση μιας ενιαίας αγοράς πληρωμών, η Επιτροπή θα πρέπει να αναλάβει να εκπονήσει έκθεση τρία έτη μετά την εκπονή της προδεσμίας ενσωμάτωσης της παρούσας οδηγίας. Όσον αφορά την παγκόσμια ολοκλήρωση των χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών και την εναρμονισμένη προστασία των καταναλωτών, πέραν της αποτελεσματικής εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, κεντρικά σημεία της επανεξέτασης θα πρέπει να είναι και η ενδεχόμενη ανάγκη να επεκταθεί το πεδίο εφαρμογής και στα εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης νομίσματα και σε πράξεις πληρωμής όπου μόνον ο ένας από τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών είναι εγκατεστημένος στην Κοινότητα.
- (55) Δεδομένου ότι οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας αντικαθιστούν τις διατάξεις της οδηγίας 97/5/EK, η εν λόγω οδηγία θα πρέπει να καταργηθεί.
- (56) Επιβάλλεται η θέσπιση λεπτομερέστερων κανόνων όσον αφορά τη δόλια χρήση καρτών πληρωμής, τομέα που σήμερα καλύπτεται από την οδηγία 97/7/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 1997,

⁽¹⁾ ΕΕ L 281 της 23.11.1995, σ. 31. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1882/2003 (ΕΕ L 284 της 31.10.2003, σ. 1).

⁽²⁾ ΕΕ C 27 της 26.1.1998, σ. 34.

για την προστασία των καταναλωτών κατά τις εξ αποστάσεως συμβάσεις ⁽¹⁾, καθώς και την οδηγία 2002/65/ΕΚ. Οι οδηγίες αυτές θα πρέπει επομένως να τροποποιηθούν αναλόγως.

(57) Τα χρηματοδοτικά ιδρύματα, εφόσον, σύμφωνα με την οδηγία 2006/48/ΕΚ, δεν υπόκεινται στους κανόνες που ισχύουν για τα πιστωτικά ιδρύματα, θα πρέπει να υπόκεινται στις ίδιες απαιτήσεις με τα ιδρύματα πληρωμών ώστε να μπορούν να παρέχουν υπηρεσίες πληρωμών σε ολόκληρη την Κοινότητα. Η οδηγία 2006/48/ΕΚ θα πρέπει, επομένως, να τροποποιηθεί αναλόγως.

(58) Δεδομένου ότι η «υπηρεσία εμβασμάτων» ορίζεται στην παρούσα οδηγία ως υπηρεσία πληρωμών η οποία απαιτεί άδεια, για τα ιδρύματα πληρωμών, ή εγγραφή, για ορισμένα φυσικά ή νομικά πρόσωπα που τυγχάνουν εξαίρεσης υπό ορισμένες περιστάσεις που ορίζει η παρούσα οδηγία, η οδηγία 2005/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Οκτωβρίου 2005, σχετικά με την πρόληψη της χρησιμοποίησης του χρηματοπιστωτικού συστήματος για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας ⁽²⁾ θα πρέπει, επομένως, να τροποποιηθεί αναλόγως.

(59) Χάριν ασφαλείας δικαίου, θα πρέπει να θεσπισθούν μεταβατικές διατάξεις που θα επιτρέψουν στα πρόσωπα που έχουν αρχίσει να ασκούν δραστηριότητα ιδρύματος πληρωμών σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο που ίσχυε πριν από την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας, να συνεχίσουν τη δραστηριότητα αυτή στο οικείο κράτος μέλος για ορισμένο χρονικό διάστημα.

(60) Δεδομένου ότι ο στόχος της παρούσας οδηγίας, ήτοι η εγκαθίδρυση ενιαίας αγοράς στον τομέα των υπηρεσιών πληρωμών, δεν μπορεί να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη διότι απαιτείται η εναρμόνιση πληθώρας διαφορετικών κανόνων που ισχύουν σήμερα στα νομικά συστήματα των διαφόρων κρατών μελών, και, κατά συνέπεια, μπορεί να επιτευχθεί καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο, η Κοινότητα δύναται να θεσπίσει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, όπως ορίζεται στο άρθρο 5 της συνθήκης ΕΚ. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως ορίζεται στο ίδιο άρθρο, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη αυτού του στόχου.

(61) Τα μέτρα εφαρμογής της παρούσας οδηγίας θα πρέπει να θεσπίζονται σύμφωνα με την απόφαση 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή ⁽³⁾.

(62) Ειδικότερα, θα πρέπει να εξουσιοδοτηθεί η Επιτροπή να θεσπίζει εκτελεστικές διατάξεις ώστε να λαμβάνονται υπόψη οι τεχνολογικές εξελίξεις και οι εξελίξεις της αγοράς. Δεδομένου ότι τα μέτρα αυτά είναι γενικής φύσεως και αποσκοπούν στην τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων της παρούσας οδηγίας, πρέπει να θεσπισθούν σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο που προβλέπει το άρθρο 5α της απόφασης 1999/468/ΕΚ.

(63) Το Συμβούλιο, σύμφωνα με το σημείο 34 της διοργανικής συμφωνίας για τη βελτίωση της νομοθεσίας ⁽⁴⁾, θα πρέπει να παροτρύνει τα κράτη μέλη να καταρτίζουν, προς ιδία χρήση και προς όφελος της Κοινότητας, τους δικούς τους πίνακες, οι οποίοι αποτυπώνουν, στο μέτρο του δυνατού, την αντιστοιχία των οδηγιών με τα μέτρα μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο και να τους δημοσιοποιούν,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΤΙΤΛΟΣ I

ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ, ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

Άρθρο 1

Αντικείμενο

1. Η παρούσα οδηγία θεσπίζει τους κανόνες σύμφωνα διά των οποίων τα κράτη μέλη διακρίνουν τις ακόλουθες έξι κατηγορίες παρόχων υπηρεσιών πληρωμών:

α) πιστωτικά ιδρύματα κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α) της οδηγίας 2006/48/ΕΚ·

β) ιδρύματα έκδοσης ηλεκτρονικού χρήματος κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 3, στοιχείο α) της οδηγίας 2000/46/ΕΚ·

γ) γραφεία ταχυδρομικών επιταγών τα οποία εξουσιοδοτούνται βάσει της εθνικής νομοθεσίας να παρέχουν υπηρεσίες πληρωμών·

δ) ιδρύματα πληρωμών κατά την έννοια της παρούσας οδηγίας·

ε) η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και οι εθνικές κεντρικές τράπεζες όταν δεν ενεργούν υπό την ιδιότητά τους ως νομισματικές ή άλλες δημόσιες αρχές·

στ) τα κράτη μέλη ή οι περιφερειακές ή τοπικές αρχές τους όταν δεν ενεργούν υπό την ιδιότητά τους ως δημόσιες αρχές.

2. Η παρούσα οδηγία θεσπίζει επίσης κανόνες για τη διαφάνεια των όρων και τις απαιτήσεις ενημέρωσης σχετικά με τις υπηρεσίες πληρωμών και καθορίζει τα αντίστοιχα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των χρηστών υπηρεσιών πληρωμών και των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών όσον αφορά την παροχή υπηρεσιών πληρωμών ως τακτική απασχόληση ή επιχειρηματική δραστηριότητα.

Άρθρο 2

Πεδίο εφαρμογής

1. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται στις υπηρεσίες πληρωμών που παρέχονται εντός της Κοινότητας. Εντούτοις, με την εξαίρεση του άρθρου 73, οι τίτλοι III και IV εφαρμόζονται μόνο όταν τόσο ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή όσο και ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου, ή ο μοναδικός πάροχος υπηρεσιών πληρωμών για την πράξη πληρωμής, είναι εγκατεστημένοι στην Κοινότητα.

⁽⁴⁾ ΕΕ C 321 της 31.12.2003, σ. 1.

⁽¹⁾ ΕΕ L 144 της 4.6.1997, σ. 19. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 2005/29/ΕΚ.

⁽²⁾ ΕΕ L 309 της 25.11.2005, σ. 15.

⁽³⁾ ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23. Απόφαση όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 2006/512/ΕΚ (ΕΕ L 200 της 22.7.2006, σ. 11).

2. Οι τίτλοι III και IV εφαρμόζονται στις υπηρεσίες πληρωμών που πραγματοποιούνται σε ευρώ ή στο νόμισμα κράτους μέλους που δεν μετέχει στη ζώνη ευρώ.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να εξαιρέσουν από την εφαρμογή του συνόλου ή μέρους της παρούσας οδηγίας τα ιδρύματα του άρθρου 2 της οδηγίας 2006/48/ΕΚ, εκτός των ιδρυμάτων της πρώτης και της δεύτερης περίπτωσης του εν λόγω άρθρου.

Άρθρο 3

Εξαιρέσεις

Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται:

- α) σε πράξεις αποκλειστικά σε μετρητά από τον πληρωτή στο δικαιούχο, χωρίς καμία ενδιάμεση παρέμβαση·
- β) σε πράξεις πληρωμής από τον πληρωτή στον δικαιούχο μέσω εμπορικού αντιπροσώπου εξουσιοδοτημένου να διαπραγματεύεται ή να συνάπτει την πώληση ή αγορά αγαθών ή υπηρεσιών εκ μέρους του πληρωτή ή του δικαιούχου·
- γ) στην κατ' επάγγελμα υλική μεταφορά χαρτονομισμάτων και κερμάτων, συμπεριλαμβανομένης της συλλογής, της επεξεργασίας και της παράδοσής τους·
- δ) σε πράξεις πληρωμής συνιστάμενες σε μη επαγγελματική συγκέντρωση και παράδοση χρημάτων στο πλαίσιο μη κερδοσκοπικής ή φιλανθρωπικής δραστηριότητας·
- ε) σε υπηρεσίες κατά τις οποίες καταβάλλονται μετρητά από τον δικαιούχο στον πληρωτή ως μέρος πράξης πληρωμής, κατόπιν ρητής αίτησης του χρήστη της υπηρεσίας πληρωμών αμέσως πριν την εκτέλεση πράξης πληρωμής μέσω πληρωμής για την αγορά αγαθών ή υπηρεσιών·
- στ) στις επιχειρήσεις μετατροπής συναλλάγματος, δηλαδή, σε πράξεις «μετρητά αντί μετρητών» (cash to cash), όπου τα μετρητά δεν τηρούνται σε λογαριασμό πληρωμής·
- ζ) στις πράξεις πληρωμής που βασίζονται σε οποιοδήποτε από τα ακόλουθα αξιόγραφα, τα οποία εκδίδονται επί του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών για να τεθούν χρηματικά ποσά στη διάθεση του δικαιούχου:
 - i) έντυπη επιταγή, σύμφωνα με τη σύμβαση της Γενεύης της 19ης Μαρτίου 1931, με την οποία θεσπίζεται ενιαίος νόμος για την επιταγή·
 - ii) έντυπη επιταγή, ανάλογη με εκείνη που αναφέρεται στο σημείο i), η οποία διέπεται από τη νομοθεσία των κρατών μελών που δεν έχουν υπογράψει τη σύμβαση της Γενεύης, της 19ης Μαρτίου 1931, για τον ενιαίο νόμο περί συναλλαγματικής·
 - iii) έντυπες εντολές πληρωμών, σύμφωνα με τη σύμβαση της Γενεύης της 7ης Ιουνίου 1930, με την οποία θεσπίζεται ενιαίο δίκαιο για τις συναλλαγματικές και τα γραμμάτια·
 - iv) έντυπες εντολές πληρωμών παρόμοιες με αυτές του σημείου iii) που διέπονται από τους νόμους των κρατών μελών που δεν είναι μέλη της σύμβασης της Γενεύης, της 7ης Ιουνίου 1930, με την οποία θεσπίζεται ενιαίο δίκαιο για τις συναλλαγματικές και τα γραμμάτια·

v) έντυπα παραστατικά·

vi) έντυπες ταξιδιωτικές επιταγές· ή

vii) έντυπες ταχυδρομικές επιταγές όπως ορίζονται από την Παγκόσμια Ταχυδρομική Ένωση·

η) σε πράξεις πληρωμής που πραγματοποιούνται στο πλαίσιο συστήματος πληρωμών ή διακανονισμού τίτλων μεταξύ αντιπροσώπων διακανονισμού, κεντρικών αντισυμβαλλομένων, γραφείων εκκαθάρισης ή/και κεντρικών τραπεζών και άλλων συμμετεχόντων στο σύστημα, και παρόχων υπηρεσιών πληρωμών, με την επιφύλαξη του άρθρου 28·

θ) σε πράξεις πληρωμής που αφορούν την εξυπηρέτηση περιουσιακών στοιχείων αποτελούμενων από τίτλους, περιλαμβανομένης της πληρωμής μερισμάτων, εισοδήματος ή άλλων διανεμόμενων ποσών, ή της εξαγοράς ή πώλησης, που διενεργούνται από τα πρόσωπα που αναφέρονται στο στοιχείο η) ή από επιχειρήσεις επενδύσεων, πιστωτικά ιδρύματα, οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων ή επιχειρήσεις διαχείρισης που παρέχουν υπηρεσίες επενδύσεων και κάθε άλλη οντότητα που επιτρέπεται να φυλάσσει χρηματοοικονομικά μέσα·

ι) στις υπηρεσίες παρόχων τεχνικών υπηρεσιών, οι οποίοι υποστηρίζουν την παροχή υπηρεσιών πληρωμών χωρίς ποτέ να περιέρχονται στην κατοχή τους τα υπό μεταφορά χρηματικά ποσά στις υπηρεσίες αυτές περιλαμβάνονται η επεξεργασία και αποθήκευση δεδομένων, οι υπηρεσίες εμπιστοσύνης και προστασίας της ιδιωτικής ζωής, η ταυτοποίηση δεδομένων και οντοτήτων, η παροχή τεχνολογίας πληροφορικής (IT) και δικτύου επικοινωνιών, καθώς και η παροχή και συντήρηση τερματικών και συσκευών που χρησιμοποιούνται για τις υπηρεσίες πληρωμών·

ια) στις υπηρεσίες που βασίζονται σε μέσα που μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την απόκτηση αγαθών ή υπηρεσιών μόνο στην επαγγελματική στέγη που χρησιμοποιεί ο εκδότης ή στο πλαίσιο εμπορικής συμφωνίας με τον εκδότη, είτε εντός περιορισμένου δικτύου παρόχων υπηρεσιών είτε για περιορισμένο φάσμα αγαθών ή υπηρεσιών·

ιβ) σε πράξεις πληρωμής οι οποίες εκτελούνται μέσω τηλεπικοινωνιακής, ψηφιακής ή πληροφορικής συσκευής, κατά τις οποίες τα αγοραζόμενα αγαθά ή υπηρεσίες παραδίδονται και πρόκειται να χρησιμοποιηθούν μέσω τηλεπικοινωνιακής, ψηφιακής ή πληροφορικής συσκευής, εφόσον ο φορέας εκμετάλλευσης αυτής της συσκευής δεν ενεργεί μόνο ως μεσάζων μεταξύ του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών και του προμηθευτή των αγαθών και υπηρεσιών·

iv) σε πράξεις πληρωμής οι οποίες πραγματοποιούνται για ίδιο λογαριασμό μεταξύ παρόχων υπηρεσιών πληρωμών και μεταξύ αντιπροσώπων ή υποκαταστημάτων·

ιδ) σε πράξεις πληρωμής μεταξύ μητρικής και θυγατρικής επιχείρησης ή μεταξύ θυγατρικών επιχειρήσεων της ίδιας μητρικής επιχείρησης, χωρίς καμία ενδιάμεση παρέμβαση παρόχου υπηρεσίας πληρωμών εκτός από επιχείρηση που ανήκει στον ίδιο όμιλο· ή

- ιε) σε υπηρεσίες παρόχων για την ανάληψη μετρητών μέσω αυτόματων ταμειολογιστικών μηχανών οι οποίοι ενεργούν εξ ονόματος ενός ή περισσότερων εκδοτών καρτών και οι οποίοι δεν είναι συμβαλλόμενα μέρη της σύμβασης-πλαίσου με τον πελάτη που αναλαμβάνει μετρητά από λογαριασμό πληρωμής, εφόσον οι πάροχοι αυτοί δεν παρέχουν άλλες υπηρεσίες που αναφέρονται στο παράρτημα.

Άρθρο 4

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, νοούνται ως:

1. «κράτος μέλος καταγωγής»:
 - i) το κράτος μέλος στο οποίο βρίσκεται η καταστατική έδρα του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών, ή
 - ii) εάν, βάσει της εθνικής νομοθεσίας, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν διαθέτει καταστατική έδρα, το κράτος μέλος στο οποίο βρίσκονται τα κεντρικά γραφεία του·
2. «κράτος μέλος υποδοχής»: το κράτος μέλος, πλην του κράτους μέλους καταγωγής, στο οποίο ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών διαθέτει αντιπρόσωπο ή υποκατάστημα, ή παρέχει υπηρεσίες πληρωμών·
3. «υπηρεσίες πληρωμών»: οι επιχειρηματικές δραστηριότητες που αναφέρονται στο παράρτημα·
4. «ιδρύματα πληρωμών»: τα νομικά πρόσωπα που έχουν άδεια, σύμφωνα με το άρθρο 10, να παρέχουν και να εκτελούν υπηρεσίες πληρωμών σε ολόκληρη την Κοινότητα·
5. «πράξη πληρωμής»: η ενέργεια, στην οποία προβαίνει ο πληρωτής ή ο δικαιούχος, και συνίσταται στη διάθεση, μεταβίβαση ή ανάληψη χρηματικών ποσών, ανεξάρτητα από οποιαδήποτε υποκείμενη υποχρέωση μεταξύ πληρωτή και δικαιούχου·
6. «σύστημα πληρωμών»: σύστημα μεταφοράς χρηματικών ποσών το οποίο διέπεται από επίσημες τυποποιημένες διαδικασίες και κοινούς κανόνες για την επεξεργασία, το συμψηφισμό ή/και το διακανονισμό πράξεων πληρωμών·
7. «πληρωτής»: το φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο διατηρεί λογαριασμό πληρωμών και επιτρέπει εντολή πληρωμής από αυτόν το λογαριασμό ή, εάν δεν υπάρχει λογαριασμός πληρωμών, το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που δίνει εντολή πληρωμής·
8. «δικαιούχος»: το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που είναι ο τελικός αποδέκτης των χρηματικών ποσών που αποτελούν αντικείμενο της πράξης πληρωμής·
9. «πάροχος υπηρεσιών πληρωμών»: οι επιχειρήσεις που αναφέρονται στο άρθρο 1, παράγραφος 1 και τα νομικά και φυσικά πρόσωπα που τυγχάνουν εξαίρεσης σύμφωνα με το άρθρο 26·
10. «χρήστης υπηρεσιών πληρωμών»: το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που χρησιμοποιεί μια υπηρεσία πληρωμών ως πληρωτής ή δικαιούχος, η και με τις δύο ιδιότητες·
11. «καταναλωτής»: το φυσικό πρόσωπο που δεν ενεργεί υπό επαγγελματική ιδιότητα, όσον αφορά συμβάσεις υπηρεσιών πληρωμών που καλύπτονται από την παρούσα οδηγία·
12. «σύμβαση-πλαίσιο»: σύμβαση υπηρεσιών πληρωμών που διέπει τη μελλοντική εκτέλεση ατομικών και διαδοχικών πράξεων πληρωμών και η οποία μπορεί να περιλαμβάνει την υποχρέωση και τους όρους σύστασης λογαριασμού πληρωμών·
13. «υπηρεσία εμβασμάτων»: υπηρεσία πληρωμών κατά την οποία λαμβάνεται χρηματικό ποσό από πληρωτή, χωρίς να δημιουργείται λογαριασμός πληρωμών στο όνομα του πληρωτή ή του δικαιούχου, με μοναδικό σκοπό τη μεταφορά αντίστοιχου ποσού σε δικαιούχο ή σε άλλο πάροχο υπηρεσιών πληρωμών που ενεργεί για λογαριασμό του δικαιούχου, ή/και κατά την οποία αυτά τα χρηματικά ποσά λαμβάνονται για λογαριασμό του δικαιούχου και τίθενται στη διάθεσή του·
14. «λογαριασμός πληρωμής»: ο λογαριασμός που τηρείται στο όνομα ενός ή περισσότερων χρηστών υπηρεσιών πληρωμών και χρησιμοποιείται για την εκτέλεση πράξεων πληρωμών·
15. «χρηματικά ποσά»: χαρτονομίσματα και κέρματα, λογιστικό και ηλεκτρονικό χρήμα κατά την έννοια του άρθρου 1 παράγραφος 3 στοιχείο β) της οδηγίας 2000/46/EK·
16. «εντολή πληρωμής»: κάθε οδηγία εκ μέρους του πληρωτή ή του δικαιούχου προς τον πάροχο των υπηρεσιών πληρωμών με την οποία του ζητείται να εκτελέσει μια πράξη πληρωμής·
17. «ημερομηνία αξίας»: το χρονικό σημείο αναφοράς που χρησιμοποιεί ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών για τον υπολογισμό των τόκων επί των χρηματικών ποσών που χρεώνεται ή πιστώνεται λογαριασμός πληρωμών·
18. «συναλλαγματική ισοτιμία αναφοράς»: η συναλλαγματική ισοτιμία που χρησιμεύει ως βάση για τον υπολογισμό κάθε ανταλλαγής νομισμάτων και η οποία καθίσταται διαθέσιμη από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών ή προέρχεται από πηγή διαθέσιμη στο κοινό·
19. «εξακρίβωση γνησιότητας»: η διαδικασία που επιτρέπει στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών να επαληθεύει τη χρήση συγκεκριμένου μέσου πληρωμών, συμπεριλαμβανομένων των εξατομικευμένων στοιχείων ασφάλειάς του·
20. «επιτόκιο αναφοράς»: το επιτόκιο που χρησιμεύει ως βάση για τον υπολογισμό των τόκων και το οποίο πρέπει να προέρχεται από πηγή διαθέσιμη στο κοινό την οποία να μπορούν να ελέγξουν αμφότερα τα μέρη της σύμβασης παροχής υπηρεσιών πληρωμών·
21. «αποκλειστικό μέσο ταυτοποίησης»: ο συνδυασμός γραμμάτων, αριθμών ή συμβόλων που ορίζει στο χρήστη υπηρεσιών πληρωμών ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών και τον οποίο πρέπει να διαβίβασει ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών για τη βέβαιη ταυτοποίηση του άλλου χρήστη υπηρεσιών πληρωμών ή/και του λογαριασμού πληρωμών του για μια πράξη πληρωμής·

22. «αντιπρόσωπος»: το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που παρέχει υπηρεσίες πληρωμών εξ ονόματος ενός ιδρύματος πληρωμών·
23. «μέσο πληρωμών»: κάθε εξατομικευμένος μηχανισμός ή/και σειρά διαδικασιών που έχει συμφωνηθεί μεταξύ του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών και του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών και τα οποία χρησιμοποιεί ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών προκειμένου να κινήσει εντολή πληρωμής·
24. «μέσο επικοινωνίας εξ αποστάσεως»: κάθε μέσο το οποίο μπορεί να χρησιμοποιηθεί για τη σύναψη σύμβασης παροχής υπηρεσιών πληρωμών, χωρίς την ταυτόχρονη φυσική παρουσία του παρόχου και του χρήστη των υπηρεσιών·
25. «μέσο ανθεκτικό στο χρόνο»: κάθε μέσο που επιτρέπει στον χρήστη υπηρεσιών πληρωμών να αποθηκεύει τις πληροφορίες που του απευδύνονται προσωπικά ώστε μελλοντικά να έχει πρόσβαση στις πληροφορίες αυτές για το χρονικό διάστημα που απαιτείται, καθώς και την ακριβή αναπαραγωγή τους·
26. «πολύ μικρή επιχείρηση»: επιχείρηση η οποία, κατά τη στιγμή της σύναψης της σύμβασης υπηρεσίας πληρωμών, είναι επιχείρηση κατά την έννοια του άρθρου 1 και του άρθρου 2 παράγραφοι 1 και 3 του παραρτήματος της σύστασης 2003/361/ΕΚ·
27. «εργάσιμη ημέρα»: η ημέρα κατά την οποία ο πάροχος υπηρεσίας πληρωμών του πληρωτή ή του δικαιούχου που εκτελεί πράξη πληρωμής εργάζεται για την εκτέλεση της πράξης πληρωμής·
28. «άμεση χρέωση»: η υπηρεσία πληρωμής με την οποία χρεώνεται ο λογαριασμός του πληρωτή, όταν η πράξη πληρωμής κινείται από τον δικαιούχο βάσει της συναίνεσης του πληρωτή προς τον δικαιούχο, τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου ή τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του ίδιου του πληρωτή·
29. «υποκατάστημα»: τόπος διεξαγωγής επιχειρηματικής δραστηριότητας, εκτός των κεντρικών γραφείων, το οποίο είναι τμήμα ιδρύματος πληρωμών, δεν διαθέτει νομική προσωπικότητα και όπου διενεργούνται απευθείας μερικές ή όλες οι πράξεις που συνιστούν τις δραστηριότητες ενός ιδρύματος πληρωμών· όλοι οι τόποι διεξαγωγής της επιχειρηματικής δραστηριότητας που έχουν συσταθεί στο ίδιο κράτος μέλος από ιδρύματα πληρωμών με κεντρικά γραφεία σε άλλο κράτος μέλος, θεωρούνται ένα και μοναδικό υποκατάστημα·
30. «όμιλος»: όμιλος επιχειρήσεων που αποτελείται από μια μητρική επιχείρηση, τις θυγατρικές της και τις οντότητες στις οποίες η μητρική επιχείρηση ή οι θυγατρικές της διαθέτουν συμμετοχή, καθώς και επιχειρήσεις που συνδέονται μεταξύ τους κατά την έννοια του άρθρου 12, παράγραφος 1 της οδηγίας 83/349/ΕΟΚ.

ΤΙΤΛΟΣ II

ΠΑΡΟΧΟΙ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΠΛΗΡΩΜΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

Ιδρύματα πληρωμών

Τμήμα 1

Γενικοί κανόνες

Άρθρο 5

Αιτήσεις αδειάς

Για να αποκτήσει άδεια λειτουργίας ως ίδρυμα πληρωμών, ο ενδιαφερόμενος υποβάλλει στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής αίτηση, συνοδευόμενη από τα ακόλουθα στοιχεία:

- α) πρόγραμμα δραστηριότητων, στο οποίο αναφέρεται ειδικότερα το είδος των προβλεπόμενων υπηρεσιών πληρωμών·
- β) επιχειρηματικό σχέδιο που περιλαμβάνει πρόβλεψη προϋπολογισμού για τα τρία πρώτα οικονομικά έτη, το οποίο καταδεικνύει την ικανότητα του ιδρύματος πληρωμών να χρησιμοποιεί τα κατάλληλα και ανάλογα συστήματα, πόρους και διαδικασίες που εξασφαλίζουν την εύρυθμη λειτουργία του·
- γ) στοιχεία που τεκμηριώνουν ότι το ίδρυμα πληρωμών διαθέτει το αρχικό κεφάλαιο που αναφέρεται στο άρθρο 6·
- δ) για τα ιδρύματα πληρωμών του άρθρου 9 παράγραφος 1 περιγραφή των μέτρων που λαμβάνονται για να διασφαλίζονται τα κεφάλαια των χρηστών της υπηρεσίας πληρωμών σύμφωνα με το άρθρο 9·
- ε) περιγραφή του οργανωτικού πλαισίου διακυβέρνησης και των μηχανισμών εσωτερικού ελέγχου του αιτούντος, συμπεριλαμβανομένης της διοικητικής και λογιστικής οργάνωσης και της διαχείρισης κινδύνου, η οποία να καταδεικνύει ότι το οργανωτικό πλαίσιο και οι εν λόγω μηχανισμοί είναι ανάλογοι, κατάλληλοι, ορθοί και επαρκείς·
- στ) περιγραφή των μηχανισμών εσωτερικού ελέγχου που έχει θεσπίσει ο αιτών ώστε να τηρεί τις υποχρεώσεις σχετικά με τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας που προβλέπουν η οδηγία 2005/60/ΕΚ και ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1781/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Νοεμβρίου 2006, περί των πληροφοριών για τον πληρωτή που συνοδεύουν τις μεταφορές χρηματικών ποσών (1)·
- ζ) περιγραφή της οργανωτικής δομής του αιτούντος, και ενδεχομένως της σχεδιαζόμενης χρήσης αντιπροσώπων και υποκαταστημάτων, και περιγραφή των ρυθμίσεων εξωτερικής ανάθεσης, και της συμμετοχής του σε εθνικό ή διεθνές σύστημα πληρωμών·
- η) ταυτότητα των προσώπων που κατέχουν, άμεσα ή έμμεσα, ειδικές συμμετοχές στο ίδρυμα πληρωμών, κατά την έννοια του άρθρου 4 παράγραφος 11 της οδηγίας 2006/48/ΕΚ, το μέγεθος της πραγματικής τους συμμετοχής, καθώς και στοιχεία

(1) ΕΕ L 345 της 8.12.2006, σ. 1.

για την καταλληλότητά τους, ενόψει της ανάγκης να εξασφαλισθεί η ορθή και συνετή διαχείριση του ιδρύματος πληρωμών·

- θ) ταυτότητα των διευθυντικών στελεχών και των υπευθύνων για τη διαχείριση του ιδρύματος πληρωμών και, ενδεχομένως, των υπευθύνων διαχείρισης των δραστηριοτήτων υπηρεσιών πληρωμών του ιδρύματος, καθώς και στοιχεία που αποδεικνύουν ότι είναι έντιμοι και διαθέτουν κατάλληλες γνώσεις και πείρα για την παροχή υπηρεσιών πληρωμών όπως προβλέπεται στο κράτος μέλος καταγωγής του ιδρύματος πληρωμών·
- ι) ανάλογα με την περίπτωση, ταυτότητα των νόμιμων ελεγκτών ή των ελεγκτικών γραφείων όπως ορίζονται στην οδηγία 2006/43/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 2006, για τους υποχρεωτικούς ελέγχους των ετήσιων και των ενοποιημένων λογαριασμών ⁽¹⁾·

ια) νομική μορφή και εταιρικό του αιτούντος·

ιβ) διεύθυνση των κεντρικών γραφείων του αιτούντος.

Για τους σκοπούς των στοιχείων δ), ε) και στ), ο αιτών περιγράφει τις ελεγκτικές και οργανωτικές ρυθμίσεις που έχει θεσπίσει ώστε να λαμβάνονται όλα τα εύλογα μέτρα για την προστασία των συμφερόντων των χρηστών του και να διασφαλίζεται η αδιάλειπτη και αξιόπιστη παροχή των υπηρεσιών πληρωμών.

Άρθρο 6

Αρχικό κεφάλαιο

Τα κράτη μέλη απαιτούν από τα ιδρύματα πληρωμών να έχουν, κατά τη στιγμή της αδειοδότησης, αρχικό κεφάλαιο το οποίο απαρτίζεται από τα στοιχεία που ορίζονται στα στοιχεία α) και β) του άρθρου 57 της οδηγίας 2006/48/EK, ως εξής:

- α) όταν το ίδρυμα πληρωμών παρέχει i μόνον τις υπηρεσίες πληρωμών του σημείου 6 του παραρτήματος, το κεφάλαιό του δεν πρέπει ποτέ να είναι χαμηλότερο από 20 000 ευρώ·
- β) όταν το ίδρυμα πληρωμών παρέχει την υπηρεσία πληρωμών του σημείου 7 του παραρτήματος, το κεφάλαιό του δεν πρέπει ποτέ να είναι χαμηλότερο από 50 000 ευρώ και
- γ) όταν το ίδρυμα πληρωμών ασκεί οποιαδήποτε από τις υπηρεσίες πληρωμών των σημείων 1 έως 5 του παραρτήματος, το κεφάλαιό του δεν πρέπει ποτέ να είναι χαμηλότερο από 125 000 ευρώ.

Άρθρο 7

Ίδια κεφάλαια

1. Τα ίδια κεφάλαια του ιδρύματος πληρωμών, όπως ορίζονται στα άρθρα 57 έως 61, 63, 64 και 66 της οδηγίας 2006/48/EK, δεν μπορούν να υπολείπονται του μεγαλύτερου ποσού που αναφέρεται στα άρθρα 6 ή 8 της παρούσας οδηγίας.

2. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να εμποδίσουν την πολλαπλή χρήση στοιχείων επιλέξιμων ως ίδια κεφάλαια εφόσον το ίδρυμα πληρωμών ανήκει στον ίδιο όμιλο με άλλο ίδρυμα πληρωμών, πιστωτικό ίδρυμα, επιχείρηση επενδύσεων,

εταιρεία διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων ή ασφαλιστική επιχείρηση. Η παράγραφος αυτή ισχύει επίσης όταν ένα ίδρυμα πληρωμών είναι υβριδικού χαρακτήρα και ασκεί δραστηριότητες άλλες από την παροχή υπηρεσιών πληρωμής που αναφέρονται στο παράρτημα.

3. Εφόσον πληρούνται οι όροι του άρθρου 69 της οδηγίας 2006/48/EK, τα κράτη μέλη ή οι αρμόδιες αρχές τους μπορούν να επιλέξουν να μην εφαρμόσουν το άρθρο 8 της παρούσας οδηγίας στα ιδρύματα πληρωμών που συμπεριλαμβάνονται στην εποπτεία σε ενοποιημένη βάση του μητρικού πιστωτικού ιδρύματος σύμφωνα με την οδηγία 2006/48/EK.

Άρθρο 8

Υπολογισμός ιδίων κεφαλαίων

1. Με την επιφύλαξη των αρχικών απαιτήσεων κεφαλαίου του άρθρου 6, τα κράτη μέλη απαιτούν από τα ιδρύματα πληρωμών να έχουν πάντοτε ίδια κεφάλαια που υπολογίζονται σύμφωνα με μια από τις ακόλουθες τρεις μεθόδους, όπως ορίζεται από τις αρμόδιες αρχές σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία:

Μέθοδος Α

Τα ίδια κεφάλαια των ιδρυμάτων πληρωμών ισούνται προς τουλάχιστον το 10 % των παγίων εξόδων τους κατά το προηγούμενο έτος. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να προσαρμόζουν την απαίτηση αυτή σε περίπτωση ουσιαστικής μεταβολής των δραστηριοτήτων του ιδρύματος πληρωμών σε σχέση με το προηγούμενο έτος. Εάν το ίδρυμα πληρωμής δεν έχει ακόμα ασκήσει τις δραστηριότητές της κατά τη διάρκεια ενός ολόκληρου έτους κατά την ημερομηνία υπολογισμού, η κεφαλαιακή απαίτηση ισοδυναμεί με το 10 % των αντίστοιχων παγίων εξόδων που προβλέπονται στο επιχειρηματικό της σχέδιο, εκτός εάν οι αρμόδιες αρχές ζητήσουν αναπροσαρμογή του σχεδίου αυτού.

Μέθοδος Β

Τα ίδια κεφάλαια του ιδρύματος πληρωμών ισούνται προς τουλάχιστον το άθροισμα των ακόλουθων στοιχείων, πολλαπλασιαζόμενο επί συντελεστή προσαύξησης k, ο οποίος ορίζεται στην παράγραφο 2, όπου ο όγκος πληρωμών (ΟΠ) αντιπροσωπεύει το ένα δωδέκατο του συνολικού ποσού πράξεων πληρωμών που εκτέλεσε το ίδρυμα πληρωμών κατά το προηγούμενο έτος:

α) 4,0 % του μεριδίου του ΟΠ μέχρι 5 εκατ. ευρώ

συν

β) 2,5 % του μεριδίου του ΟΠ άνω των 5 εκατ. ευρώ και μέχρι 10 εκατ. ευρώ

συν

γ) 1 % του μεριδίου του ΟΠ άνω των 10 εκατ. ευρώ και μέχρι 100 εκατ. ευρώ

συν

⁽¹⁾ ΕΕ L 157 της 9.6.2006, σ. 87.

δ) 0,5 % του μεριδίου του ΟΠ άνω των 100 εκατ. ευρώ και μέχρι 250 εκατ. ευρώ

συν

ε) 0,25 % του μεριδίου του ΟΠ άνω των 250 εκατ. ευρώ.

Μέθοδος Γ

Τα ίδια κεφάλαια του ιδρύματος πληρωμών ισούνται προς ποσό τουλάχιστον ίσο προς το σχετικό δείκτη που ορίζεται στο στοιχείο α) πολλαπλασιαζόμενο επί συντελεστή που ορίζεται στο στοιχείο β) και επί τον συντελεστή προσαύξησης k, ο οποίος ορίζεται στην παράγραφο 2:

α) Ο σχετικός δείκτης είναι το άθροισμα των εξής

- εισόδημα από τόκους,
- πληρωθέντες τόκοι,
- εισπραχθείσες προμήθειες και τέλη και
- άλλα έσοδα εκμεταλλεύσεως.

Κάθε στοιχείο περιλαμβάνεται στο άθροισμα με το πρόσημό του, θετικό ή αρνητικό. Έσοδα από εξαιρετικά ή μη τακτικά στοιχεία δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν για τον υπολογισμό του σχετικού δείκτη. Οι δαπάνες για την εξωτερική ανάθεση υπηρεσιών επιτρέπεται να μειώνουν τον κατάλληλο δείκτη, αν καταβάλλονται σε επιχειρήσεις που εποπτεύονται υπό την έννοια της παρούσας οδηγίας. Ο σχετικός δείκτης υπολογίζεται με βάση τις τελευταίες δωδεκάμηνες παρατηρήσεις στο τέλος της τελευταίας διαχειριστικής χρήσης. Ο σχετικός δείκτης υπολογίζεται βάσει του τελευταίου οικονομικού έτους. Ωστόσο, τα ίδια κεφάλαια που υπολογίζονται με τη μέθοδο Γ δεν κατέρχονται κάτω του 80 % του μέσου όρου των τριών τελευταίων οικονομικών ετών για τον σχετικό δείκτη. Εάν δεν υπάρχουν ελεγμένα στοιχεία, επιτρέπεται να χρησιμοποιούνται επιχειρηματικές εκτιμήσεις.

β) Ο πολλαπλασιαστικός συντελεστής είναι:

- i) το 10 % του μεριδίου του σχετικού δείκτη μέχρι 2,5 εκατ. ευρώ,
- ii) 8 % του μεριδίου του σχετικού δείκτη από 2,5 εκατ. ευρώ μέχρι 5 εκατ. ευρώ,
- iii) 6 % του μεριδίου του σχετικού δείκτη από 5 εκατ. ευρώ μέχρι 25 εκατ. ευρώ,
- iv) 3 % του μεριδίου του σχετικού δείκτη από 25 εκατ. ευρώ μέχρι 50 εκατ. ευρώ,
- v) 1,5 % άνω των 50 εκατ. ευρώ.

2. Ο συντελεστής προσαύξησης που χρησιμοποιείται στις μεθόδους Β και Γ είναι:

- α) 0,5, όταν το ίδρυμα πληρωμών παρέχει μόνον την υπηρεσία πληρωμών του σημείου 6 του παραρτήματος,
- β) 0,8, όταν το ίδρυμα πληρωμών παρέχει την υπηρεσία πληρωμών του σημείου 7 του παραρτήματος,
- γ) 1, όταν το ίδρυμα πληρωμών παρέχει μόνον οποιαδήποτε από τις υπηρεσίες πληρωμών των σημείων 1 έως 5 του παραρτήματος,

3. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν, βάσει αξιολόγησης των διαδικασιών διαχείρισης κινδύνου, της βάσης δεδομένων κινδύνου ζημίας και των μηχανισμών εσωτερικού ελέγχου του ιδρύματος πληρωμών, να απαιτούν από το ίδρυμα πληρωμών να κατέχει ποσό εκ των ιδίων κεφαλαίων του ανώτερο έως 20 % του ποσού που θα προέκυπτε από την εφαρμογή της μεθόδου που επιλέγεται σύμφωνα με την παράγραφο 1, ή να του επιτρέπουν να κατέχει ποσό εκ των ιδίων κεφαλαίων του κατώτερο έως 20 % του ποσού που θα προέκυπτε από την εφαρμογή της μεθόδου που επιλέγεται σύμφωνα με την παράγραφο 1.

Άρθρο 9

Απαιτήσεις διασφάλισης

1. Τα κράτη μέλη ή οι αρμόδιες αρχές απαιτούν από τα ιδρύματα πληρωμών, τα οποία παρέχουν οποιαδήποτε από τις υπηρεσίες πληρωμών του παραρτήματος ενώ, ταυτόχρονα, ασκούν και άλλες επιχειρηματικές δραστηριότητες αναφερόμενες στο άρθρο 16, παράγραφος 1, στοιχείο γ), να διασφαλίζουν τα χρηματικά ποσά που λαμβάνουν από τους χρήστες των υπηρεσιών πληρωμών ή μέσω άλλου παρόχου υπηρεσιών πληρωμών για την εκτέλεση πράξεων πληρωμών, με τους ακόλουθους τρόπους:

Είτε:

- α) τα χρηματικά αυτά ποσά δεν πρέπει να αναμειγνύονται ποτέ με τα χρηματικά ποσά φυσικών ή νομικών προσώπων διαφορετικών από τους χρήστες των υπηρεσιών πληρωμών στο όνομα των οποίων κατέχονται τα χρηματικά αυτά ποσά και, εάν κατέχονται ακόμη από το ίδρυμα πληρωμών και δεν έχουν ακόμη καταβληθεί στο δικαιούχο ούτε έχουν μεταφερθεί σε άλλον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών μέχρι το τέλος της εργάσιμης ημέρας που έπεται της ημέρας παραλαβής τους, κατατίθενται σε χωριστό λογαριασμό σε πιστωτικό ίδρυμα ή επενδύονται σε ασφαλή και ρευστά στοιχεία ενεργητικού χαμηλού κινδύνου τα οποία καθορίζονται από τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής και
- β) προστατεύονται διά της νομοθεσίας των κρατών μελών, προς το συμφέρον αυτών των χρηστών των υπηρεσιών πληρωμών, έναντι αξιώσεων άλλων πιστωτών του ιδρύματος πληρωμών, ιδίως σε περίπτωση αφερεγγυότητας·

είτε

- γ) καλύπτονται από ασφαλιστήριο ή άλλη συγκρίσιμη εγγύηση από ασφαλιστική εταιρεία ή πιστωτικό ίδρυμα που δεν ανήκει στον ίδιο όμιλο με το ίδρυμα πληρωμών για ποσό ισοδύναμο προς εκείνο που θα είχε διαχωριστεί ελλείψει ασφαλιστηρίου ή άλλης συγκρίσιμης εγγύησης, πληρωτέο αν το ίδρυμα πληρωμών αδυνατεί να ανταποκριθεί στις χρηματοοικονομικές υποχρεώσεις του.

2. Όταν ένα ίδρυμα πληρωμών υποχρεούται να διασφαλίζει χρηματικά ποσά δυνάμει της παραγράφου 1 και τμήμα των χρηματικών αυτών ποσών πρόκειται να χρησιμοποιηθεί για μελλοντικές πράξεις πληρωμών και το υπόλοιπο ποσό πρόκειται να χρησιμοποιηθεί για υπηρεσίες άλλες εκτός των υπηρεσιών πληρωμών, το τμήμα των χρηματικών ποσών που προορίζεται για μελλοντικές πράξεις πληρωμών υπόκειται επίσης στις απαιτήσεις της παραγράφου 1. Όταν το εν λόγω τμήμα κυμαίνεται ή δεν είναι γνωστό εκ των προτέρων, τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν στα ιδρύματα πληρωμών να εφαρμόζουν την παρούσα παράγραφο βάσει αντιπροσωπευτικού τμήματος το οποίο θεωρείται ότι χρησιμοποιείται για υπηρεσίες πληρωμών, εφόσον το αντιπροσωπευτικό αυτό τμήμα μπορεί να εκτιμηθεί ευλόγως βάσει ιστορικών δεδομένων κατά τρόπο ικανοποιητικό για τις αρμόδιες αρχές.

3. Τα κράτη μέλη ή οι αρμόδιες αρχές μπορούν να απαιτούν από τα ιδρύματα πληρωμών, τα οποία δεν ασκούν επιχειρηματικές δραστηριότητες διαφορετικές των υπηρεσιών πληρωμών, που αναφέρονται στο άρθρο 16 παράγραφος 1 στοιχείο γ), να τηρούν και αυτά τις απαιτήσεις διασφάλισης της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου.

4. Τα κράτη μέλη ή οι αρμόδιες αρχές μπορούν επίσης να περιορίζουν αυτές τις απαιτήσεις διασφάλισης στα χρηματικά ποσά των χρηστών των υπηρεσιών πληρωμών τα οποία, επί ατομικής βάσεως, υπερβαίνουν ένα κατώτατο όριο 600 ευρώ.

Άρθρο 10

Χορήγηση αδειάς

1. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τις επιχειρήσεις, εκτός όσων αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχεία α) έως γ), ε) και στ), και εκτός των νομικών και φυσικών προσώπων που έτυχαν της εξαιρέσης του άρθρου 26, οι οποίες σκοπεύουν να παρέχουν υπηρεσίες πληρωμών, να λάβουν άδεια ως ιδρύματα πληρωμών πριν αρχίσουν την παροχή των υπηρεσιών πληρωμών. Η άδεια χορηγείται μόνον σε νομικά πρόσωπα εγκατεστημένα σε ένα κράτος μέλος.

2. Άδεια χορηγείται εάν οι πληροφορίες και τα δικαιολογητικά που συνοδεύουν την αίτηση πληρούν όλες τις απαιτήσεις δυνάμει του άρθρου 5 και εάν οι αρμόδιες αρχές, μετά από διεξοδική εξέταση της αίτησης, καταλήξουν σε ευνοϊκή συνολική αξιολόγηση. Πριν χορηγηθεί άδεια, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να συμβουλευθούν την εθνική κεντρική τράπεζα ή άλλες αρμόδιες δημόσιες αρχές.

3. Κάθε ίδρυμα πληρωμών το οποίο, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία του κράτους μέλους καταγωγής, διαθέτει καταστατική έδρα, διατηρεί τα κεντρικά του γραφεία στο ίδιο κράτος μέλος με την καταστατική του έδρα.

4. Οι αρμόδιες αρχές χορηγούν άδεια μόνο εάν, ενόψει της ανάγκης να εξασφαλιστεί ορθή και συνετή διαχείριση ενός ιδρύματος πληρωμών, το ίδρυμα πληρωμών διαθέτει άρτιο οργανωτικό πλαίσιο σχετικά με τις υπηρεσίες πληρωμών, το οποίο περιλαμβάνει σαφή οργανωτική δομή με σαφείς, διαφανείς και συνεπείς γραμμές ευθύνης, αποτελεσματικές διαδικασίες εντοπισμού, διαχείρισης, παρακολούθησης και αναφοράς των κινδύνων τους οποίους αναλαμβάνει ή ενδέχεται να αναλάβει, καθώς και επαρκείς μηχανισμούς εσωτερικού ελέγχου, περιλαμβανομένων κατάλληλων

διοικητικών και λογιστικών διαδικασιών· το πλαίσιο, οι διαδικασίες και οι μηχανισμοί είναι εκτενείς και ανάλογοι προς τη φύση, την κλίμακα και την πολυπλοκότητα των υπηρεσιών πληρωμών που παρέχει το ίδρυμα πληρωμών.

5. Όταν ένα ίδρυμα πληρωμών παρέχει οποιαδήποτε από τις υπηρεσίες πληρωμών του παραρτήματος και, ταυτόχρονα, ασκεί άλλες επιχειρηματικές δραστηριότητες, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να απαιτούν τη σύσταση χωριστού φορέως για τις δραστηριότητες υπηρεσιών πληρωμών όταν οι εκτός των υπηρεσιών πληρωμών δραστηριότητες του ιδρύματος πληρωμών βλάπτουν ή υπάρχει κίνδυνος να βλάψουν είτε την οικονομική ευρωστία του ιδρύματος είτε την ικανότητα των αρμοδίων αρχών να παρακολουθούν τη συμμόρφωση του ιδρύματος προς τις υποχρεώσεις που καθορίζει η παρούσα οδηγία.

6. Οι αρμόδιες αρχές δεν χορηγούν άδεια εάν, λαμβάνοντας υπόψη την ανάγκη να εξασφαλίσουν την ορθή και συνετή διαχείριση ενός ιδρύματος πληρωμών, δεν έχουν πεισθεί ως προς την καταλληλότητα των μετόχων ή των κατόχων ειδικών συμμετοχών.

7. Όταν υπάρχουν στενοί δεσμοί, όπως καθορίζονται στο άρθρο 4 παράγραφος 46 της οδηγίας 2006/48/ΕΚ, μεταξύ του ιδρύματος πληρωμών και άλλων φυσικών ή νομικών προσώπων, οι αρμόδιες αρχές χορηγούν την άδεια λειτουργίας μόνον εάν οι δεσμοί αυτοί δεν παρεμποδίζουν τη σωστή εκπλήρωση της εποπτικής αποστολής τους.

8. Οι αρμόδιες αρχές χορηγούν την άδεια μόνον εάν οι νομοθετικές, κανονιστικές ή διοικητικές διατάξεις τρίτης χώρας στις οποίες υπάγονται ένα ή περισσότερα πρόσωπα, φυσικά ή νομικά, με τα οποία το ίδρυμα πληρωμών έχει στενούς δεσμούς, ή τυχόν δυσχέρειες επιβολής της εφαρμογής των εν λόγω νομοθετικών κανονιστικών ή διοικητικών διατάξεων, δεν παρεμποδίζουν την ορθή εκπλήρωση της εποπτικής αποστολής τους.

9. Η άδεια ισχύει σε όλα τα κράτη μέλη και επιτρέπει στο ίδρυμα πληρωμών να παρέχει υπηρεσίες πληρωμών σε ολόκληρη την Κοινότητα, είτε υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών είτε υπό καθεστώς ελεύθερης εγκατάστασης, εφόσον οι υπηρεσίες αυτές καλύπτονται από την άδεια.

Άρθρο 11

Κοινοποίηση της απόφασης

Εντός τριών μηνών από την παραλαβή της αίτησης ή, εφόσον η αίτηση είναι ελλιπής, εντός τριών μηνών από την παραλαβή όλων των πληροφοριών που απαιτούνται για τη λήψη απόφασης, οι αρμόδιες αρχές ενημερώνουν τον αιτούντα εάν η αίτησή του έγινε δεκτή ή απερρίφθη. Η απόρριψη της αίτησης αιτιολογείται καταλλήλως.

Άρθρο 12

Ανάκληση της άδειας

1. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να ανακαλέσουν την άδεια λειτουργίας ιδρύματος πληρωμών μόνο όταν το ίδρυμα:

α) δεν έχει κάνει χρήση της άδειας λειτουργίας εντός 12 μηνών, παραιτείται ρητώς απ' αυτήν ή έπαυσε να ασκεί τη

δραστηριότητά του για περίοδο μεγαλύτερη των έξι μηνών, εκτός εάν το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος προβλέπει ότι στις περιπτώσεις αυτές, η άδεια λειτουργίας παύει να ισχύει·

- β) απέκτησε την άδεια λειτουργίας με ψευδείς δηλώσεις ή με οποιοδήποτε άλλο αντικανονικό τρόπο·
- γ) δεν πληροί πλέον τις προϋποθέσεις για τη χορήγηση της άδειας·
- δ) θα αποτελούσε απειλή για τη σταθερότητα του συστήματος πληρωμών αν συνέχιζε τις εργασίες του σχετικά με τις υπηρεσίες πληρωμών· ή
- ε) εμπίπτει στις λοιπές περιπτώσεις ανακλήσεως που προβλέπονται από την εθνική νομοθεσία.

2. Η ανάκληση της άδειας λειτουργίας αιτιολογείται και κοινοποιείται στους ενδιαφερομένους.

3. Η ανάκληση της άδειας λειτουργίας δημοσιοποιείται.

Άρθρο 13

Καταχώριση

Τα κράτη μέλη καταρτίζουν δημόσιο μητρώο των ιδρυμάτων πληρωμών, των αντιπροσώπων και των υποκαταστημάτων τους, καθώς και των φυσικών και νομικών προσώπων και των αντιπροσώπων και των υποκαταστημάτων τους, που έχουν άδεια λειτουργίας και έτυχαν παρέκκλισης σύμφωνα με το άρθρο 26, καθώς και δημόσιο μητρώο των ιδρυμάτων του άρθρου 2 παράγραφος 3, που δικαιούνται βάσει της εθνικής νομοθεσίας να παρέχουν υπηρεσίες πληρωμών. Τα ανωτέρω ιδρύματα και πρόσωπα καταχωρούνται στο μητρώο του κράτους μέλους καταγωγής.

Το μητρώο προσδιορίζει τις υπηρεσίες πληρωμών για τις οποίες έχει χορηγηθεί άδεια στο ίδρυμα πληρωμών ή για τις οποίες το φυσικό ή νομικό πρόσωπο έχει καταχωρηθεί στο μητρώο. Τα συγκεκριμένα ιδρύματα πληρωμών καταχωρούνται στο μητρώο χωριστά από τα φυσικά και νομικά πρόσωπα που έχουν καταχωρηθεί σύμφωνα με το άρθρο 26. Το μητρώο είναι διαθέσιμο στο κοινό, προσβάσιμο ηλεκτρονικά, και ενημερώνεται τακτικά.

Άρθρο 14

Διατήρηση της άδειας

Εάν επέλθει οποιαδήποτε μεταβολή η οποία επηρεάζει την ακρίβεια των πληροφοριών και των δικαιολογητικών που προβλέπονται κατά το άρθρο 5, το ίδρυμα πληρωμών ενημερώνει αμέσως τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής.

Άρθρο 15

Λογιστική και υποχρεωτικός έλεγχος

1. Η οδηγία 78/660/ΕΟΚ και, ανάλογα με την περίπτωση, οι οδηγίες 83/349/ΕΟΚ και 86/635/ΕΟΚ και ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1606/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του

Συμβουλίου, της 19ης Ιουλίου 2002, για την εφαρμογή διεθνών λογιστικών προτύπων ⁽¹⁾ εφαρμόζονται, τηρουμένων των αναλογιών, στα ιδρύματα πληρωμών.

2. Εάν δεν εξαιρούνται δυνάμει της οδηγίας 78/660/ΕΟΚ και, ανάλογα με την περίπτωση, των οδηγιών 83/349/ΕΟΚ και 86/635/ΕΟΚ, οι ετήσιοι και οι ενοποιημένοι λογαριασμοί των ιδρυμάτων πληρωμών ελέγχονται από νόμιμους ελεγκτές ή ελεγκτικά γραφεία κατά την έννοια της οδηγίας 2006/43/ΕΚ.

3. Για λόγους εποπτείας, τα κράτη μέλη απαιτούν από τα ιδρύματα πληρωμών να παρέχουν χωριστές λογιστικές πληροφορίες για τις υπηρεσίες πληρωμών που αναφέρονται στο παράρτημα και για δραστηριότητες που αναφέρονται στο άρθρο 16 παράγραφος 1, οι οποίες υπόκεινται σε έκδοση ελεγκτή. Η έκδοση εκπονείται, ανάλογα με την περίπτωση, από τους νόμιμους ελεγκτές ή ελεγκτικά γραφεία.

4. Οι υποχρεώσεις εκ του άρθρου 53 της οδηγίας 2006/48/ΕΚ εφαρμόζονται, τηρουμένων των αναλογιών, στους νόμιμους ελεγκτές ή τα ελεγκτικά γραφεία των ιδρυμάτων πληρωμών όσον αφορά τις δραστηριότητες υπηρεσιών πληρωμών.

Άρθρο 16

Δραστηριότητες

1. Εκτός από την παροχή υπηρεσιών πληρωμών που αναφέρονται στο παράρτημα, τα ιδρύματα πληρωμών μπορούν να ασκήσουν τις ακόλουθες δραστηριότητες:

- α) παροχή λειτουργικών και στενά συνδεδεμένων επικουρικών υπηρεσιών, όπως εξασφάλιση της εκτέλεσης των πράξεων πληρωμής, υπηρεσίες συναλλάγματος, υπηρεσίες φύλαξης, καθώς και αποθήκευση και επεξεργασία δεδομένων·
- β) λειτουργία συστημάτων πληρωμών, με την επιφύλαξη του άρθρου 28·
- γ) επιχειρηματικές δραστηριότητες εκτός της παροχής υπηρεσιών πληρωμών, τηρουμένου του ισχύοντος κοινοτικού και εθνικού δικαίου.

2. Όταν τα ιδρύματα πληρωμών παρέχουν μία ή περισσότερες από τις υπηρεσίες πληρωμών που απαριθμούνται στο παράρτημα, μπορούν να τηρούν λογαριασμούς πληρωμών που χρησιμοποιούνται αποκλειστικά για πράξεις πληρωμών. Η παραλαβή εκ μέρους των ιδρυμάτων πληρωμών τυχόν χρηματικών ποσών από τους χρήστες με σκοπό να τους παρέχουν υπηρεσίες πληρωμών δεν συνιστά αποδοχή καταθέσεων ή άλλων επιστρεπτέων κεφαλαίων κατά την έννοια του άρθρου 5 της οδηγίας 2006/48/ΕΚ, ούτε ηλεκτρονικό χρήμα κατά την έννοια του άρθρου 1 παράγραφος 3 της οδηγίας 2000/46/ΕΚ.

3. Τα ιδρύματα πληρωμών μπορούν να παρέχουν πίστωση σε σχέση με τις υπηρεσίες πληρωμών των σημείων 4, 5 ή 7 του παραρτήματος, μόνον αν:

- α) η πίστωση είναι επικουρική και χορηγείται αποκλειστικά σε συνδυασμό με την εκτέλεση μιας πράξης πληρωμής·

⁽¹⁾ ΕΕ L 243 της 11.9.2002, σ. 1.

β) παρά τους εθνικούς κανόνες για τη χορήγηση πίστωσης μέσω πιστωτικών καρτών, η πίστωση που χορηγείται σε συνδυασμό με πληρωμή και εκτελείται σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 9 και το άρθρο 25 αποπληρώνεται εντός 12 μηνών το πολύ·

γ) η πίστωση αυτή δεν χορηγείται από χρηματικά ποσά που έχουν ληφθεί ή κρατούνται για την εκτέλεση πράξης πληρωμής και

δ) τα ίδια κεφάλαια του ιδρύματος πληρωμών είναι πάντοτε, κατά την κρίση της εποπτικής αρχής, κατάλληλα ενόψει της συνολικής χορηγούμενης πίστωσης.

4. Τα ιδρύματα πληρωμών δεν επιτρέπεται να ασκούν, κατ'επάγγελμα, τη δραστηριότητα της αποδοχής καταθέσεων ή άλλων επιστρεπτέων κεφαλαίων κατά την έννοια του άρθρου 5 της οδηγίας 2006/48/ΕΚ.

5. Η παρούσα οδηγία ισχύει υπό την επιφύλαξη των εθνικών μέτρων εφαρμογής της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ. Η παρούσα οδηγία ισχύει επίσης υπό την επιφύλαξη άλλων σχετικών κοινοτικών ή εθνικών νομοθετικών διατάξεων που αφορούν προϋποθέσεις όσον αφορά τη χορήγηση πιστώσεων στους καταναλωτές που είναι σύμφωνες με το κοινοτικό δίκαιο, οι οποίες δεν εναρμονίζονται διά της παρούσας οδηγίας.

Τμήμα 2

Άλλες απαιτήσεις

Άρθρο 17

Εξωτερική ανάθεση δραστηριοτήτων σε αντιπροσώπους, υποκαταστήματα ή οντότητες

1. Εάν το ίδρυμα πληρωμών προτίθεται να παρέχει υπηρεσίες πληρωμών μέσω αντιπροσώπου, κοινοποιεί στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγή:

α) το όνομα και τη διεύθυνση του αντιπροσώπου·

β) περιγραφή των μηχανισμών εσωτερικού ελέγχου που θα χρησιμοποιούν οι αντιπρόσωποι για να τηρούν τις υποχρεώσεις σχετικά με τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας που προβλέπει η οδηγία 2005/60/ΕΚ και

γ) ταυτότητα των διευθυντικών στελεχών και των υπευθύνων διαχείρισης του αντιπροσώπου που θα ασχοληθούν την παροχή υπηρεσιών πληρωμών και αποδείξεις καταλληλότητας και εντιμότητας αυτών.

2. Όταν οι αρμόδιες αρχές λάβουν τις πληροφορίες της παραγράφου 1, μπορούν να εγγράψουν τον αντιπρόσωπο στο μητρώο που καταρτίζεται δυνάμει του άρθρου 13.

3. Προτού εγγράψουν τον αντιπρόσωπο στο μητρώο, οι αρμόδιες αρχές μπορούν, εάν θεωρούν ότι τα στοιχεία που τους παρασχεθήκαν δεν είναι ορθά, να προβαίνουν σε περαιτέρω ενέργειες για να τα επαληθεύσουν.

4. Εάν, μετά την επαλήθευση, οι αρμόδιες αρχές δεν έχουν πεισθεί ότι οι πληροφορίες που τους παρασχεθήκαν βάσει της παραγράφου 1 είναι ορθές, τότε δεν εγγράφουν τους αντιπροσώπους στο μητρώο που καταρτίζεται βάσει του άρθρου 13.

5. Εάν το ίδρυμα πληρωμών επιθυμεί να παράσχει υπηρεσίες πληρωμών σε άλλο κράτος μέλος με την πρόσληψη αντιπροσώπου, ακολουθεί τις διαδικασίες του άρθρου 25. Πριν από την εγγραφή, στην περίπτωση αυτήν, του αντιπροσώπου σύμφωνα με το παρόν άρθρο, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής πρέπει να ενημερώσουν τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους υποδοχής ότι προτίθενται να εγγράψουν τον αντιπρόσωπο, και να λάβουν υπόψη τη γνώμη τους.

6. Εάν οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους υποδοχής έχουν βάσιμες υπονοιές ότι, σε συνδυασμό με την προτιθέμενη πρόσληψη του αντιπροσώπου ή τη δημιουργία του υποκαταστήματος, διαπράττεται ή έχει διαπραχθεί ή επιχειρήθηκε νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή χρηματοδότηση της τρομοκρατίας κατά την έννοια της οδηγίας 2005/60/ΕΚ, ή ότι η πρόσληψη του αντιπροσώπου ή η δημιουργία του υποκαταστήματος ενδέχεται να αυξήσουν τον κίνδυνο νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή χρηματοδότησης της τρομοκρατίας, ενημερώνουν τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής, οι οποίες μπορούν να μην εγγράψουν τον αντιπρόσωπο ή το υποκατάστημα, ή μπορούν να ανακαλέσουν την εγγραφή τους, εάν έγινε ήδη.

7. Εάν το ίδρυμα πληρωμών προτίθεται να αναθέτει λειτουργικές δραστηριότητες υπηρεσιών πληρωμών σε εξωτερικούς συνεργάτες, ενημερώνει σχετικά τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής του.

Η εξωτερική ανάθεση σημαντικών λειτουργικών δραστηριοτήτων δεν μπορεί να γίνεται με τρόπο που βλάπτει ουσιαστικά την ποιότητα των εσωτερικών ελέγχων του ιδρύματος πληρωμών και την ικανότητα των αρμοδίων αρχών να παρακολουθούν τη συμμόρφωση του ιδρύματος πληρωμών με όλες τις υποχρεώσεις που αναφέρονται στην παρούσα οδηγία.

Για τους σκοπούς του δεύτερου εδαφίου, μια λειτουργική δραστηριότητα θεωρείται σημαντική εάν η πλημμελής εκτέλεση ή η παράλειψή της θα έβλαπτε ουσιαστικά τη συνεχή συμμόρφωση του ιδρύματος πληρωμών με τις απαιτήσεις της άδειάς του ή οποία ζητήθηκε βάσει του παρόντος τίτλου ή τις λοιπές υποχρεώσεις του δυνάμει της παρούσας οδηγίας, ή τις οικονομικές του επιδόσεις ή την ευρωστία ή τη συνέχεια των υπηρεσιών πληρωμών του. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε, όταν τα ιδρύματα πληρωμών αναθέτουν σε εξωτερικούς φορείς σημαντικές λειτουργικές δραστηριότητες, τα ιδρύματα πληρωμών να πληρούν τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) η ανάθεση δραστηριοτήτων σε εξωτερικούς φορείς δεν πρέπει να οδηγεί στη μεταβίβαση των ευθυνών των ανώτερων διευθυντικών στελεχών·

β) δεν πρέπει να μεταβάλλονται η σχέση και οι υποχρεώσεις του ιδρύματος πληρωμών έναντι των χρηστών υπηρεσιών πληρωμών του δυνάμει της παρούσας οδηγίας·

γ) δεν πρέπει να υίγονται οι όροι που πρέπει να πληροί το ίδρυμα πληρωμών προκειμένου να λάβει και να διατηρήσει άδεια λειτουργίας σύμφωνα με τον παρόντα τίτλο και

δ) δεν πρέπει να καταργείται ούτε να τροποποιείται κανένας από τους άλλους όρους υπό τους οποίους χορηγήθηκε η άδεια του ιδρύματος πληρωμών.

8. Το ίδρυμα πληρωμών μεριμνά ώστε οι αντιπρόσωποι ή τα υποκαταστήματα που ενεργούν εξ ονόματός του να ενημερώνουν σχετικά τους χρήστες των υπηρεσιών πληρωμών.

Άρθρο 18

Ευθύνη

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε τα ιδρύματα πληρωμών, τα οποία αναθέτουν σε τρίτους την άσκηση λειτουργικών δραστηριοτήτων, να λαμβάνουν εύλογα μέτρα προς τήρηση των απαιτήσεων της παρούσας οδηγίας.

2. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τα ιδρύματα πληρωμών να έχουν πλήρη ευθύνη για τις πράξεις των υπαλλήλων τους, καθώς και κάθε δραστηριότητα των αντιπροσώπων, των υποκαταστημάτων ή των οντοτήτων προς τα οποία έχει γίνει εξωτερική ανάθεση.

Άρθρο 19

Τήρηση αρχείου

Τα κράτη μέλη απαιτούν από τα ιδρύματα πληρωμών να τηρούν όλα τα κατάλληλα αρχεία για τους σκοπούς του παρόντος τίτλου επί τουλάχιστον πέντε έτη, με την επιφύλαξη της οδηγίας 2005/60/ΕΚ ή άλλης σχετικής κοινοτικής ή εθνικής νομοθεσίας.

Τμήμα 3

Αρμόδιες αρχές και εποπτεία

Άρθρο 20

Ορισμός των αρμοδίων αρχών

1. Τα κράτη μέλη ορίζουν ως αρμόδιες αρχές επιφορτισμένες με την αδειοδότηση και την προληπτική εποπτεία ιδρυμάτων πληρωμών, που θα ασκούν τα καθήκοντα που προβλέπονται στον παρόντα τίτλο, είτε δημόσιες αρχές είτε οργανισμούς αναγνωρισμένους είτε από την εθνική νομοθεσία είτε από δημόσιες αρχές ρητά εξουσιοδοτημένες προς τούτο από την εθνική νομοθεσία, συμπεριλαμβανομένων των εθνικών κεντρικών τραπεζών.

Η ανεξαρτησία των αρμοδίων αρχών από οικονομικούς φορείς πρέπει να είναι εγγυημένη και οι συγκρούσεις συμφερόντων πρέπει να αποφεύγονται. Με την επιφύλαξη του πρώτου εδαφίου, τα ιδρύματα πληρωμών, τα πιστωτικά ιδρύματα, τα ιδρύματα ηλεκτρονικού χρήματος ή τα γραφεία ταχυδρομικών επιταγών δεν πρέπει να ορίζονται ως αρμόδιες αρχές.

Τα κράτη μέλη ενημερώνουν σχετικά την Επιτροπή.

2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αρμόδιες αρχές που έχουν οριστεί σύμφωνα με την παράγραφο 1 να διαθέτουν όλες τις αναγκαίες εξουσίες προς εκτέλεση των καθηκόντων τους.

3. Αν υπάρχουν πλείονες αρμόδιες αρχές για τα θέματα του παρόντος τίτλου στο έδαφός τους, τα κράτη μέλη μεριμνούν για τη στενή μεταξύ τους συνεργασία ώστε να εκπληρώνουν

αποτελεσματικά τα καθήκοντά τους. Το ίδιο ισχύει και όταν οι αρμόδιες αρχές για θέματα του παρόντος τίτλου δεν είναι οι αρμόδιες αρχές για την εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων.

4. Τα καθήκοντα των αρμοδίων αρχών που έχουν οριστεί σύμφωνα με την παράγραφο 1 εμπίπτουν στην ευθύνη των αρμοδίων αρχών του κράτους μέλους καταγωγής.

5. Η παράγραφος 1 δεν συνεπάγεται ότι οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εποπτεύουν τις επιχειρηματικές δραστηριότητες των ιδρυμάτων πληρωμών πέραν της παροχής υπηρεσιών πληρωμών που ορίζονται στο παράρτημα και των δραστηριοτήτων που απαριθμούνται στο άρθρο 16 παράγραφος 1 στοιχείο α).

Άρθρο 21

Εποπτεία

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι έλεγχοι που ασκούν οι αρμόδιες αρχές για να διαπιστώνουν τη συνεχή τήρηση του παρόντος τίτλου να είναι ανάλογοι, επαρκείς και προσαρμοσμένοι στους κινδύνους στους οποίους εκτίθενται τα ιδρύματα πληρωμών.

Για να διαπιστώνουν την τήρηση του παρόντος τίτλου, οι αρμόδιες αρχές μπορούν μεταξύ άλλων:

- α) να απαιτούν από το ίδρυμα πληρωμών να παρέχει κάθε πληροφορία απαραίτητη για το σκοπό αυτόν·
- β) να πραγματοποιούν επιτόπιους ελέγχους στο ίδρυμα πληρωμών, καθώς και σε κάθε αντιπρόσωπο ή υποκατάστημα που παρέχει υπηρεσίες πληρωμών υπό την ευθύνη του ιδρύματος, ή σε κάθε εξωτερική οντότητα στην οποία ανατίθενται εργασίες υπηρεσιών πληρωμών·
- γ) να εκδίδουν συστάσεις και κατευθυντήριες γραμμές και, εφόσον ενδείκνυται, δεσμευτικές διοικητικές διατάξεις και
- δ) να αναστέλλουν ή να ανακαλούν την άδεια στις περιπτώσεις του άρθρου 12.

2. Με την επιφύλαξη των διαδικασιών ανάκλησης των αδειών λειτουργίας και του ποινικού δικαίου, τα κράτη μέλη προβλέπουν ότι οι αντίστοιχες αρμόδιες αρχές τους μπορούν να επιβάλλουν κυρώσεις ή να λαμβάνουν μέτρα κατά των ιδρυμάτων πληρωμών ή των υπευθύνων διευθυνόντων τους, σε περίπτωση παράβασης νομοθετικών, κανονιστικών ή διοικητικών διατάξεων σχετικών με τον έλεγχο ή την άσκηση των δραστηριοτήτων τους σχετικά με τις υπηρεσίες πληρωμών. Σκοπός των μέτρων ή κυρώσεων είναι να παύσουν οι παραβάσεις ή να εκλείψουν τα αίτιά τους.

3. Παρά τις απαιτήσεις του άρθρου 6, του άρθρου 7 παράγραφοι 1 και 2 και του άρθρου 8, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αρμόδιες αρχές να δικαιούνται να λαμβάνουν τα μέτρα της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, για να εξασφαλίζεται η ύπαρξη επαρκών κεφαλαίων για τις υπηρεσίες πληρωμών, ιδίως όταν οι εκτός των υπηρεσιών πληρωμών δραστηριότητες του ιδρύματος πληρωμών βλάπτουν ή υπάρχει κίνδυνος να βλάψουν την οικονομική του ευρωστία.

Άρθρο 22

Επαγγελματικό απόρρητο

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε όλα τα πρόσωπα που εργάζονται ή έχουν εργασθεί για τις αρμόδιες αρχές, καθώς και οι εμπειρογνώμονες που ενεργούν εξ ονόματος αυτών, να υποχρεούνται να τηρούν το επαγγελματικό απόρρητο, με την επιφύλαξη των περιπτώσεων που εμπίπτουν στο ποινικό δίκαιο.
2. Κατά την ανταλλαγή πληροφοριών, σύμφωνα με το άρθρο 24, τηρείται αυστηρά το επαγγελματικό απόρρητο ώστε να διασφαλίζεται η προστασία των δικαιωμάτων των ιδιωτών και των επιχειρήσεων.
3. Τα κράτη μέλη εφαρμόζουν το παρόν άρθρο λαμβάνοντας υπόψη, τηρουμένων των αναλογιών, τα άρθρα 44 έως 52 της οδηγίας 2006/48/ΕΚ.

Άρθρο 23

Δικαίωμα δικαστικής προσφυγής

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να είναι δυνατή η ενώπιον δικαστηρίου προσφυγή κατά των αποφάσεων που λαμβάνουν οι αρμόδιες αρχές για τα ιδρύματα πληρωμών, κατ' εφαρμογή των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που εκδίδονται σύμφωνα με την παρούσα οδηγία.
2. Η παράγραφος 1 εφαρμόζεται επίσης σε περίπτωση προσφυγής κατά παραλείψεως.

Άρθρο 24

Ανταλλαγή πληροφοριών

1. Οι αρμόδιες αρχές των διάφορων κρατών μελών συνεργάζονται μεταξύ τους και, εφόσον χρειάζεται, με την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και τις εθνικές κεντρικές τράπεζες των κρατών μελών και άλλες σχετικές αρμόδιες αρχές που έχουν οριστεί βάσει της κοινοτικής ή της εθνικής νομοθεσίας για τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών.
2. Εξάλλου, κάθε κράτος μέλος επιτρέπει την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των αρμοδίων αρχών του και των ακόλουθων φορέων:
 - α) των αρμοδίων αρχών άλλων κρατών μελών που έχουν αναλάβει την αδειοδότηση και την εποπτεία των ιδρυμάτων πληρωμών·
 - β) της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και των εθνικών κεντρικών τραπεζών των κρατών μελών, υπό την ιδιότητά τους ως νομισματικών και εποπτικών αρχών, και, κατά περίπτωση, άλλων δημόσιων αρχών αρμοδίων για την εποπτεία των συστημάτων πληρωμών και διακανονισμού·
 - γ) άλλων αρμοδίων αρχών που έχουν οριστεί βάσει της παρούσας οδηγίας, της οδηγίας 95/46/ΕΚ, της οδηγίας 2005/60/ΕΚ και άλλων κοινοτικών διατάξεων εφαρμοστέων στους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών, όπως οι διατάξεις περί προστασίας των ατόμων όσον αφορά την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, καθώς και νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και χρηματοδότησης της τρομοκρατίας.

Άρθρο 25

Άσκηση του δικαιώματος εγκατάστασης και ελεύθερης παροχής υπηρεσιών

1. Κάθε αδειοδοτημένο ίδρυμα πληρωμών το οποίο επιθυμεί να παράσχει υπηρεσίες πληρωμών για πρώτη φορά σε κράτος μέλος άλλο από το κράτος μέλος καταγωγής του, είτε υπό καθεστώς εγκατάστασης είτε υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, ενημερώνει τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής του.

Εντός μηνός από την παραλαβή των πληροφοριών, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής κοινοποιούν στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους υποδοχής την επωνυμία και τη διεύθυνση του ιδρύματος πληρωμών, τα ονόματα των υπευθύνων για τη διαχείριση του υποκαταστήματος, την οργανωτική δομή του και το είδος των υπηρεσιών πληρωμών που προτίθεται να παράσχει στο κράτος μέλος υποδοχής.

2. Για τη διενέργεια των ελέγχων και τη λήψη των αναγκαίων μέτρων που προβλέπονται στο άρθρο 21 σε σχέση με τους αντιπροσώπους, τα υποκαταστήματα, ή τις εξωτερικές οντότητες στις οποίες ανατίθενται δραστηριότητες ιδρύματος πληρωμών, εγκατεστημένου σε άλλο κράτος μέλος, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής συνεργάζονται με τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους υποδοχής.

3. Στο πλαίσιο της συνεργασίας που προβλέπεται στις παραγράφους 1 και 2, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής γνωστοποιούν στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους υποδοχής ότι επιθυμούν να διενεργήσουν επιτόπιο έλεγχο στο έδαφος του τελευταίου.

Ωστόσο, εφόσον αμφότερες οι αρχές συμφωνούν, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής μπορούν να αναθέσουν στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους υποδοχής τη διενέργεια επιτόπιων ελέγχων στο σχετικό ίδρυμα.

4. Οι αρμόδιες αρχές κοινοποιούν αμοιβαία όλες τις ουσιαστικές ή/και σχετικές πληροφορίες, ιδίως σε περίπτωση παράβασης ή εικαζόμενης παράβασης εκ μέρους αντιπροσώπου, υποκαταστήματος, ή εξωτερικής οντότητας στην οποία ανατίθενται δραστηριότητες. Για το σκοπό αυτό, οι αρμόδιες αρχές κοινοποιούν, όταν τους ζητηθεί, όλες τις σχετικές πληροφορίες και, με ιδία πρωτοβουλία, όλες τις ουσιαστικές πληροφορίες.

5. Οι παράγραφοι 1 έως 4 δεν θίγουν την υποχρέωση που υπέχουν οι αρμόδιες αρχές δυνάμει της οδηγίας 2005/60/ΕΚ και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1781/2006, ιδίως δυνάμει του άρθρου 37 παράγραφος 1 της οδηγίας 2005/60/ΕΚ και του άρθρου 15 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1781/2006, να εποπτεύουν ή να παρακολουθούν την τήρηση των απαιτήσεων της εν λόγω οδηγίας και του εν λόγω κανονισμού.

Τμήμα 4

Παρέκκλιση

Άρθρο 26

Προϋποθέσεις

1. Παρά το άρθρο 13, τα κράτη μέλη μπορούν να εξαιρούν ή να επιτρέπουν στις αρμόδιες αρχές τους να εξαιρούν φυσικά ή νομικά πρόσωπα από την εφαρμογή του συνόλου ή μέρους της διαδικασίας

και των προϋποθέσεων που προβλέπονται στα τμήματα 1 έως 3, πλην των άρθρων 20, 22, 23 και 24, και να τους επιτρέπουν να εγγράφονται στο μητρώο που καταρτίζεται βάσει του άρθρου 13, εφόσον:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

Κοινές διατάξεις

Άρθρο 28

Πρόσβαση στα συστήματα πληρωμών

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι κανόνες που διέπουν την πρόσβαση στα συστήματα πληρωμών των αδειοδοτημένων ή εγγεγραμμένων παρόχων υπηρεσιών πληρωμών, οι οποίοι είναι νομικά πρόσωπα, να είναι αντικειμενικοί, αμερόληπτοι και αναλογικοί, και να μην κωλύουν, πέραν του αναγκαίου, την πρόσβαση για την πρόληψη ορισμένων κινδύνων, όπως ο κίνδυνος διακανονισμού, ο λειτουργικός κίνδυνος και ο επιχειρηματικός κίνδυνος, και την προστασία της χρηματοοικονομικής και λειτουργικής σταθερότητας του συστήματος πληρωμών.

Τα συστήματα πληρωμών δεν επιβάλλουν στους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών, στους χρήστες υπηρεσιών πληρωμών ή σε άλλα συστήματα πληρωμών καμία από τις ακόλουθες απαιτήσεις:

- α) ο μέσος όρος του συνολικού ποσού πράξεων πληρωμών του προηγούμενου δωδεκαμήνου, οι οποίες πραγματοποιήθηκαν από το ενδιαφερόμενο πρόσωπο, συμπεριλαμβανομένων των αντιπροσώπων για τους οποίους αναλαμβάνει την πλήρη ευθύνη, δεν υπερβαίνει τα 3 εκατ. ευρώ μηνιαίως. Η απαίτηση αυτή αξιολογείται βάσει του συνολικού ποσού πράξεων πληρωμών που προβλέπεται στο επιχειρηματικό του σχέδιο, εκτός εάν οι αρμόδιες αρχές ζητήσουν αναπροσαρμογή του και
 - β) κανένα από τα φυσικά πρόσωπα που είναι υπεύθυνα για τη διαχείριση ή τη λειτουργία της επιχείρησης δεν έχει καταδικαστεί για αδικήματα σχετικά με νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή χρηματοδότηση της τρομοκρατίας ή άλλα οικονομικά εγκλήματα.
2. Κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που έχει καταχωρηθεί σύμφωνα με την παράγραφο 1 υποχρεούται να διατηρεί τα κεντρικά του γραφεία ή τον τόπο διαμονής του στο κράτος μέλος στο οποίο ασκεί πραγματικά τις επιχειρηματικές του δραστηριότητες.
3. Τα πρόσωπα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 αντιμετωπίζονται ως ιδρύματα πληρωμών. Ωστόσο, το άρθρο 10 παράγραφος 9 και το άρθρο 25 δεν εφαρμόζονται έναντι αυτών.
4. Τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να ορίζουν ότι φυσικά ή νομικά πρόσωπα καταχωρημένα σύμφωνα με την παράγραφο 1 μπορούν να ασκούν μόνο ορισμένες από τις δραστηριότητες του άρθρου 16.
5. Τα πρόσωπα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 γνωστοποιούν στις αρμόδιες αρχές κάθε μεταβολή της κατάστασής τους που έχει επίπτωση στους όρους που προβλέπονται στην εν λόγω παράγραφο. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε, εάν έχουν παύσει να τηρούνται οι προϋποθέσεις των παραγράφων 1 και 2 και 4, το πρόσωπο να ζητήσει άδεια εντός 30 ημερολογιακών ημερών, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 10.
6. Το παρόν άρθρο δεν εφαρμόζεται όσον αφορά τις διατάξεις της οδηγίας 2005/60/EK ή τις εθνικές διατάξεις για την καταπολέμηση της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες.
- α) περιοριστικούς κανόνες για την ουσιαστική συμμετοχή σε άλλα συστήματα πληρωμών·
 - β) κανόνες που θεσπίζουν διακρίσεις μεταξύ των αδειοδοτημένων παρόχων υπηρεσιών πληρωμών ή μεταξύ των εγγεγραμμένων παρόχων υπηρεσιών πληρωμών όσον αφορά τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τους, καθώς και τα παρεχόμενα πλεονεκτήματα· ή
 - γ) περιορισμούς βάσει του νομικού καθεστώτος.
2. Η παράγραφος 1 δεν εφαρμόζεται:
- α) στα συστήματα πληρωμών που ορίζονται δυνάμει της οδηγίας 98/26/EK·
 - β) στα συστήματα πληρωμών που συνίστανται αποκλειστικά σε παρόχους υπηρεσιών πληρωμών που ανήκουν σε όμιλο αποτελούμενο από οντότητες με κεφαλαιακούς δεσμούς όπου μία από τις συνδεδεμένες οντότητες διαθέτει τον ουσιαστικό έλεγχο των άλλων συνδεδεμένων οντοτήτων· ή
 - γ) στα συστήματα πληρωμών όπου ένας και μόνος πάροχος υπηρεσιών πληρωμών (είτε ως οντότητα είτε ως όμιλος):
- ενεργεί ή μπορεί να ενεργεί ως πάροχος υπηρεσιών πληρωμών τόσο για τον πληρωτή όσο και για το δικαιούχο και είναι αποκλειστικά υπεύθυνος για τη διαχείριση του συστήματος και
 - παρέχει, σε άλλους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών, άδεια να συμμετέχουν στο σύστημα και αυτοί οι άλλοι πάροχοι δεν έχουν το δικαίωμα να διαπραγματεύονται τα τέλη μεταξύ τους όσον αφορά το σύστημα πληρωμών, αν και τους επιτρέπεται να καθορίζουν τις τιμές τους έναντι των πληρωτών και των δικαιούχων.

Άρθρο 27

Γνωστοποίηση και ενημέρωση

Εφόσον ένα κράτος μέλος εφαρμόζει την παρέκκλιση του άρθρου 26, το γνωστοποιεί στην Επιτροπή το αργότερο την 1η Νοεμβρίου 2009 και της γνωστοποιεί πάραυτα κάθε επακόλουθη τροποποίηση. Επίσης, το κράτος μέλος γνωστοποιεί στην Επιτροπή τον αριθμό των οικείων φυσικών και νομικών προσώπων και την ενημερώνει, σε ετήσια βάση, σχετικά με το συνολικό ποσό πράξεων πληρωμών που έχουν εκτελεσθεί μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου κάθε ημερολογιακού έτους, όπως αναφέρεται στο άρθρο 26 παράγραφος 1, στοιχείο α).

Άρθρο 29

Απαγόρευση σε πρόσωπα εκτός των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών να παράσχουν υπηρεσίες πληρωμών

Τα κράτη μέλη απαγορεύουν στα φυσικά ή νομικά πρόσωπα που ούτε είναι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών ούτε αποκλείονται ρητά από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, να παρέχουν υπηρεσίες πληρωμών όπως ορίζονται στο παράρτημα.

ΤΙΤΛΟΣ III

ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ ΤΩΝ ΟΡΩΝ ΚΑΙ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΠΟΥ ΔΙΕΠΟΥΝ ΤΙΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΠΛΗΡΩΜΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

Γενικοί κανόνες

Άρθρο 30

Πεδίο εφαρμογής

1. Ο παρών τίτλος εφαρμόζεται σε μεμονωμένες πράξεις πληρωμής, σε συμβάσεις-πλαίσια και σε πράξεις πληρωμής που καλύπτονται από αυτές. Τα συμβαλλόμενα μέρη μπορούν να συμφωνήσουν ότι ο παρών τίτλος δεν εφαρμόζεται εν όλω ή εν μέρει εφόσον ο χρήστης της υπηρεσίας πληρωμών δεν είναι καταναλωτής.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να ορίζουν ότι ο παρών τίτλος εφαρμόζεται στις πολύ μικρές επιχειρήσεις κατά τον ίδιο τρόπο όπως και στους καταναλωτές.

3. Η παρούσα οδηγία δεν θίγει τα εθνικά μέτρα εφαρμογής της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ. Η παρούσα οδηγία δεν θίγει επίσης άλλες σχετικές κοινοτικές ή εθνικές νομοθετικές διατάξεις που αφορούν τις προϋποθέσεις όσον αφορά τη χορήγηση πιστώσεων στους καταναλωτές, που δεν εναρμονίζονται με την παρούσα οδηγία, οι οποίες είναι σύμφωνες με το κοινοτικό δίκαιο.

Άρθρο 31

Άλλες διατάξεις της κοινοτικής νομοθεσίας

Οι διατάξεις του παρόντος τίτλου δεν θίγουν κοινοτικές διατάξεις που περιλαμβάνουν επιπλέον απαιτήσεις περί προηγούμενης ενημέρωσης.

Ωστόσο, όταν εφαρμόζεται επίσης η οδηγία 2002/65/ΕΚ, οι διατάξεις περί πληροφόρησης του άρθρου 3 παράγραφος 1 της εν λόγω οδηγίας, εκτός του σημείου 2 στοιχεία γ) έως ζ), του σημείου 3 στοιχεία α), δ) και ε) και του σημείου 4 στοιχείο β) της προαναφερθείσας παραγράφου, αντικαθίστανται από τα άρθρα 36, 37, 41 και 42 της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 32

Χρέωση πληρωμών

1. Ο πάροχος υπηρεσίας πληρωμών δεν επιτρέπεται να χρεώνει τον χρήστη υπηρεσιών πληρωμών για παροχή πληροφοριών δυνάμει του παρόντος τίτλου.

2. Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών και ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών μπορούν να συμφωνούν για τη χρέωση της παροχής επιπλέον πληροφοριών ή της πιο συχνής αποστολής τους, ή της

διαβίβασής τους με τρόπο διαφορετικό από αυτόν που προσδιορίζεται στη σύμβαση-πλαίσιο, και οι οποίες αποστέλλονται κατόπιν αιτήματος του χρήστη των υπηρεσιών πληρωμών.

3. Όταν ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών μπορεί να επιβάλει χρέωση για πληροφορίες δυνάμει της παραγράφου 2, η χρέωση αυτή είναι εύλογη και ανάλογη με το πραγματικό κόστος στο οποίο υποβάλλεται ο πάροχος των υπηρεσιών πληρωμών.

Άρθρο 33

Βάρος της απόδειξης όσον αφορά την πληροφόρηση

Τα κράτη μέλη μπορούν να ορίζουν ότι το βάρος της απόδειξης φέρει ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών προκειμένου να αποδείξει ότι έχει συμμορφωθεί με τις απαιτήσεις πληροφόρησης του παρόντος τίτλου.

Άρθρο 34

Παρέκλιση από τις απαιτήσεις πληροφόρησης για τα μέσα πληρωμών μικρής αξίας και το ηλεκτρονικό χρήμα

1. Στις περιπτώσεις μέσων πληρωμών τα οποία, σύμφωνα με τη σύμβαση-πλαίσιο, αφορούν αποκλειστικά επιμέρους πράξεις πληρωμής που δεν υπερβαίνουν τα 30 ευρώ ή είτε έχουν όριο δαπανών 150 ευρώ είτε αποθηκεύουν χρηματικά ποσά που δεν υπερβαίνουν ποτέ τα 150 ευρώ:

α) κατά παρέκκλιση των άρθρων 41, 42 και 46, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών παρέχει στον πληρωτή μόνον πληροφορίες για τα κύρια χαρακτηριστικά της υπηρεσίας πληρωμών, συμπεριλαμβανομένου του τρόπου με τον οποίον μπορεί να χρησιμοποιείται το μέσο πληρωμών, την ευθύνη, τα επιβαλλόμενα τέλη και άλλες ουσιαστικές πληροφορίες που απαιτούνται για τη λήψη τεκμηριωμένης απόφασης, καθώς και ενδείξεις για το πού υπάρχουν, σε εύκολα προσιτή μορφή, οι τυχόν άλλες πληροφορίες και όροι δυνάμει του άρθρου 42·

β) είναι δυνατόν να συμφωνείται ότι, κατά παρέκκλιση του άρθρου 44, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν υποχρεούνται να προτείνει μεταβολές των όρων της σύμβασης πλαισίου όπως προβλέπεται στο άρθρο 41 παράγραφος 1·

γ) είναι δυνατόν να συμφωνείται ότι, κατά παρέκκλιση των άρθρων 47 και 48, μετά την εκτέλεση μιας πράξης πληρωμής:

i) ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών παρέχει ή καθιστά διαθέσιμο μόνον έναν αριθμό αναφοράς που επιτρέπει στο χρήστη της υπηρεσίας πληρωμών να αναγνωρίζει την πράξη πληρωμής, το ποσό της και τα σχετικά τέλη ή/και, στην περίπτωση πολλαπλών πράξεων πληρωμής του ίδιου είδους προς τον ίδιο δικαιούχο, μόνον πληροφορίες σχετικά με το συνολικό ποσό και τα τέλη αυτών των πράξεων πληρωμών,

ii) ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν υποχρεούται να παρέχει ή να καθιστά διαθέσιμες τις πληροφορίες που αναφέρονται στο σημείο i) εάν το μέσο πληρωμής χρησιμοποιείται ανωνύμως ή εάν ο πάροχος των υπηρεσιών πληρωμής δεν είναι τεχνικά σε θέση να τις παράσχει. Ωστόσο, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών παρέχει στον πληρωτή τη δυνατότητα να ελέγχει το ποσό των αποθηκευμένων χρηματικών ποσών.

2. Για τις εθνικές πράξεις πληρωμών, τα κράτη μέλη ή οι αρμόδιες αρχές τους μπορούν να μειώσουν ή να διπλασιάζουν τα ποσά που αναφέρονται στην παράγραφο 1. Τα κράτη μέλη μπορούν να αυξάνουν τα ποσά αυτά, όταν πρόκειται για προπληρωμένα μέσα πληρωμών, μέχρι 500 ευρώ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

Μεμονωμένες πράξεις πληρωμής

Άρθρο 35

Πεδίο εφαρμογής

1. Το παρόν κεφάλαιο εφαρμόζεται στις μεμονωμένες πράξεις πληρωμής που δεν καλύπτονται από σύμβαση-πλαίσιο.

2. Όταν εντολή πληρωμής μεμονωμένης πράξης πληρωμής διαβιβάζεται με μέσο πληρωμής που καλύπτεται από σύμβαση-πλαίσιο, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν υποχρεούται να παράσχει ή να καταστήσει διαθέσιμες πληροφορίες οι οποίες έχουν δοθεί ή πρόκειται να δοθούν ήδη στο χρήστη των υπηρεσιών πληρωμών βάσει της σύμβασης-πλαισίου με άλλον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών.

Άρθρο 36

Προηγούμενη γενική ενημέρωση

1. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών να θέτει στη διάθεση του χρήστη των υπηρεσιών πληρωμών σε ευπρόσβλητη μορφή τις πληροφορίες και τους όρους που αναφέρονται στο άρθρο 37, πριν ο χρήστης της υπηρεσίας πληρωμών δεσμευθεί από σύμβαση ή προσφορά μεμονωμένης υπηρεσίας πληρωμής. Κατόπιν αιτήματος του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών παρέχει τις πληροφορίες και τους όρους σε έντυπη μορφή ή σε άλλο ανθεκτικό στο χρόνο μέσο. Η διατύπωση των πληροφοριών και όρων πρέπει να είναι εύκολα κατανοητή, με σαφή και εύληπτη μορφή και σε επίσημη γλώσσα του κράτους μέλους στο οποίο παρέχεται η υπηρεσία πληρωμών ή σε οποιαδήποτε άλλη γλώσσα συμφωνήσουν τα μέρη.

2. Εάν, κατόπιν αιτήματος του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών, έχει συναφθεί σύμβαση μεμονωμένης υπηρεσίας πληρωμής με μέσο επικοινωνίας εξ αποστάσεως το οποίο δεν επιτρέπει στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών να συμμορφωθεί με την παράγραφο 1, ο πάροχος εκπληρώνει τις υποχρεώσεις του σύμφωνα με την παράγραφο 1 αμέσως μετά την εκτέλεση της πράξης.

3. Οι υποχρεώσεις της παραγράφου 1 μπορούν επίσης να εκπληρώνονται με την παροχή αντιγράφου του σχεδίου σύμβασης μεμονωμένης υπηρεσίας πληρωμής ή του σχεδίου της εντολής πληρωμής όπου περιέχονται οι κατά το άρθρο 37 πληροφορίες και όροι.

Άρθρο 37

Πληροφορίες και όροι

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να παρέχονται ή να τίθενται στη διάθεση του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών οι ακόλουθες πληροφορίες και όροι:

α) προσδιορισμός των πληροφοριών ή του αποκλειστικού μέσου ταυτοποίησης που πρέπει να παράσχει ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών για την ορθή εκτέλεση της εντολής πληρωμής·

β) η μέγιστη προθεσμία εκτέλεσης εντός της οποίας οφείλει να παρασχεθεί η υπηρεσία πληρωμών·

γ) όλες τις επιβαρύνσεις που πρέπει να καταβάλει ο χρήστης στον οικείο πάροχο υπηρεσιών πληρωμών και, ανάλογα με την περίπτωση, την ανάλυση των ποσών των τυχόν επιβαρύνσεων·

δ) ανάλογα με την περίπτωση, την πραγματική συναλλαγματική ισοτιμία ή τη συναλλαγματική ισοτιμία αναφοράς που πρόκειται να εφαρμοσθεί στην πράξη πληρωμής.

2. Ενδεχομένως, κάθε άλλη σχετική πληροφορία και σχετικοί όροι που προβλέπονται στο άρθρο 42, καθίστανται διαθέσιμες στον χρήστη υπηρεσιών πληρωμών σε ευπρόσβλητη μορφή.

Άρθρο 38

Πληροφορίες που παρέχονται στον πληρωτή μετά την παραλαβή της εντολής πληρωμής

Αμέσως μετά την παραλαβή της εντολής πληρωμής ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή παρέχει ή καθιστά διαθέσιμες στον πληρωτή, με τον τρόπο που προβλέπεται στο άρθρο 36 παράγραφος 1, τις ακόλουθες πληροφορίες:

α) στοιχεία αναφοράς που επιτρέπουν στον πληρωτή να ταυτοποιήσει την πράξη πληρωμής και, κατά περίπτωση, τις πληροφορίες που αφορούν τον δικαιούχο,

β) το ποσό της πράξης πληρωμής στο νόμισμα που χρησιμοποιείται στη εντολή πληρωμής,

γ) το ποσό των τυχόν επιβαρύνσεων για την πράξη πληρωμής τις οποίες πρέπει να καταβάλει ο πληρωτής και, ανάλογα με την περίπτωση, την ανάλυση των ποσών των επιβαρύνσεων αυτών,

δ) ανάλογα με την περίπτωση, τη συναλλαγματική ισοτιμία που χρησιμοποιήθηκε στην πράξη πληρωμής από τον πάροχο των υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή ή σχετική αναφορά, σε περίπτωση που διαφέρει από την ισοτιμία που παρασχέθηκε σύμφωνα με το άρθρο 37 παράγραφος 1 στοιχείο δ), και το ποσό της πράξης πληρωμής μετά τη μετατροπή του νομίσματος, και

ε) ημερομηνία παραλαβής της εντολής πληρωμής.

Άρθρο 39

Πληροφορίες που παρέχονται στον δικαιούχο μετά την εκτέλεση

Αμέσως μετά την εκτέλεση της εντολής πληρωμής ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή παρέχει ή καθιστά διαθέσιμες στον πληρωτή, με τον τρόπο που προβλέπεται στο άρθρο 36 παράγραφος 1, τις ακόλουθες πληροφορίες:

α) τα στοιχεία που επιτρέπουν στον δικαιούχο να ταυτοποιήσει την πράξη πληρωμής και, αν χρειάζεται, τον πληρωτή, καθώς και κάθε πληροφορία που διαβιβάζεται με την πράξη πληρωμής,

β) το ποσό της πράξης πληρωμής στο νόμισμα στο οποίο τα χρήματα τίθενται στη διάθεση του δικαιούχου,

- γ) το ποσό των τυχόν επιβαρύνσεων για την πράξη πληρωμής τις οποίες πρέπει να καταβάλει ο δικαιούχος και, ανάλογα με την περίπτωση, την ανάλυση των ποσών των επιβαρύνσεων αυτών,
- δ) ανάλογα με την περίπτωση, τη συναλλαγματική ισοτιμία που χρησιμοποιήθηκε στην πράξη πληρωμής από τον πάροχο των υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου, και το ποσό της πράξης πληρωμής πριν τη μετατροπή του νομίσματος, και
- ε) την ημερομηνία αξίας για την πίστωση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

Συμβάσεις-πλαίσια

Άρθρο 40

Πεδίο εφαρμογής

Το παρόν κεφάλαιο εφαρμόζεται στις πράξεις πληρωμής που καλύπτονται από σύμβαση-πλαίσιο.

Άρθρο 41

Προηγούμενη γενική ενημέρωση

1. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών να παρέχει στον χρήστη των υπηρεσιών πληρωμών, σε εύθετο χρόνο πριν αυτός δεσμευθεί από σύμβαση-πλαίσιο ή προσφορά, τις πληροφορίες και τους όρους που αναφέρονται στο άρθρο 42, σε έντυπο ή σε άλλο ανθεκτικό στο χρόνο μέσο. Η διατύπωση των πληροφοριών και όρων πρέπει να είναι εύκολα κατανοητή, με σαφή και εύληπτη μορφή και σε επίσημη γλώσσα του κράτους μέλους στο οποίο παρέχεται η υπηρεσία πληρωμών ή σε οποιαδήποτε άλλη γλώσσα συμφωνήσουν τα μέρη.

2. Εάν, την αιτήση του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών, η σύμβαση-πλαίσιο έχει συναφθεί με μέσο επικοινωνίας εξ αποστάσεως το οποίο δεν επιτρέπει στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών να συμμορφωθεί με την παράγραφο 1, ο πάροχος εκπληρώνει την υποχρέωσή του σύμφωνα με την εν λόγω παράγραφο αμέσως μετά τη σύναψη της σύμβασης-πλαισίου.

3. Οι υποχρεώσεις της παραγράφου 1 μπορούν επίσης να εκπληρώνονται με την παροχή αντιγράφου του σχεδίου σύμβασης, συμπεριλαμβανομένων των πληροφοριών και των όρων που προβλέπονται στο άρθρο 42.

Άρθρο 42

Πληροφορίες και όροι

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να παρέχονται στο χρήστη υπηρεσιών πληρωμών οι εξής πληροφορίες και όροι:

1. πάροχος υπηρεσιών πληρωμών:

- α) η ονομασία του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών, η γεωγραφική διεύθυνση των κεντρικών του γραφείων και, ενδεχομένως, η γεωγραφική διεύθυνση του αντιπροσώπου ή του υποκαταστήματός που είναι εγκατεστημένα στο κράτος μέλος όπου παρέχεται η υπηρεσία πληρωμών, καθώς και κάθε άλλη διεύθυνση, περιλαμβανομένης της διεύθυνσης ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, για την επικοινωνία με τον πάροχο των υπηρεσιών πληρωμών και

- β) τα στοιχεία της αρμόδιας εποπτικής αρχής και του μητρώου που ορίζεται στο άρθρο 13 ή οποιουδήποτε άλλου σχετικού δημόσιου μητρώου στο οποίο καταχωρήθηκε η άδεια του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών και ο αριθμός εγγραφής, ή αντίστοιχο μέσο ταυτοποίησης στο εν λόγω μητρώο·

2. χρήση της υπηρεσίας πληρωμών:

- α) περιγραφή των κύριων χαρακτηριστικών της υπηρεσίας πληρωμών που πρόκειται να παράσχει·
- β) καθορισμός των πληροφοριών ή του αποκλειστικού μέσου ταυτοποίησης που πρέπει να παράσχει ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών για την ορθή εκτέλεση της εντολής πληρωμής·

- γ) ο τύπος και η διαδικασία κοινοποίησης της συγκατάθεσης για την εκτέλεση μιας πράξης πληρωμής καθώς και άρσης της συγκατάθεσης σύμφωνα με τα άρθρα 54 και 66·

- δ) αναφορά του χρόνου λήψης της εντολής πληρωμής όπως ορίζεται στο άρθρο 64 παράγραφος 1 και του τυχόν χρονικού σημείου λήξης των ημερήσιων εργασιών του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών·

- ε) η μέγιστη προθεσμία εκτέλεσης εντός της οποίας πρέπει να παρέχονται οι υπηρεσίες πληρωμών και

- στ) εάν υπάρχει δυνατότητα συμφωνίας σχετικά με το όριο δαπανών για τη χρήση του μέσου πληρωμών σύμφωνα με το άρθρο 55 παράγραφος 1·

3. χρέωση, επιτόκια και συναλλαγματικές ισοτιμίες:

- α) όλες τις επιβαρύνσεις που πρέπει να καταβάλει ο χρήστης στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών και, ανάλογα με την περίπτωση, την ανάλυση των ποσών των τυχόν επιβαρύνσεων·

- β) ανάλογα με την περίπτωση, το εφαρμοστέο επιτόκιο και η εφαρμοστέα συναλλαγματική ισοτιμία ή, εάν πρόκειται να εφαρμοστούν επιτόκιο και συναλλαγματική ισοτιμία αναφοράς, η μέθοδος υπολογισμού του πραγματικού επιτοκίου και η σχετική ημερομηνία και ο δείκτης ή η βάση καθορισμού αυτού του επιτοκίου ή της συναλλαγματικής ισοτιμίας αναφοράς και

- γ) εάν έχει συμφωνηθεί, η άμεση εφαρμογή αλλαγών στα επιτόκια ή τις συναλλαγματικές ισοτιμίες αναφοράς και οι απαιτήσεις ενημέρωσης σχετικά με τις αλλαγές σύμφωνα με το άρθρο 44 παράγραφος 2·

4. επικοινωνία:

- α) ανάλογα με την περίπτωση, τα μέσα επικοινωνίας, συμπεριλαμβανομένων των τεχνικών απαιτήσεων ως προς τον εξοπλισμό του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών, που έχουν συμφωνήσει τα μέρη για τη διαβίβαση των πληροφοριών ή ειδοποιήσεων στο πλαίσιο της παρούσας οδηγίας·

- β) ο τρόπος με τον οποίον παρέχονται ή καθίστανται διαθέσιμες οι πληροφορίες δυνάμει της παρούσας οδηγίας, καθώς και η σχετική συχνότητα·
- γ) η γλώσσα ή οι γλώσσες σύναψης της σύμβασης-πλαισίου και επικοινωνίας κατά τη διάρκεια της συμβατικής σχέσης και
- δ) το δικαίωμα του χρήστη των υπηρεσιών πληρωμών να λαμβάνει τους συμβατικούς όρους της σύμβασης-πλαισίου και πληροφορίες και όρους σύμφωνα με το άρθρο 43·

5. προφυλάξεις και διορθωτικά μέτρα

- α) ανάλογα με την περίπτωση, περιγραφή των μέτρων που πρέπει να λαμβάνει ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών για την ασφαλή φύλαξη του μέσου πληρωμών, καθώς και τρόποι ειδοποίησης του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών σύμφωνα με το άρθρο 56 παράγραφος 1 στοιχείο β)·
- β) εάν έχει συμφωνηθεί, οι όροι με τους οποίους ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών διατηρεί το δικαίωμα να αναστείλει ένα μέσο πληρωμών σύμφωνα με το άρθρο 55·
- γ) η ευθύνη του πληρωτή σύμφωνα με το άρθρο 61, μαζί με πληροφορίες για το σχετικό ποσό·
- δ) τρόπος και προθεσμία εντός της οποίας ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών οφείλει να ειδοποιεί τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών για τυχόν μη εγκεκριμένες ή λανθασμένα εκτελεσθείσες πράξεις πληρωμών σύμφωνα με το άρθρο 58 καθώς και η ευθύνη του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών για μη εγκεκριμένες πράξεις πληρωμής σύμφωνα με το άρθρο 60·
- ε) η ευθύνη του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών για την εκτέλεση των πράξεων πληρωμής σύμφωνα με το άρθρο 75 και

στ) οι όροι επιστροφής σύμφωνα με τα άρθρα 62 και 63·

6. αλλαγές και λήξη της σύμβασης-πλαισίου:

- α) εφόσον συμφωνηθεί, επισημάνση του ότι ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών θεωρείται ότι αποδέχεται τις τροποποιήσεις των όρων, σύμφωνα με το άρθρο 44, εκτός εάν γνωστοποιήσει στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών πριν την προτεινόμενη ημερομηνία έναρξης ισχύος τους ότι δεν τις αποδέχεται·
- β) διάρκεια της σύμβασης και
- γ) το δικαίωμα του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών να καταγγέλλει τη σύμβαση-πλαίσιο καθώς και κάθε συμφωνία που αφορά την καταγγελία σύμφωνα με το άρθρο 44, παράγραφος 1 και το άρθρο 45·

7. μέσα προσφυγής:

- α) κάθε συμβατικός όρος σχετικά με το δικαίο που εφαρμόζεται στη σύμβαση-πλαίσιο ή/και το αρμόδιο δικαστήριο και
- β) οι διαδικασίες εξωδικαστικής επίλυσης διαφορών και καταγγελιών που έχει στη διάθεσή του ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών σύμφωνα με τα άρθρα 80 έως 83.

Άρθρο 43

Δυνατότητα πρόσβασης σε πληροφορίες και στους συμβατικούς όρους της σύμβασης-πλαισίου

Ανά πάσα στιγμή κατά τη διάρκεια της συμβατικής σχέσης, ο χρήστης υπηρεσίας πληρωμών έχει το δικαίωμα, κατόπιν αιτήματός του, να λαμβάνει τους συμβατικούς όρους της σύμβασης-πλαισίου καθώς και τις πληροφορίες και τους όρους που αναφέρονται στο άρθρο 42 σε έντυπη μορφή ή άλλο ανθεκτικό στο χρόνο μέσο.

Άρθρο 44

Τροποποίηση των συμβατικών όρων της σύμβασης-πλαισίου

1. Κάθε τροποποίηση της σύμβασης-πλαισίου καθώς και η ενημέρωση και οι όροι που προσδιορίζονται στο άρθρο 42 προτείνονται από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών με τον τρόπο που προβλέπεται στο άρθρο 41 παράγραφος 1 και τουλάχιστον δύο μήνες πριν από την ημερομηνία της προτεινόμενης έναρξης ισχύος.

Όπου συντρέχει η περίπτωση του άρθρου 42 παράγραφος 6 στοιχείο α), ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών πληροφορεί τον χρήστη υπηρεσιών πληρωμών ότι θα θεωρηθεί ότι έχει αποδεχθεί τις τροποποιήσεις αυτές εάν δεν γνωστοποιήσει στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών ότι δεν τις αποδέχεται πριν την προτεινόμενη ημερομηνία έναρξης ισχύος τους. Σε αυτήν την περίπτωση, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών διευκρινίζει επίσης ότι ο χρήστης των υπηρεσιών πληρωμών έχει το δικαίωμα να καταγγείλει αμέσως τη σύμβαση-πλαίσιο και χωρίς επιβάρυνση πριν την ημερομηνία της προτεινόμενης εφαρμογής των αλλαγών.

2. Αλλαγές των επιτοκίων ή των συναλλαγματικών ισοτιμιών μπορούν να εφαρμόζονται αμέσως και χωρίς προειδοποίηση, εφόσον το δικαίωμα αυτό έχει συμφωνηθεί στη σύμβαση-πλαίσιο και οι αλλαγές βασίζονται στα επιτόκια ή τις συναλλαγματικές ισοτιμίες αναφοράς που έχουν συμφωνηθεί σύμφωνα με το άρθρο 42 παράγραφος 3 στοιχεία β) και γ). Ο χρήστης των υπηρεσιών πληρωμών ενημερώνεται το ταχύτερο δυνατόν για κάθε αλλαγή του επιτοκίου, όπως προβλέπεται στο άρθρο 41 παράγραφος 1, εκτός αν τα συμβαλλόμενα μέρη έχουν συμφωνήσει για συγκεκριμένη συχνότητα ή τρόπο παροχής των πληροφοριών ή θέσης του σε διάθεση του χρήστη. Ωστόσο, οι αλλαγές στο επιτόκιο ή τις συναλλαγματικές ισοτιμίες που είναι ευνοϊκότερες για τους χρήστες υπηρεσιών πληρωμών, μπορούν να εφαρμόζονται χωρίς προειδοποίηση.

3. Οι αλλαγές του επιτοκίου ή της συναλλαγματικής ισοτιμίας που χρησιμοποιούνται κατά τις πράξεις πληρωμής εφαρμόζονται και υπολογίζονται κατά τρόπο ουδέτερο χωρίς διακρίσεις εις βάρος των χρηστών υπηρεσιών πληρωμών.

Άρθρο 45

Λύση

1. Ο χρήστης υπηρεσίας πληρωμών μπορεί να λύσει τη σύμβαση-πλαίσιο ανά πάσα στιγμή, εκτός αν τα συμβαλλόμενα μέρη έχουν συμφωνήσει προθεσμία προειδοποίησης. Η προθεσμία αυτή δεν μπορεί να υπερβαίνει τον ένα μήνα.

2. Η λύση σύμβασης-πλαίσιοι διάρκειας άνω των δώδεκα μηνών ή αορίστου χρόνου δεν συνεπάγεται επιβάρυνση για τον χρήστη υπηρεσιών πληρωμών μετά το πέρας δωδεκαμήνου. Σε όλες τις άλλες περιπτώσεις, η χρέωση για τη λήξη πρέπει να είναι εύλογη και σύμφωνη με το κόστος.

3. Εάν συμφωνηθεί στη σύμβαση-πλαίσιο, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών μπορεί να καταγγείλει σύμβαση-πλαίσιο αορίστου χρόνου με ειδοποίηση τουλάχιστον δύο μήνες πριν, με τον ίδιο τρόπο που προβλέπεται στο άρθρο 41 παράγραφος 1.

4. Οι επιβαρύνσεις για την παροχή υπηρεσιών πληρωμών που χρεώνονται σε τακτική βάση καταβάλλονται από τον χρήστη της υπηρεσίας πληρωμών μόνον κατ' αναλογία προς το χρόνο μέχρι τη λύση της σύμβασης. Εάν οι επιβαρύνσεις καταβληθούν προκαταβολικά, επιστρέφονται κατ' αναλογία.

5. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν θίγουν τις νομοθετικές και κανονιστικές ρυθμίσεις των κρατών μελών που διέπουν τα δικαιώματα των συμβαλλόμενων μερών να υπαναχωρούν από τη σύμβαση-πλαίσιο ή να την κηρύξουν άκυρη.

6. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ευνοϊκότερες διατάξεις για τους χρήστες υπηρεσιών πληρωμών.

Άρθρο 46

Πληροφόρηση πριν από την εκτέλεση μεμονωμένης πράξης πληρωμής

Για κάθε μεμονωμένη πράξη πληρωμής την οποία κίνησε ο πληρωτής, και η οποία εκτελείται στα πλαίσια σύμβασης-πλαίσιοι, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών παρέχει, κατόπιν αιτήματος του πληρωτή, για τη συγκεκριμένη πράξη πληρωμής, σαφείς πληροφορίες σχετικά με τη μέγιστη προθεσμία εκτέλεσης, και σχετικά με τις επιβαρύνσεις που πρέπει να καταβληθούν από τον πληρωτή, και, ανάλογα με την περίπτωση, την ανάλυση των ποσών των τυχόν επιβαρύνσεων.

Άρθρο 47

Πληροφόρηση του πληρωτή για τις μεμονωμένες πράξεις πληρωμής

1. Μετά τη χρέωση του λογαριασμού του πληρωτή με το ποσό της μεμονωμένης πράξης πληρωμής ή, όταν ο πληρωτής δεν χρησιμοποιεί λογαριασμό πληρωμών, μετά την παραλαβή της εντολής πληρωμής, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή παρέχει αμελλητί στον πληρωτή, με τον τρόπο που ορίζεται στο άρθρο 41 παράγραφος 1, τις ακόλουθες πληροφορίες:

- α) στοιχείο αναφοράς που επιτρέπει στον πληρωτή να ταυτοποιήσει κάθε πράξη πληρωμής και, κατά περίπτωση, τις πληροφορίες που αφορούν τον δικαιούχο·

β) το ποσό της πράξης πληρωμής στο νόμισμα στο οποίο χρεώνεται ο λογαριασμός πληρωμών του πληρωτή ή στο νόμισμα που χρησιμοποιείται για την εντολή πληρωμής·

γ) το ποσό των τυχόν επιβαρύνσεων για την πράξη πληρωμής, και, ανάλογα με την περίπτωση, την ανάλυσή τους, ή τον τόκο που πρέπει να καταβάλλει ο πληρωτής·

δ) ανάλογα με την περίπτωση, τη συναλλαγματική ισοτιμία που χρησιμοποιήθηκε στην πράξη πληρωμής από τον πάροχο των υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή, και το ποσό της πράξης πληρωμής μετά τη μετατροπή του νομίσματος και

ε) την ημερομηνία αξίας για τη χρέωση ή την ημερομηνία παραλαβής της εντολής πληρωμής.

2. Η σύμβαση-πλαίσιο μπορεί να περιλαμβάνει όρο ότι οι πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 παρέχονται ή καθίστανται διαθέσιμες περιοδικά τουλάχιστον μία φορά το μήνα, με τρόπο που έχει συμφωνηθεί και που επιτρέπει στον πληρωτή να αποθηκεύει και να αναπαράγει ακριβώς τις πληροφορίες.

3. Ωστόσο, τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτούν από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών να παρέχει εγγράφως και δωρεάν πληροφορίες απαξ του μηνός.

Άρθρο 48

Πληροφόρηση του δικαιούχου για τις μεμονωμένες πράξεις πληρωμής

1. Μετά την εκτέλεση μεμονωμένης πράξης πληρωμής ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου παρέχει αμελλητί στον δικαιούχο, με τον τρόπο που ορίζεται στο άρθρο 41 παράγραφος 1, τις ακόλουθες πληροφορίες:

α) τα στοιχεία που επιτρέπουν στον δικαιούχο να ταυτοποιήσει την πράξη πληρωμής και, αν χρειάζεται, τον πληρωτή, καθώς και κάθε πληροφορία που διαβιβάζεται με την πράξη πληρωμής·

β) το ποσό της πράξης πληρωμής στο νόμισμα στο οποίο πιστώνεται ο λογαριασμός πληρωμών του δικαιούχου·

γ) το ποσό των τυχόν επιβαρύνσεων για την πράξη πληρωμής, και, ανάλογα με την περίπτωση, την ανάλυσή τους, ή τον τόκο που πρέπει να καταβάλλει ο πληρωτής·

δ) ανάλογα με την περίπτωση, τη συναλλαγματική ισοτιμία που χρησιμοποιήθηκε στην πράξη πληρωμής από τον πάροχο των υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου, και το ποσό της πράξης πληρωμής πριν τη μετατροπή του νομίσματος και

ε) την ημερομηνία αξίας για την πίστωση.

2. Η σύμβαση-πλαίσιο μπορεί να περιλαμβάνει όρο ότι οι πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 παρέχονται ή καθίστανται διαθέσιμες περιοδικά τουλάχιστον μία φορά το μήνα, με τρόπο που έχει συμφωνηθεί και που επιτρέπει στο δικαιούχο να αποθηκεύει και να αναπαράγει ακριβώς τις πληροφορίες.

3. Ωστόσο, τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτούν από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών να παρέχει εγγράφως και δωρεάν πληροφορίες άπαξ του μηνός.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

Κοινές διατάξεις

Άρθρο 49

Νόμισμα και μετατροπή νομίσματος

1. Οι πληρωμές πραγματοποιούνται στο νόμισμα το οποίο έχουν συμφωνήσει τα μέρη.

2. Όταν, πριν από την έναρξη της πράξης πληρωμής, προσφέρεται υπηρεσία μετατροπής νομισμάτων στο σημείο πώλησης ή εκ μέρους του δικαιούχου, το μέρος που προσφέρει την υπηρεσία μετατροπής νομισμάτων στον πληρωτή υποχρεούται να του γνωστοποιήσει κάθε σχετική επιβάρυνση, καθώς και τη συναλλαγματική ισοτιμία που πρόκειται να χρησιμοποιηθεί για τη μετατροπή.

Ο πληρωτής αποδέχεται την παροχή της υπηρεσίας μετατροπής νομισμάτων πάνω σε αυτή τη βάση.

Άρθρο 50

Ενημέρωση σχετικά με τυχόν πρόσθετη επιβάρυνση ή έκπτωση

1. Όταν, για τη χρήση ενός συγκεκριμένου μέσου πληρωμών, ο δικαιούχος επιβάλλει επιβάρυνση ή προσφέρει έκπτωση, ο δικαιούχος ενημερώνει σχετικά τον πληρωτή πριν από την έναρξη της πράξης πληρωμής.

2. Όταν, για τη χρήση ενός συγκεκριμένου μέσου πληρωμών, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών ή τρίτος επιβάλλει επιβάρυνση, ενημερώνει σχετικά τον χρήστη υπηρεσιών πληρωμών πριν από την έναρξη της πράξης πληρωμής.

ΤΙΤΛΟΣ IV

ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΧΗ ΚΑΙ ΤΗ ΧΡΗΣΗ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΠΛΗΡΩΜΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Κοινές διατάξεις

Άρθρο 51

Πεδίο εφαρμογής

1. Όταν ο χρήστης των υπηρεσιών πληρωμών δεν είναι καταναλωτής, τα μέρη μπορούν να συμφωνούν ότι δεν εφαρμόζονται εν όλω ή εν μέρει το άρθρο 52 παράγραφος 1, το άρθρο 54 παράγραφος 2 και τα άρθρα 59, 61, 62, 63, 66 και 75. Τα μέρη μπορούν επίσης να συμφωνούν χρονική περίοδο διαφορετική από την οριζόμενη στο άρθρο 58.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να ορίζουν ότι το άρθρο 83 δεν εφαρμόζεται όταν ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών δεν είναι καταναλωτής.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να ορίζουν ότι οι διατάξεις του παρόντος τίτλου εφαρμόζονται στις πολύ μικρές επιχειρήσεις κατά τον ίδιο τρόπο όπως και στους καταναλωτές.

4. Η παρούσα οδηγία δεν θίγει τα εθνικά μέτρα εφαρμογής της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ. Η παρούσα οδηγία δεν θίγει επίσης άλλες

σχετικές κοινοτικές ή εθνικές νομοθετικές διατάξεις που αφορούν τις προϋποθέσεις όσον αφορά τη χορήγηση πιστώσεων στους καταναλωτές οι οποίες δεν εναρμονίζονται με την παρούσα οδηγία, οι οποίες είναι σύμφωνες με το κοινοτικό δίκαιο.

Άρθρο 52

Επιβαλλόμενες επιβαρύνσεις

1. Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν μπορεί να χρεώνει τον χρήστη υπηρεσιών πληρωμών για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων ενημέρωσης που υπέχει ή για τα διορθωτικά και προληπτικά μέτρα που οφείλει να λαμβάνει δυνάμει του παρόντος τίτλου, εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά στο άρθρο 65 παράγραφος 1, στο άρθρο 66 παράγραφος 5 και στο άρθρο 74 παράγραφος 2. Οι επιβαρύνσεις αυτές συμφωνούνται μεταξύ του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών και του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών και είναι εύλογες και ανάλογες με το πραγματικό κόστος στο οποίο υποβάλλεται ο πάροχος των υπηρεσιών πληρωμών.

2. Όταν μια πράξη πληρωμής δεν συνεπάγεται μετατροπή νομισμάτων, τα κράτη μέλη απαιτούν ο μὲν δικαιούχος να επιβαρύνεται τις επιβαρύνσεις που επιβάλλει ο δικός του πάροχος υπηρεσιών πληρωμών, ο δε πληρωτής να επιβαρύνεται τις επιβαρύνσεις που επιβάλλει ο δικός του πάροχος υπηρεσιών πληρωμών.

3. Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν εμποδίζει τον δικαιούχο να ζητεί από τον πληρωτή επιβάρυνση ή να του προσφέρει έκπτωση για τη χρήση του συγκεκριμένου μέσου πληρωμών. Ωστόσο, τα κράτη μέλη μπορούν να απαγορεύουν ή να περιορίζουν την απαίτηση επιβαρύνσης λαμβάνοντας υπόψη την ανάγκη να ενθαρρυνθεί ο ανταγωνισμός και να προαχθεί η χρήση αποτελεσματικών μέσων πληρωμών.

Άρθρο 53

Παρέκλιση για τα μέσα πληρωμών μικρής αξίας και το ηλεκτρονικό χρήμα

1. Στις περιπτώσεις μέσων πληρωμών τα οποία, σύμφωνα με τη σύμβαση-πλαίσιο, αφορούν αποκλειστικά επιμέρους πράξεις πληρωμής που δεν υπερβαίνουν τα 30 ευρώ ή είτε έχουν όριο δαπανών 150 ευρώ είτε αποθηκεύουν χρηματικά ποσά που δεν υπερβαίνουν ποτέ τα 150 ευρώ, οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών μπορούν να συμφωνούν με τους χρήστες των υπηρεσιών πληρωμών τους ότι:

- α) το άρθρο 56 παράγραφος 1 στοιχείο β), το άρθρο 57 παράγραφος 1 στοιχεία γ) και δ) και το άρθρο 61 παράγραφοι 4 και 5 δεν εφαρμόζονται εάν το μέσο πληρωμής δεν επιτρέπει τη δέσμευσή του ή την πρόληψη της περαιτέρω χρήσης του·
- β) τα άρθρα 59 και 60 και το άρθρο 61 παράγραφοι 1 και 2 δεν εφαρμόζονται εάν το μέσο πληρωμής χρησιμοποιείται ανωνύμως ή ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν είναι σε θέση, για άλλους λόγους που είναι εγγενείς στο μέσο πληρωμής, να αποδείξει ότι μια πράξη πληρωμής είναι εγκεκριμένη·
- γ) κατά παρέκκλιση του άρθρου 65 παράγραφος 1, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν υποχρεούται να ενημερώσει τον χρήστη των υπηρεσιών πληρωμών για την άρνηση εκτέλεσης εντολής πληρωμής, εάν ο λόγος μη εκτέλεσης είναι πρόδηλος·

δ) κατά παρέκκλιση του άρθρου 66, ότι ο πληρωτής δεν μπορεί να ανακαλέσει την εντολή πληρωμής μετά τη διαβίβαση στο δικαιούχο της εντολής πληρωμής ή της συγκατάθεσης του να εκτελεσθεί η εντολή·

ε) κατά παρέκκλιση των άρθρων 69 και 70, ότι ισχύουν άλλες προθεσμίες εκτέλεσης.

2. Για τις εθνικές πράξεις πληρωμών, τα κράτη μέλη ή οι αρμόδιες αρχές τους μπορούν να μειώνουν ή να διπλασιάζουν τα ποσά που αναφέρονται στην παράγραφο 1. Μπορούν να τα αυξάνουν για προπληρωμένα μέσα πληρωμών μέχρι 500 ευρώ.

3. Τα άρθρα 60 και 61 εφαρμόζονται επίσης στο ηλεκτρονικό χρήμα κατά την έννοια του άρθρου 1 παράγραφος 3 στοιχείο β) της οδηγίας 2000/46/ΕΚ, εκτός εάν ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή δεν έχει τη δυνατότητα να δεσμεύει το λογαριασμό ή το μέσο πληρωμών. Τα κράτη μέλη μπορούν να περιορίζουν τον περιορισμό αυτόν στους λογαριασμούς πληρωμών ή τα μέσα πληρωμών ορισμένης αξίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

Έγκριση πράξεων πληρωμής

Άρθρο 54

Συγκατάθεση και άρση της συγκατάθεσης

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η πράξη πληρωμής να θεωρείται εγκεκριμένη μόνον εάν ο πληρωτής έχει συναινέσει να εκτελεσθεί η πράξη πληρωμής. Η πράξη πληρωμής μπορεί να εγκρίνεται από τον πληρωτή πριν ή, εφόσον έχουν συμφωνήσει ο πληρωτής και ο οικείος του πάροχος υπηρεσιών πληρωμών, μετά την εκτέλεσή της.

2. Η συγκατάθεση για την εκτέλεση μιας πράξης πληρωμής ή μιας σειράς πράξεων πληρωμής δίδεται υπό τη μορφή που συμφωνήθηκε μεταξύ του πληρωτή και του οικείου του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών.

Ελλείψει συγκατάθεσης, η πράξη πληρωμής θεωρείται μη εγκεκριμένη.

3. Η συγκατάθεση μπορεί να ανακληθεί από τον πληρωτή σε οποιαδήποτε στιγμή, αλλά όχι αργότερα από το χρονικό σημείο έναρξης του ανέκκλητου σύμφωνα με το άρθρο 66. Το ίδιο ισχύει και για τη συγκατάθεση που δίδεται για να εκτελεσθεί μια σειρά πράξεων πληρωμής, η οποία μπορεί να ανακληθεί με αποτέλεσμα κάθε μελλοντική πράξη πληρωμής, να θεωρείται μη εγκεκριμένη.

4. Η διαδικασία διά της οποίας δίδεται η συγκατάθεση συμφωνείται μεταξύ του πληρωτή και του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών.

Άρθρο 55

Περιορισμοί της χρήσης του μέσου πληρωμών

1. Στις περιπτώσεις που χρησιμοποιείται συγκεκριμένο μέσο πληρωμών για την κοινοποίηση της συγκατάθεσης, ο πληρωτής και

ο αντίστοιχος πάροχος υπηρεσιών πληρωμών μπορούν να συμφωνήσουν όρια δαπάνης όσον αφορά τις πράξεις πληρωμών που εκτελούνται μέσω αυτού του μέσου πληρωμών.

2. Εάν έχει συμφωνηθεί στη σύμβαση-πλαίσιο, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών μπορεί να επιφυλάσσει του δικαιώματος να αναστείλει τη χρήση του μέσου πληρωμών, για αντικειμενικούς αιτιολογημένους λόγους σχετικούς με την ασφάλεια του μέσου πληρωμών, την υπόνοια μη εγκεκριμένης ή δόλιας χρήσης του μέσου πληρωμών ή, στην περίπτωση μέσου πληρωμών με πιστωτικό άνοιγμα, σημαντικά αυξημένο κίνδυνο να ενδέχεται να μην είναι ο πληρωτής σε θέση να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις πληρωμής του.

3. Στις περιπτώσεις αυτές, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών ενημερώνει τον πληρωτή για την αναστολή του μέσου πληρωμών και τους λόγους για την ενέργεια αυτή με τρόπο που έχει συμφωνηθεί, ει δυνατόν προτού ανασταλεί το μέσο πληρωμών ή, το αργότερο, αμέσως μετά, εκτός εάν η ενημέρωση αυτή αντιβαίνει σε αντικειμενικούς αιτιολογημένους λόγους ασφαλείας ή απαγορεύεται από άλλη συναφή κοινοτική ή εθνική νομοθεσία.

4. Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών αίρει την αναστολή της χρήσης του μέσου πληρωμών ή το αντικαθιστά με νέο μέσο πληρωμών μόλις οι λόγοι αναστολής πάψουν να υφίστανται.

Άρθρο 56

Υποχρεώσεις του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών όσον αφορά τα μέσα πληρωμών

1. Ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών που έχει το δικαίωμα να χρησιμοποιεί το μέσο πληρωμών οφείλει:

- α) να χρησιμοποιεί το μέσο πληρωμών σύμφωνα με τους όρους που διέπουν την έκδοση και χρήση του και
- β) να ειδοποιεί αμελλητί τον πάροχο των υπηρεσιών πληρωμών ή τον φορέα που αυτός ορίζει, μόλις υποπείσει στην αντίληψή του απώλεια, κλοπή ή υπεξαίρεση του μέσου πληρωμών ή μη εγκεκριμένη χρήση του.

2. Για τους σκοπούς του στοιχείου α) της παραγράφου 1, μόλις ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών λάβει το μέσο πληρωμών, λαμβάνει κάθε εύλογο μέτρο για την ασφαλή φύλαξη των εξοπλισμένων στοιχείων ασφαλείας του.

Άρθρο 57

Υποχρεώσεις του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών όσον αφορά τα μέσα πληρωμών

1. Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών που εκδίδει το μέσο πληρωμών έχει τις ακόλουθες υποχρεώσεις:

- α) να μην αποκαλύπτει τα εξοπλισμένα στοιχεία ασφαλείας του μέσου πληρωμών παρά μόνο στον χρήστη της υπηρεσίας πληρωμών που έχει το δικαίωμα να χρησιμοποιεί το μέσο πληρωμών, τηρουμένων των κατά το άρθρο 56·
- β) να μην αποστέλλει μέσο πληρωμών που δεν έχει ζητηθεί, εκτός εάν το στέλνει προς αντικατάσταση μέσου που κατέχει ήδη ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών·

γ) να εξασφαλίζει ανά πάσα στιγμή στο χρήστη κατάλληλα μέσα για να προβαίνει σε γνωστοποίηση σύμφωνα με το άρθρο 56 παράγραφος 1 στοιχείο β) ή να ζητεί άρση της αναστολής σύμφωνα με το άρθρο 55 παράγραφος 4· κατόπιν αιτήσεως, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών παρέχει στο χρήστη της υπηρεσίας πληρωμών τα μέσα για να αποδείξει, εντός 18 μηνών από τη γνωστοποίηση, ότι όντως προέβη στην εν λόγω γνωστοποίηση, και

δ) να αποτρέπει κάθε χρήση του μέσου πληρωμών μόλις πραγματοποιηθεί η γνωστοποίηση σύμφωνα με το άρθρο 56 παράγραφος 1 στοιχείο β).

2. Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών επωμίζεται τον κίνδυνο της αποστολής μέσου πληρωμών στον πληρωτή ή αποστολής κάθε εξατομικευμένου στοιχείου ασφαλείας του.

Άρθρο 58

Γνωστοποίηση μη εγκεκριμένων ή εσφαλμένων πράξεων πληρωμών

Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών παρέχει επανόρθωση στο χρήστη υπηρεσιών πληρωμών, μόνο εάν ειδοποιήσει αμελλητί τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του μόλις πληροφορηθεί οποιαδήποτε μη εγκεκριμένη ή εσφαλμένα εκτελεσθείσα πράξη πληρωμών που θεμελιώνει δικαίωμα απαιτήσεως, συμπεριλαμβανομένου του καθοριζόμενου στο άρθρο 75, και το αργότερο έως 13 μήνες από την ημερομηνία χρέωσης, εκτός εάν, ενδεχομένως, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν παρέσχε ούτε κατέστησε διαθέσιμες τις πληροφορίες για την πράξη αυτήν σύμφωνα με τον τίτλο III.

Άρθρο 59

Στοιχεία που τεκμηριώνουν τη γνησιότητα και την εκτέλεση πράξεων πληρωμών

1. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τον πάροχο των υπηρεσιών πληρωμών, εφόσον ο χρήστης αρνείται ότι έχει εγκρίνει εκτελεσθείσα πράξη πληρωμής ή ισχυρίζεται ότι η πράξη πληρωμής δεν εκτελέστηκε σωστά, να αποδεικνύει ότι εξακριβώθηκε η γνησιότητα της πράξης πληρωμής, ότι αυτή καταγράφηκε επακριβώς, καταχωρήθηκε στους λογαριασμούς και δεν επηρεάστηκε από τεχνική βλάβη ή άλλη δυσλειτουργία.

2. Εάν ένας χρήστης υπηρεσίας πληρωμών αρνείται ότι έχει εγκρίνει εκτελεσθείσα πράξη πληρωμής, η χρήση ενός μέσου πληρωμών που έχει καταγραφεί από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών δεν αποτελεί αναγκαστικά, αφ' εαυτής, επαρκή απόδειξη του ότι ο πληρωτής είχε εγκρίνει την πράξη πληρωμής ή ότι ενήργησε με δόλο ή δεν εκπλήρωσε από πρόθεση ή βαριά αμέλεια μία ή περισσότερες από τις υποχρεώσεις του δυνάμει του άρθρου 56.

Άρθρο 60

Ευθύνη του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών για μη εγκεκριμένες πράξεις πληρωμής

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε, με την επιφύλαξη του άρθρου 58, σε περίπτωση μη εγκεκριμένης πράξης πληρωμής, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή να επιστρέφει αμέσως στον πληρωτή το ποσό της μη εγκεκριμένης πράξης και, εφόσον

συντρέχει περίπτωση, να επαναφέρει τον χρεωθέντα λογαριασμό πληρωμών στην κατάσταση που θα βρισκόταν εάν δεν είχε πραγματοποιηθεί η μη εγκεκριμένη πράξη πληρωμής.

2. Μπορεί να αποφασισθεί η χορήγηση περαιτέρω οικονομικής αποζημίωσης σύμφωνα με το δίκαιο που διέπει τη σύμβαση που έχει συναφθεί μεταξύ του πληρωτή και του οικείου παρόχου υπηρεσιών πληρωμών.

Άρθρο 61

Ευθύνη του πληρωτή για μη εγκεκριμένη πράξη πληρωμών

1. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 60, ο πληρωτής ευθύνεται σχετικά με μη εγκεκριμένες πράξεις πληρωμής μέχρι ανώτατου ποσού 150 ευρώ, για τις ζημιές που απορρέουν από τη χρήση απολεσθέντος ή κλαπέντος μέσου πληρωμών ή, εάν ο πληρωτής δεν έχει κρατήσει ασφαλή τα εξατομικευμένα στοιχεία ασφαλείας, από υπεξαίρεση μέσου πληρωμών.

2. Ο πληρωτής ευθύνεται για όλες τις ζημιές που σχετίζονται με μη εγκεκριμένες πράξεις πληρωμών, εφόσον οι ζημιές αυτές οφείλονται στο γεγονός ότι ενήργησε με δόλο ή δεν εκπλήρωσε μία ή περισσότερες από τις κατά το άρθρο 56 υποχρεώσεις του από πρόθεση ή βαριά αμέλεια. Στις περιπτώσεις αυτές δεν ισχύει το ανώτατο ποσό που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου.

3. Όταν ο πληρωτής δεν έχει ενεργήσει με δόλο ή δεν εκπλήρωσε σκοπίμως μία ή περισσότερες από τις κατά το άρθρο 56 υποχρεώσεις του, τα κράτη μέλη μπορούν να μειώνουν το όριο ευθύνης που αναφέρεται στις παραγράφους 1 και 2 του παρόντος άρθρου, λαμβάνοντας ιδίως υπόψη τη φύση των εξατομικευμένων στοιχείων ασφαλείας του μέσου πληρωμών και τις περιστάσεις της απώλειας, της κλοπής ή της υπεξαίρεσης.

4. Ο πληρωτής δεν φέρει τις οικονομικές συνέπειες που απορρέουν από τη χρήση απολεσθέντος, κλαπέντος ή υπεξαηρεθέντος μέσου πληρωμών μετά την ειδοποίηση σύμφωνα με το άρθρο 56 παράγραφος 1 στοιχείο β), εκτός εάν ενήργησε με δόλο.

5. Εάν ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν παρέχει τα κατάλληλα μέσα που επιτρέπουν ανά πάσα στιγμή την ειδοποίηση για την απώλεια, κλοπή ή υπεξαίρεση του μέσου πληρωμών, όπως ορίζεται στο άρθρο 57 παράγραφος 1 στοιχείο γ), ο πληρωτής δεν ευθύνεται για τις οικονομικές συνέπειες που απορρέουν από τη χρήση του εν λόγω μέσου, εκτός εάν ενήργησε με δόλο.

Άρθρο 62

Επιστροφές χρημάτων για πράξεις πληρωμής οι οποίες κινούνται από δικαιούχο ή μέσω αυτού

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε ο πληρωτής να έχει το δικαίωμα επιστροφής, εκ μέρους του οικείου παρόχου υπηρεσιών πληρωμών, των χρημάτων που αντιστοιχούν σε εγκεκριμένη πράξη πληρωμής η οποία κινήθηκε από δικαιούχο ή μέσω δικαιούχου και η οποία έχει ήδη εκτελεσθεί, εφόσον πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) κατά την έγκριση δεν προσδιορίστηκε το ακριβές ποσό της πράξης πληρωμής και

- β) το ποσό της πράξης πληρωμής υπερβαίνει το ποσό που θα ανέμενε εύλογα ο πληρωτής λαμβάνοντας υπόψη τη μορφή, τις προηγούμενες συνήθειες εξόδων του, τους όρους της σύμβασης-πλαισίου και τις σχετικές περιστάσεις της υπόθεσης.

Κατόπιν αιτήσεως του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών, ο πληρωτής παρέχει πραγματικά στοιχεία που σχετίζονται με τους όρους αυτούς.

Η επιστροφή αφορά ολόκληρο το ποσό της εκτελεσθείσας πράξης πληρωμής.

Για τις άμεσες χρεώσεις, ο πληρωτής και ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του μπορούν να συμφωνούν με τη σύμβαση-πλαίσιο ότι ο πληρωτής δικαιούται επιστροφή χρημάτων από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του έστω και εάν δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις για επιστροφή χρημάτων που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο.

2. Ωστόσο, για τους σκοπούς της παραγράφου 1 πρώτο εδάφιο στοιχείο β), ο πληρωτής δεν μπορεί να επικαλεσθεί λόγους που συνδέονται με μετατροπή συναλλάγματος, εφόσον εφαρμόστηκε η ισοτιμία αναφοράς που έχει συμφωνήσει με τον οικείο του πάροχο υπηρεσιών πληρωμών, σύμφωνα με το άρθρο 37 παράγραφος 1 στοιχείο δ) και το άρθρο 42 παράγραφος 3 στοιχείο β).

3. Μπορεί να συμφωνείται στη σύμβαση-πλαίσιο μεταξύ του πληρωτή και του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών ότι ο πληρωτής δεν δικαιούται επιστροφή όταν έχει διαβιβάσει τη συγκατάθεσή του για να εκτελεσθεί η εντολή πληρωμής απευθείας στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του και, ανάλογα με την περίπτωση, οι πληροφορίες για τη μελλοντική πράξη πληρωμής παρέχονται ή τίθενται στη διάθεση του πληρωτή, κατά συμφωνηθέντα τρόπο, τουλάχιστον τέσσερις εβδομάδες πριν από την προβλεπόμενη ημερομηνία από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών ή από τον δικαιούχο.

Άρθρο 63

Αιτήσεις επιστροφής χρημάτων για πράξεις πληρωμής που κινούνται από δικαιούχο ή μέσω αυτού

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε ο πληρωτής να μπορεί να ζητήσει την επιστροφή των χρημάτων που αναφέρεται στο άρθρο 62 και η οποία αντιστοιχεί σε εγκεκριμένη πράξη πληρωμής η οποία κινήθηκε από δικαιούχο ή μέσω αυτού, εντός οκτώ εβδομάδων από την ημερομηνία χρέωσης των χρηματικών ποσών.

2. Εντός δέκα εργάσιμων ημερών από την παραλαβή της αίτησης επιστροφής, ο πάροχος των υπηρεσιών πληρωμών είτε επιστρέφει ολόκληρο το ποσό της πράξης πληρωμής είτε αιτιολογεί την άρνηση επιστροφής, υποδεικνύοντας το όργανο στο οποίο μπορεί να προσφύγει ο πληρωτής αν δεν αποδέχεται, την αιτιολόγηση, σύμφωνα με τα άρθρα 80 έως 83.

Το δικαίωμα του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών δυνάμει του πρώτου εδαφίου να αρνείται επιστροφή χρημάτων δεν ισχύει στην περίπτωση του άρθρου 62 παράγραφος 1 τέταρτο εδάφιο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

Εκτέλεση πράξης πληρωμής

Τμήμα 1

Εντολές πληρωμής και μεταφερόμενα ποσά

Άρθρο 64

Λήψη εντολών πληρωμής

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε, σε περίπτωση εντολής πληρωμής η οποία διαβιβάστηκε απευθείας από τον πληρωτή ή εμμέσως από τον δικαιούχο ή μέσω του δικαιούχου, ως χρόνος λήψης να ορίζεται ο χρόνος κατά τον οποίο ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή λαμβάνει την εντολή πληρωμής. Εάν ο χρόνος λήψης δεν είναι εντός εργάσιμης ημέρας του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή, η εντολή πληρωμής θα λογίζεται ως ληφθείσα την επόμενη εργάσιμη ημέρα. Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών μπορεί να ορίσει ένα οριακό χρονικό σημείο προς το τέλος της εργάσιμης ημέρας, πέραν του οποίου κάθε λαμβανομένη εντολή πληρωμής θα λογίζεται ληφθείσα την επόμενη εργάσιμη ημέρα.

2. Εάν ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών που κίνησε εντολή πληρωμής και ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του συμφωνήσουν ότι η εκτέλεση της εντολής πληρωμής αρχίζει σε συγκεκριμένη ημέρα ή στο τέλος συγκεκριμένης περιόδου ή την ημέρα που ο πληρωτής θα έχει θέσει χρήματα στη διάθεση του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών του, χρονικό σημείο λήψης της εντολής για τους σκοπούς του άρθρου 69 θεωρείται η συμφωνηθείσα ημέρα. Εάν η συμφωνηθείσα ημέρα δεν είναι εργάσιμη ημέρα για τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών, η εντολή πληρωμής που λαμβάνεται θα λογίζεται ως ληφθείσα την επόμενη εργάσιμη ημέρα.

Άρθρο 65

Άρνηση εντολών πληρωμής

1. Αν ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών αρνηθεί να εκτελέσει εντολή πληρωμής, η άρνηση και, ει δυνατόν, οι λόγοι της άρνησης και η διαδικασία επανόρθωσης των τυχόν λαθών που οδήγησαν στην άρνηση γνωστοποιούνται στον χρήστη των υπηρεσιών πληρωμών, εκτός αν αυτό απαγορεύεται από άλλη σχετική κοινοτική ή εθνική νομοθεσία.

Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών αποστέλλει ή καθιστά διαθέσιμη κατά τον συμφωνηθέντα τρόπο τη γνωστοποίηση, με την πρώτη ευκαιρία, και πάντως εντός των προθεσμιών που προβλέπει το άρθρο 69.

Η σύμβαση-πλαίσιο μπορεί να περιλαμβάνει όρο ότι ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών μπορεί να επιβάλλει χρέωση για την ειδοποίηση αυτή, εάν η άρνηση είναι αντικειμενικώς αιτιολογημένη.

2. Εφόσον πληρούνται όλοι οι όροι που προβλέπονται στη σύμβαση-πλαίσιο του πληρωτή, ο πάροχος των υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή δεν αρνείται να εκτελέσει εγκεκριμένη εντολή πληρωμής, ανεξαρτήτως του αν η εντολή κινήθηκε από πληρωτή ή από δικαιούχο ή μέσω αυτού, εκτός αν η εκτέλεσή της απαγορεύεται από άλλη σχετική κοινοτική ή εθνική νομοθεσία.

3. Για τους σκοπούς των άρθρων 69 και 75, εντολή πληρωμής της οποίας η εκτέλεση απορρίφθηκε θεωρείται ως μη ληφθείσα.

Άρθρο 66

Ανέκκλητο εντολής πληρωμής

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε ο χρήστης των υπηρεσιών πληρωμών να μην μπορεί να ανακαλέσει εντολή πληρωμής εάν ληφθεί από τον πάροχο των υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή, εφόσον δεν προβλέπεται διαφορετική ρύθμιση στο παρόν άρθρο.

2. Όταν η πράξη πληρωμής κινείται από τον δικαιούχο ή μέσω αυτού, ο πληρωτής δεν μπορεί να ανακαλέσει την εντολή πληρωμής μετά τη διαβίβασή στο δικαιούχο της εντολής πληρωμής ή της συγκατάθεσής του να εκτελεσθεί η πράξη πληρωμής.

3. Ωστόσο, στην περίπτωση άμεσης χρέωσης και με την επιφύλαξη των δικαιωμάτων επιστροφής, ο πληρωτής μπορεί να ανακαλέσει την εντολή πληρωμής το αργότερο έως το τέλος της εργάσιμης ημέρας που προηγείται της ημέρας που συμφωνήθηκε για τη χρέωση των χρηματικών ποσών.

4. Στην περίπτωση του άρθρου 64 παράγραφος 2, ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών μπορεί να ανακαλέσει εντολή πληρωμής το αργότερο έως το τέλος της εργάσιμης ημέρας που προηγείται της συμφωνηθείσας ημέρας.

5. Μετά τα χρονικά όρια που ορίζονται στις παραγράφους 1 έως 4, η εντολή πληρωμής μπορεί να ανακληθεί μόνο με συμφωνία μεταξύ του χρήστη των υπηρεσιών πληρωμών και του οικείου παρόχου υπηρεσιών πληρωμών. Στην περίπτωση των παραγράφων 2 και 3, απαιτείται επίσης και η συμφωνία του δικαιούχου. Εάν προβλέπεται στη σύμβαση-πλαίσιο, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών μπορεί να επιβάλει χρέωση σε περίπτωση ανάκλησης.

Άρθρο 67

Μεταβίβαση και λήψη χρηματικών ποσών

1. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή, τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου και τους τυχόν ενδιάμεσους των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών να μεταφέρουν το πλήρες ποσό της πράξης πληρωμής και να μην αφαιρούν επιβαρύνσεις από το μεταφερόμενο ποσό.

2. Εντούτοις, ο δικαιούχος και ο οικείος πάροχος υπηρεσιών πληρωμών μπορούν να συμφωνούν ότι ο πάροχος των υπηρεσιών πληρωμών αφαιρεί τη χρέωσή του από το μεταβιβαζόμενο ποσό πριν αυτό πιστωθεί στον δικαιούχο. Στην περίπτωση αυτή, το πλήρες ποσό της πράξης πληρωμής και οι επιβαρύνσεις εμφανίζονται χωριστά στις πληροφορίες που παρέχονται στο δικαιούχο.

3. Εάν από το μεταφερόμενο ποσό αφαιρούνται επιβαρύνσεις άλλες πλιν εκείνων της παραγράφου 2, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμής του πληρωτή μεριμνά ώστε ο δικαιούχος να λαμβάνει το πλήρες ποσό της πράξης πληρωμής που κινήθηκε από τον πληρωτή. Όταν η πράξη πληρωμής κινείται από τον δικαιούχο ή μέσω αυτού, ο οικείος πάροχος υπηρεσιών πληρωμών μεριμνά ώστε ο δικαιούχος να λαμβάνει το πλήρες ποσό της πράξης πληρωμής.

Τμήμα 2

Προθεσμία εκτέλεσης και ημερομηνία αξίας

Άρθρο 68

Πεδίο εφαρμογής

1. Το παρόν τμήμα εφαρμόζεται σε:

- α) πράξεις πληρωμής σε ευρώ·
- β) εθνικές πράξεις πληρωμής στο νόμισμα του κράτους μέλους εκτός της ζώνης ευρώ και
- γ) πράξεις πληρωμών που απαιτούν μόνο μία μετατροπή νομίσματος μεταξύ του ευρώ και του επίσημου νομίσματος κράτους μέλους εκτός της ζώνης ευρώ, εφόσον η απαιτούμενη μετατροπή νομίσματος πραγματοποιείται στο κράτος μέλος που δεν χρησιμοποιεί το ευρώ και, στην περίπτωση διасυνοριακών συναλλαγών πληρωμών, η διасυνοριακή μεταβίβαση πραγματοποιείται σε ευρώ.

2. Το παρόν τμήμα εφαρμόζεται και σε άλλες πράξεις πληρωμής, εκτός αν υπάρχει διαφορετική συμφωνία μεταξύ του χρήστη των υπηρεσιών πληρωμών και του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών του, με εξαίρεση το άρθρο 73 η εφαρμογή του οποίου δεν εμπίπτει στη διακριτική ευχέρεια των μερών. Ωστόσο, όταν ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών και ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του συμφωνούν περίοδο μεγαλύτερη από τις οριζόμενες στο άρθρο 69, για ενδοκοινοτικές πράξεις πληρωμών η περίοδος αυτή δεν υπερβαίνει τις τέσσερις εργάσιμες ημέρες από το χρονικό σημείο λήψης της εντολής σύμφωνα με το άρθρο 64.

Άρθρο 69

Πράξεις πληρωμής προς λογαριασμό πληρωμών

1. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τον πάροχο των υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου να μεριμνά ώστε, μετά τον κατά το άρθρο 64 χρόνο λήψης της εντολής, το ποσό της πράξης πληρωμής να πιστώνεται στο λογαριασμό του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου το αργότερο στο τέλος της επόμενης εργάσιμης ημέρας. Έως την 1η Ιανουαρίου 2012, ο πληρωτής και ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του μπορούν να συμφωνούν διαφορετική προθεσμία που δεν μπορεί να υπερβαίνει τις τρεις εργάσιμες ημέρες. Οι προθεσμίες αυτές μπορούν να παρατείνονται κατά μία επιπλέον εργάσιμη ημέρα για τις πράξεις πληρωμής που εκτελούνται σε έντυπη μορφή.

2. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου να καθορίζει ημερομηνία αξίας και να καθιστά διαδέσιμο το ποσό της πράξης πληρωμής στο λογαριασμό πληρωμών του δικαιούχου μετά την παραλαβή των χρηματικών ποσών από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών σύμφωνα με το άρθρο 73.

3. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τον πάροχο των υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου να μεταβιβάζει εντολή πληρωμής η οποία κινήθηκε από τον δικαιούχο ή μέσω του δικαιούχου στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή εντός της προθεσμίας που συμφωνήθηκε μεταξύ του δικαιούχου και του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών του, καθιστώντας δυνατή την τακτοποίησή της, όσον αφορά την άμεση χρέωση, κατά τη συμφωνηθείσα ημερομηνία.

Άρθρο 70

Όταν ο δικαιούχος δεν έχει λογαριασμό πληρωμών στον πάροχο των υπηρεσιών πληρωμών

Όταν ο δικαιούχος δεν έχει λογαριασμό πληρωμών στον πάροχο των υπηρεσιών πληρωμών, τα χρηματικά ποσά τίθενται στη διάθεση του δικαιούχου από τον πάροχο των υπηρεσιών πληρωμών, ο οποίος τα παραλαμβάνει για λογαριασμό του δικαιούχου, εντός της προθεσμίας του άρθρου 69.

Άρθρο 71

Μετρητά που κατατίθενται σε λογαριασμό πληρωμών

Όταν καταναλωτής καταθέτει μετρητά σε λογαριασμό πληρωμών τηρούμενο από τον οικείο πάροχο υπηρεσιών πληρωμών στο νόμισμα του εν λόγω λογαριασμού πληρωμών, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών μεριμνά ώστε το ποσό να καθίσταται διαθέσιμο αμέσως μετά τη λήψη του ποσού, με την αντίστοιχη ημερομηνία αξίας. Αν ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών δεν είναι καταναλωτής, το ποσό καθίσταται διαθέσιμο με ημερομηνία αξίας το αργότερο την επόμενη εργάσιμη ημέρα μετά τη λήψη του.

Άρθρο 72

Εθνικές πράξεις πληρωμής

Για πράξεις πληρωμής εθνικού χαρακτήρα, τα κράτη μέλη δύνανται να ορίζουν συντομότερες ανώτατες προθεσμίες εκτέλεσης από εκείνες που προβλέπονται στο παρόν τμήμα.

Άρθρο 73

Ημερομηνία αξίας και διαθεσιμότητα των χρηματικών ποσών

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η ημερομηνία αξίας για την πίστωση του λογαριασμού πληρωμών του δικαιούχου να είναι το αργότερο η εργάσιμη ημέρα κατά την οποία πιστώνεται ο λογαριασμός του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου με το ποσό της πράξης πληρωμής.

Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου μεριμνά ώστε το ποσό της πράξης πληρωμής να είναι στη διάθεση του δικαιούχου αμέσως μόλις ο λογαριασμός του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου πιστωθεί με το ποσό της πράξης πληρωμής.

2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η ημερομηνία αξίας για τη χρέωση του λογαριασμού πληρωμών του πληρωτή να μην είναι προγενέστερη του χρονικού σημείου κατά το οποίο γίνεται η χρέωση του εν λόγω λογαριασμού πληρωμών με το ποσό της πράξης πληρωμής.

Τμήμα 3

Ευθύνη

Άρθρο 74

Λανθασμένα αποκλειστικά μέσα ταυτοποίησης

1. Εάν η πράξη πληρωμής εκτελεστεί σύμφωνα με το αποκλειστικό μέσο ταυτοποίησης, θεωρείται ότι εκτελέστηκε ορθά όσον αφορά τον δικαιούχο που αναγράφεται στο αποκλειστικό μέσο ταυτοποίησης.

2. Εάν το αποκλειστικό μέσο ταυτοποίησης που παρέχει ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών είναι λανθασμένο, ο πάροχος των υπηρεσιών πληρωμών δεν φέρει ευθύνη δυνάμει του άρθρου 75 για τη μη εκτέλεση ή την εσφαλμένη εκτέλεση της πράξης πληρωμής.

Ωστόσο, ο πάροχος των υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή καταβάλλει εύλογες προσπάθειες για την ανάκτηση των χρηματικών ποσών που αφορά η πράξη πληρωμής.

Εάν προβλέπεται στη σύμβαση-πλαίσιο, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών μπορεί να επιβάλει χρέωση στον χρήστη υπηρεσιών πληρωμών για την ανάκτηση των ποσών.

3. Εάν ο χρήστης των υπηρεσιών πληρωμών προσκομίζει πρόσθετες πληροφορίες πέραν εκείνων του άρθρου 37 παράγραφος 1 στοιχείο α) ή του άρθρου 42 παράγραφος 2 στοιχείο β), ο πάροχος των υπηρεσιών πληρωμών ευθύνεται μόνο για την εκτέλεση πράξεων πληρωμής σύμφωνα με το παρασχεθέν από τον χρήστη των υπηρεσιών πληρωμών αποκλειστικό μέσο ταυτοποίησης.

Άρθρο 75

Μη εκτέλεση ή εσφαλμένη εκτέλεση

1. Όταν εντολή πληρωμής κινείται από τον πληρωτή, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του είναι, με την επιφύλαξη του άρθρου 58, του άρθρου 74 παράγραφοι 2 και 3 και του άρθρου 78, υπεύθυνος έναντι του πληρωτή για την ορθή εκτέλεση της πράξης πληρωμής, εκτός αν μπορεί να αποδείξει στον πληρωτή και, ενδεχομένως, στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή, ότι ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου έλαβε το ποσό της πράξης πληρωμής σύμφωνα με το άρθρο 69 παράγραφος 1, οπότε ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου είναι υπεύθυνος έναντι του δικαιούχου για την ορθή εκτέλεση της πράξης πληρωμής.

Εάν ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή είναι υπεύθυνος βάσει του πρώτου εδαφίου, επιστρέφει αμελλητί στον πληρωτή το ποσό της ανεκτέλεστης ή εσφαλμένης πράξης πληρωμής και, ανάλογα με την περίπτωση, επαναφέρει τον χρεωθέντα λογαριασμό πληρωμών στην κατάσταση που θα βρισκόταν εάν δεν είχε πραγματοποιηθεί η εσφαλμένη πράξη πληρωμής.

Όταν ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου είναι υπεύθυνος βάσει του πρώτου εδαφίου, θίγει αμέσως το ποσό της πράξης πληρωμής στη διάθεση του δικαιούχου και, ανάλογα με την περίπτωση, πιστώνει το αντίστοιχο ποσό στον λογαριασμό πληρωμών του δικαιούχου.

Σε περίπτωση μη εκτέλεσης ή εσφαλμένης εκτέλεσης πράξης πληρωμής, όταν η εντολή πληρωμής κινείται από τον πληρωτή, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του, ανεξαρτήτως της ευθύνης στο πλαίσιο της παρούσας παραγράφου, προσπαθεί αμέσως, αν του ζητηθεί, να ανιχνεύσει την πράξη πληρωμής και ειδοποιεί τον πληρωτή για το αποτέλεσμα.

2. Όταν εντολή πληρωμής κινείται από τον δικαιούχο ή μέσω αυτού, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του είναι, με την επιφύλαξη του άρθρου 58, του άρθρου 74, παράγραφοι 2 και 3 και του άρθρου 78, υπεύθυνος έναντι του δικαιούχου για την ορθή διαβίβαση της εντολής πληρωμής στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή σύμφωνα με το άρθρο 69, παράγραφος 3. Εάν ο

πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή είναι υπεύθυνος βάσει του παρόντος εδαφίου, αναδιαβιβάζει αμέσως την εν λόγω εντολή πληρωμής στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή.

Επιπλέον, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου είναι, με την επιφύλαξη του άρθρου 58, του άρθρου 74 παράγραφοι 2 και 3 και του άρθρου 78, υπεύθυνος έναντι του δικαιούχου για τη διεκπεραίωση της εντολής πληρωμής σύμφωνα με τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει του άρθρου 73. Όταν ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου είναι υπεύθυνος δυνάμει του παρόντος εδαφίου, μεριμνά ώστε το ποσό της πράξης πληρωμής να είναι στη διάθεση του δικαιούχου αμέσως μόλις το ποσό αυτό πιστωθεί στο λογαριασμό του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου.

Σε περίπτωση μη εκτέλεσης ή εσφαλμένης εκτέλεσης πράξης πληρωμής για την οποία ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου δεν είναι υπεύθυνος στο πλαίσιο του πρώτου και του δεύτερου εδαφίου, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή είναι υπεύθυνος έναντι του πληρωτή. Οσάκις ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή είναι υπεύθυνος εν προκειμένω, τότε, ανάλογα με την περίπτωση, και χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση, επιστρέφει στον πληρωτή το ποσό της ανεκτέλεστης ή εσφαλμένης πράξης πληρωμής και επαναφέρει τον χρεωθέντα λογαριασμό πληρωμών στην κατάσταση που θα βρισκόταν εάν δεν είχε πραγματοποιηθεί η εσφαλμένη πράξη πληρωμής.

Σε περίπτωση μη εκτέλεσης ή εσφαλμένης εκτέλεσης πράξης πληρωμής, όπου η εντολή πληρωμής κινείται από τον δικαιούχο ή μέσω του δικαιούχου, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του, ανεξαρτήτως της ευθύνης στο πλαίσιο της παρούσας παραγράφου, καταβάλλει άμεσα, αφού του ζητηθεί, προσπάθειες να ανιχνεύσει τις πράξεις πληρωμών και ειδοποιεί το δικαιούχο για το αποτέλεσμα.

3. Επιπλέον, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών είναι υπεύθυνος έναντι των αντίστοιχων χρηστών υπηρεσιών πληρωμών τους για τυχόν χρεώσεις για τις οποίες φέρουν την ευθύνη και για τόκους που επιβαρύνουν τον χρήστη υπηρεσιών πληρωμών συνεπεία μη εκτέλεσης ή εσφαλμένης εκτέλεσης της πράξης πληρωμής.

Άρθρο 76

Πρόσθετη οικονομική αποζημίωση

Τυχόν πρόσθετη οικονομική αποζημίωση σε σχέση με αυτή που προβλέπεται στο παρόν τμήμα μπορεί να καθορίζεται σύμφωνα με το δικαίο το εφαρμοστέο στη συναφθείσα σύμβαση μεταξύ του χρήστη και του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών του.

Άρθρο 77

Δικαίωμα προσφυγής

1. Όταν η ευθύνη ενός παρόχου υπηρεσιών πληρωμών σύμφωνα με το άρθρο 75 αποδίδεται σε άλλον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών ή σε μεσάζοντα, ο δεύτερος πάροχος υπηρεσιών πληρωμών ή μεσάζων αποζημιώνει τον πρώτο πάροχο υπηρεσιών πληρωμών για κάθε ζημία που υπέστη ή κάθε ποσό που κατέβαλε στο πλαίσιο του άρθρου 75.

2. Η χορήγηση περαιτέρω οικονομικής αποζημίωσης μπορεί να αποφασίζεται βάσει συμφωνιών μεταξύ των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών ή/και των μεσαζόντων και του δικαίου που εφαρμόζεται στη μεταξύ τους συμφωνία.

Άρθρο 78

Απουσία ευθύνης

Η ευθύνη που προβλέπεται στα Κεφάλαια 2 και 3 δεν ισχύει σε περιπτώσεις που είναι ασυνήθεις και απρόβλεπτες, ξένες προς τη βούληση του μέρους που τις επικαλείται, και των οποίων οι συνέπειες δεν θα μπορούσαν να αποφευχθούν παρ' όλες τις προσπάθειες για το αντίθετο, ούτε όταν ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεσμεύεται από άλλες νομικές υποχρεώσεις που προβλέπονται στην εθνική ή την κοινοτική νομοθεσία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

Προστασία των δεδομένων

Άρθρο 79

Προστασία των δεδομένων

Τα κράτη μέλη επιτρέπουν την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα συστήματα πληρωμών και τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών, όταν χρειάζεται για την πρόληψη, τη διερεύνηση και τον εντοπισμό της απάτης στον τομέα των πληρωμών. Η επεξεργασία των εν λόγω δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα διενεργείται σύμφωνα με την οδηγία 95/46/ΕΚ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

Διαδικασίες καταγγελίας και εξωδικαστικών προσφυγών για την επίλυση διαφορών

Τμήμα 1

Διαδικασίες καταγγελίας

Άρθρο 80

Καταγγελίες

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν για τη θέσπιση διαδικασιών που επιτρέπουν στους χρήστες υπηρεσιών πληρωμών και στα άλλα ενδιαφερόμενα μέρη, περιλαμβανομένων των ενώσεων καταναλωτών, να υποβάλλουν καταγγελίες στις αρμόδιες αρχές σχετικά με ισχυρισμούς περί παραβάσεων των εθνικών διατάξεων εφαρμογής της παρούσας οδηγίας από παρόχους υπηρεσιών πληρωμών.

2. Ανάλογα με την περίπτωση και με την επιφύλαξη του δικαιώματος προσφυγής ενώπιον δικαστηρίου σύμφωνα με την εθνική δικονομία, η αρμόδια αρχή ενημερώνει με την απάντησή της τον καταγγέλλοντα για τις προβλεπόμενες από το άρθρο 83 εξωδικαστικές διαδικασίες υποβολής καταγγελιών και προσφυγής.

Άρθρο 81

Κυρώσεις

1. Τα κράτη μέλη καθορίζουν το σύστημα των κυρώσεων που επιβάλλονται στις παραβάσεις των εθνικών διατάξεων που θεσπίζονται κατ' εφαρμογή της παρούσας οδηγίας και λαμβάνουν κάθε αναγκαίο μέτρο εφαρμογής τους. Οι κυρώσεις πρέπει να είναι αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές.

2. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν μέχρι την 1η Νοεμβρίου στην Επιτροπή τους κανόνες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 καθώς και τις αρμόδιες αρχές που αναφέρονται στο άρθρο 82 και της κοινοποιούν αμελλητί κάθε μεταγενέστερη τροποποίησή τους.

Άρθρο 82

Αρμόδιες αρχές

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τις διαδικασίες καταγγελίας κατ' άρθρο 80, παράγραφος 1 και τις κυρώσεις κατ' άρθρο 81 παράγραφος 1, τις διαχειρίζονται οι αρχές που είναι αρμόδιες να διασφαλίζουν τη συμμόρφωση προς τις διατάξεις του εθνικού δικαίου που θεσπίζονται κατ' εφαρμογή των απαιτήσεων του παρόντος τμήματος.

2. Σε περίπτωση παράβασης ή εικαζόμενης παράβασης των διατάξεων του εθνικού δικαίου που θεσπίζονται κατ' εφαρμογή των τίτλων III και IV, υπεύθυνες δυνάμει της παραγράφου 1 είναι οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών. Ωστόσο, για τους αντιπροσώπους και τα υποκαταστήματα που λειτουργούν υπό το δικαίωμα εγκατάστασης αρμόδιες είναι οι αρχές του κράτους μέλους υποδοχής.

Τμήμα 2

Διαδικασία εξωδικαστικών προσφυγών

Άρθρο 83

Εξωδικαστική επίλυση διαφορών

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι έχουν συσταθεί οι δέουσες αποτελεσματικές εξωδικαστικές διαδικασίες υποβολής καταγγελιών και προσφυγής για την επίλυση διαφορών οι οποίες ανακύπτουν μεταξύ των χρηστών και των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών και αφορούν τα εκ της παρούσας οδηγίας δικαιώματα και υποχρεώσεις.

2. Σε περίπτωση διασυννοριακών διαφορών, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι ανωτέρω φορείς να συνεργάζονται ενεργά για την επίλυσή τους.

ΤΙΤΛΟΣ V

ΜΕΤΡΑ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΚΑΙ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΛΗΡΩΜΩΝ

Άρθρο 84

Μέτρα εφαρμογής

Προκειμένου να λαμβάνονται υπόψη οι τεχνολογικές εξελίξεις και οι εξελίξεις της αγοράς στον τομέα της παροχής υπηρεσιών πληρωμών και να διασφαλίζεται η ενιαία εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, η Επιτροπή μπορεί, σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο του άρθρου 85, παράγραφος 2, να θεσπίζει μέτρα εφαρμογής για την τροποποίηση ορισμένων μη ουσιωδών στοιχείων της παρούσας οδηγίας τα οποία έχουν ως εξής:

- α) προσαρμογή του καταλόγου των δραστηριοτήτων που απαριθμούνται στο παράρτημα, σύμφωνα με τα άρθρα 2 έως 4 και 16·
- β) αλλαγή του ορισμού της πολύ μικρής επιχείρησης κατά την έννοια του άρθρου 4, (σημείο 26), σύμφωνα με τροποποίησης της σύστασης 2003/361/ΕΚ·

γ) αναπροσαρμογή των ποσών που ορίζονται στο άρθρο 26 παράγραφος 1 και στο άρθρο 61 παράγραφος 1, λαμβανομένου υπόψη του πληθωρισμού και τυχόν σημαντικών εξελίξεων της αγοράς.

Άρθρο 85

Επιτροπή

1. Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή πληρωμών.
2. Στις περιπτώσεις που γίνεται μνεία της παρούσας παραγράφου, εφαρμόζονται το άρθρο 5α παράγραφοι 1 έως 4 και το άρθρο 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ, τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 8 της ίδιας απόφασης.

ΤΙΤΛΟΣ VI

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 86

Πλήρης εναρμόνιση

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 30 παράγραφος 2, του άρθρου 33, του άρθρου 34 παράγραφος 2, του άρθρου 45 παράγραφος 6, του άρθρου 47 παράγραφος 3, του άρθρου 48 παράγραφος 3, του άρθρου 51 παράγραφος 2, του άρθρου 52 παράγραφος 3, του άρθρου 53 παράγραφος 2, του άρθρου 61 παράγραφος 3, και των άρθρων 72 και 88, εφόσον η παρούσα οδηγία περιλαμβάνει εναρμονισμένες διατάξεις, τα κράτη μέλη δεν διατηρούν ούτε θεσπίζουν άλλες διατάξεις από αυτές που καθορίζονται στην παρούσα οδηγία.

2. Οσάκις ένα κράτος μέλος χρησιμοποιεί οποιαδήποτε από τις επιλογές που αναφέρονται στην παράγραφο 1, ενημερώνει την Επιτροπή περί αυτού και για κάθε μετέπειτα αλλαγή. Η Επιτροπή δημοσιοποιεί τις πληροφορίες με ιστοσελίδα ή με άλλον ευπρόσφοτο τρόπο.

3. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών να μην παρεκκλίνουν, εις βάρος των χρηστών των υπηρεσιών πληρωμών, από τις διατάξεις του εθνικού δικαίου οι οποίες εφαρμόζουν τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας ή αντιστοιχούν προς αυτές, εκτός εάν η δυνατότητα παρέκκλισης προβλέπεται ρητά από την οδηγία.

Ωστόσο, οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών μπορούν να αποφασίζουν να προσφέρουν ευνοϊκότερους όρους στους χρήστες των υπηρεσιών πληρωμών.

Άρθρο 87

Επανεξέταση

Το αργότερο την 1η Νοεμβρίου 2012, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, έκθεση σχετικά με την εφαρμογή και τις συνέπειες της παρούσας οδηγίας, ιδίως όσον αφορά:

- την ενδεχόμενη ανάγκη να επεκταθεί το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας σε πράξεις πληρωμής σε όλα τα νομίσματα και σε πράξεις πληρωμής, όπου μόνον ο ένας από τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών είναι εγκατεστημένος στην Κοινότητα,

- την εφαρμογή του άρθρου 6, του άρθρου 8 και του άρθρου 9 σχετικά με τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας για τα ιδρύματα πληρωμών, ιδίως όσον αφορά τις απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων και τις απαιτήσεις διασφάλισης (οριοθέτηση),
- τις επιπτώσεις που ενδέχεται να έχει η παροχή πίστωσης από ιδρύματα πληρωμών σε σχέση με υπηρεσίες πληρωμών, όπως ορίζεται στο άρθρο 16 παράγραφος 3,
- τις επιπτώσεις που ενδέχεται να έχουν οι απαιτήσεις αδειοδότησης των ιδρυμάτων πληρωμών στον ανταγωνισμό μεταξύ ιδρυμάτων πληρωμών και άλλων παρόχων υπηρεσιών πληρωμών καθώς και στους παράγοντες που εμποδίζουν την είσοδο νέων παρόχων υπηρεσιών πληρωμών στην αγορά,
- την εφαρμογή των άρθρων 34 και 53 και την ενδεχόμενη ανάγκη να επανεξετασθεί το πεδίο εφαρμογής της όσον αφορά τα μέσα πληρωμών μικρής αξίας και το ηλεκτρονικό χρήμα, και
- την εφαρμογή και λειτουργία των άρθρων 69 και 75 για όλα τα είδη μέσων πληρωμής συνοδευόμενη ενδεχομένως από πρόταση επανεξέτασής της.

Άρθρο 88

Μεταβατική διάταξη

1. Με την επιφύλαξη της οδηγίας 2005/60/EK ή άλλων σχετικών κοινοτικών νομοθετικών διατάξεων, τα κράτη μέλη επιτρέπουν στα νομικά πρόσωπα, τα οποία έχουν αρχίσει να ασκούν δραστηριότητες ιδρύματος πληρωμών κατά την έννοια της, παρούσας οδηγίας, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο που ίσχυε πριν από την 25η Δεκεμβρίου 2007, να συνεχίσουν τις εν λόγω δραστηριότητες εντός του οικείου κράτους μέλους έως τις 30 Απριλίου 2011, χωρίς να λάβουν άδεια δυνάμει του άρθρου 10. Εφόσον δεν δοθεί στα πρόσωπα αυτά άδεια εντός της προθεσμίας αυτής, τους απαγορεύεται να παρέχουν υπηρεσίες πληρωμών, σύμφωνα με το άρθρο 29.

2. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 1, παρέχεται εξαίρεση από την απαίτηση αδειοδότησης δυνάμει του άρθρου 10 στα χρηματοδοτικά ιδρύματα τα οποία έχουν αρχίσει δραστηριότητες απαριθμούμενες στο σημείο 4 του παραρτήματος Ι της οδηγίας 2006/48/EK και πληρούν τις προϋποθέσεις του άρθρου 24 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο στοιχείο ε) της εν λόγω οδηγίας, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο πριν από 25 Δεκεμβρίου 2007. Ωστόσο, κοινοποιούν τις δραστηριότητες αυτές στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής μέχρι τις 25 Δεκεμβρίου 2007. Εξάλλου, η κοινοποίηση αυτή περιλαμβάνει πληροφορίες που αποδεικνύουν ότι πληρούν τις απαιτήσεις του άρθρου 5 στοιχεία α), δ), ζ) έως θ), ια) και ιβ) της παρούσας οδηγίας. Εάν οι αρμόδιες αρχές κρίνουν ότι πληρούνται οι απαιτήσεις αυτές, τα σχετικά χρηματοπιστωτικά ιδρύματα καταχωρούνται δυνάμει του άρθρου 13 της παρούσας οδηγίας. Τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν στις αρμόδιες αρχές τους να εξαφάνουν αυτά τα χρηματοδοτικά ιδρύματα από τις απαιτήσεις του άρθρου 5.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίζουν ότι τα νομικά πρόσωπα της παραγράφου 1 λαμβάνουν αυτομάτως άδεια και καταχωρούνται στο μητρώο σύμφωνα με το άρθρο 13, εφόσον οι αρμόδιες αρχές διαθέτουν ήδη αποδείξεις ότι τηρούνται οι απαιτήσεις των άρθρων 5 και 10. Οι αρμόδιες αρχές ενημερώνουν τα εν λόγω νομικά πρόσωπα πριν από τη χορήγηση της άδειας.

4. Με την επιφύλαξη της οδηγίας 2005/60/EK ή άλλης εφαρμοστέας κοινοτικής νομοθετικής νομοθεσίας, τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα τα οποία έχουν αρχίσει να ασκούν δραστηριότητες ιδρύματος πληρωμών, κατά την

έννοια της παρούσας οδηγίας, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο που ίσχυε πριν από τις 25 Δεκεμβρίου 2007 και τα οποία είναι επιλέξιμα για εξαίρεση σύμφωνα με το άρθρο 26, να συνεχίσουν τις εν λόγω δραστηριότητες εντός του οικείου κράτους μέλους επί μεταβατική περίοδο που δεν υπερβαίνει τα 3 έτη, χωρίς να εξαιρούνται σύμφωνα με το άρθρο 26 και να εγγράφονται στο μητρώο βάσει του άρθρου 13. Εφόσον δεν εξαιρεθούν εντός της προθεσμίας αυτής, απαγορεύεται στα πρόσωπα αυτά να παρέχουν υπηρεσίες πληρωμών σύμφωνα με το άρθρο 29.

Άρθρο 89

Τροποποίηση της οδηγίας 97/7/EK

Το άρθρο 8 της οδηγίας 97/7/EK διαγράφεται.

Άρθρο 90

Τροποποίηση της οδηγίας 2002/65/EK

Η οδηγία 2002/65/EK τροποποιείται ως εξής:

1. Στο άρθρο 4, προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος:

«5. Όταν εφαρμόζεται επίσης η οδηγία 2007/64/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Νοεμβρίου 2007, σχετικά με τις υπηρεσίες πληρωμών στην εσωτερική αγορά (*), οι διατάξεις περί πληροφόρησης του άρθρου 3 παράγραφος 1 της παρούσας οδηγίας, εκτός του εδαφίου 2 στοιχεία γ) έως ζ), του εδαφίου 3 στοιχεία α), δ) και ε) και του εδαφίου 4 στοιχείο β), αντικαθίστανται από τα άρθρα 36, 37, 41, και 42 της εν λόγω οδηγίας.

(*) ΕΕ L 319 της 5.12.2007, σ. 1».

2. Το άρθρο 8 διαγράφεται.

Άρθρο 91

Τροποποίηση της οδηγίας 2005/60/EK

Η οδηγία 2005/60/EK τροποποιείται ως εξής:

1. Στο άρθρο 3 παράγραφος 2, το στοιχείο α) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«α) κάθε επιχείρηση εκτός από πιστωτικό ίδρυμα που εκτελεί μια ή περισσότερες από τις δραστηριότητες των σημείων 2 έως 12 και 14 του παραρτήματος Ι της οδηγίας 2006/48/EK, συμπεριλαμβανομένων των δραστηριοτήτων των ανταλλακτηρίων συναλλάγματος».

2. Στο άρθρο 15, οι παράγραφοι 1 και 2 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Εφόσον κράτος μέλος επιτρέπει στα πιστωτικά ιδρύματα και χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς που βρίσκονται στο έδαφός του και μνημονεύονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1, σημεία 1 ή 2, να αποτελούν τρίτους στους οποίους βασίζονται πρόσωπα, ιδρύματα ή οργανισμοί της ημεδαπής, το εν λόγω κράτος μέλος επιτρέπει εν πάση περιπτώσει στα ιδρύματα, στους εγκατεστημένους στην επικράτειά του οργανισμούς και πρόσωπα που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1, να αναγνωρίζουν και να δέχονται, βάσει του άρθρου 14, το αποτέλεσμα των διαδικασιών για την εξακρίβωση της ταυτότητας του πελάτη κατά το άρθρο 8 παράγραφος 1 στοιχεία α) έως γ), τις οποίες διενεργεί δυνάμει της παρούσας οδηγίας ίδρυμα ή οργανισμός κατά το άρθρο 2 παράγραφος 1

σημείο 1 ή 2, σε άλλο κράτος μέλος, εκτός των ανταλλακτικών συναλλάγματος και των ιδρυμάτων που ορίζονται στο άρθρο 4 της οδηγίας 2007/64/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Νοεμβρίου 2007, σχετικά με τις υπηρεσίες πληρωμών στην εσωτερική αγορά (*), και τα οποία παρέχουν κυρίως τις υπηρεσίες πληρωμών που αναφέρονται στο σημείο 6 του παραρτήματος της εν λόγω οδηγίας, συμπεριλαμβανομένων των φυσικών και νομικών προσώπων για τα οποία έχει χορηγηθεί παρέκκλιση σύμφωνα με το άρθρο 26 της εν λόγω οδηγίας και οι οποίες πληρούν τις απαιτήσεις των άρθρων 16 και 18 της παρούσας οδηγίας, ακόμη και αν τα έγγραφα ή δεδομένα στα οποία βασίζονται οι απαιτήσεις αυτές διαφέρουν από τα απαιτούμενα στο κράτος μέλος στο οποίο απευθύνεται ο πελάτης.

2. Εφόσον κράτος μέλος επιτρέπει στα ανταλλακτήρια συναλλάγματος που μνημονεύονται στο άρθρο 3 σημείο 2 στοιχείο α) και στα ιδρύματα που ορίζονται στο άρθρο 4 παράγραφος 4 της οδηγίας 2004/64/EK, και τα οποία παρέχουν κυρίως τις υπηρεσίες πληρωμών που αναφέρονται στο σημείο 6 του παραρτήματος της εν λόγω οδηγίας, τα οποία βρίσκονται στο έδαφός του και, να αποτελούν τρίτους στους οποίους βασίζονται πρόσωπα, ιδρύματα ή οργανισμοί της ημεδαπής, το εν λόγω κράτος μέλος τους επιτρέπει εν πάση περιπτώσει να αναγνωρίζουν και να δέχονται, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 14 της παρούσας οδηγίας, το αποτέλεσμα των διαδικασιών για την εξακρίβωση της ταυτότητας του πελάτη κατά το άρθρο 8 παράγραφος 1 στοιχεία α) έως γ), τις οποίες διενεργούν δυνάμει της παρούσας οδηγίας ιδρύματα ή οργανισμοί της ίδιας κατηγορίας σε άλλο κράτος μέλος και οι οποίες πληρούν τις απαιτήσεις των άρθρων 16 και 18 της παρούσας οδηγίας, ακόμη και αν τα έγγραφα ή τα δεδομένα στα οποία βασίζονται οι απαιτήσεις αυτές διαφέρουν από τα απαιτούμενα στο κράτος μέλος στο οποίο απευθύνεται ο πελάτης.

(*) EE L 319 της 5.12.2007, σ. 1».

3. Στο άρθρο 36 παράγραφος 1, η δεύτερη πρόταση διαγράφεται.

Άρθρο 92

Τροποποίηση της οδηγίας 2006/48/EK

Το παράρτημα Ι της οδηγίας 2006/48/EK τροποποιείται ως εξής:

1. Το σημείο 4 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«4. Υπηρεσίες πληρωμών, όπως ορίζονται στο άρθρο 4 παράγραφος 3 της οδηγίας 2007/64/EK του

Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Νοεμβρίου 2007, σχετικά με τις υπηρεσίες πληρωμών στην εσωτερική αγορά (*).

(*) EE L 319 της 5.12.2007, σ. 1».

2. Το σημείο 5 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«5. Έκδοση και διαχείριση άλλων μέσων πληρωμών (π.χ. ταξιδιωτικές και τραπεζικές επιταγές) στο βαθμό που η δραστηριότητα αυτή δεν καλύπτεται από το σημείο 4».

Άρθρο 93

Κατάργηση

Η οδηγία 97/5/EK καταργείται από την 1η Νοεμβρίου 2009.

Άρθρο 94

Μεταφορά στο εθνικό δίκαιο

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία το αργότερο πριν από την 1η Νοεμβρίου 2009. Ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις ανωτέρω διατάξεις, αυτές περιέχουν αναφορά στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την αναφορά αυτή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της αναφοράς καθορίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιαστών διατάξεων εσωτερικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 95

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Άρθρο 96

Αποδέκτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Στρασβούργο, 13 Νοεμβρίου 2007.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Ο Πρόεδρος

H.-G. PÖTTERING

Για το Συμβούλιο

Πρόεδρος

M. LOBO ANTUNES

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΠΛΗΡΩΜΩΝ (άρθρο 4 σημείο 3)

1. Υπηρεσίες που επιτρέπουν τις καταθέσεις μετρητών σε λογαριασμό πληρωμών, καθώς και όλες οι δραστηριότητες που απαιτούνται για την τήρηση λογαριασμού πληρωμών.
 2. Υπηρεσίες που επιτρέπουν τις αναλήψεις μετρητών από λογαριασμό πληρωμών, καθώς και όλες οι δραστηριότητες που απαιτούνται για την τήρηση λογαριασμού πληρωμών.
 3. Εκτέλεση πράξεων πληρωμής, συμπεριλαμβανομένης της μεταφοράς κεφαλαίων, σε λογαριασμό πληρωμών που έχει ανοίξει ο χρήστης στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του ή σε άλλο πάροχο υπηρεσιών πληρωμών:
 - εκτέλεση εντολών άμεσης χρέωσης, συμπεριλαμβανομένης της εφάπαξ άμεσης χρέωσης,
 - εκτέλεση πράξεων πληρωμής με κάρτα πληρωμής ή ανάλογο μέσο,
 - εκτέλεση μεταφορών πίστωσης, συμπεριλαμβανομένων των πάγιων εντολών.
 4. Εκτέλεση πράξεων πληρωμής στο πλαίσιο των οποίων τα χρηματικά ποσά καλύπτονται από πιστωτικό άνοιγμα για το χρήστη υπηρεσιών πληρωμών:
 - εκτέλεση εντολών άμεσης χρέωσης, συμπεριλαμβανομένης της εφάπαξ άμεσης χρέωσης,
 - εκτέλεση πράξεων πληρωμής με κάρτα πληρωμής ή ανάλογο μέσο,
 - εκτέλεση μεταφορών πίστωσης, συμπεριλαμβανομένων των πάγιων εντολών.
 5. Έκδοση ή/και απόκτηση μέσων πληρωμών
 6. Εμβάσματα
 7. Εκτέλεση πράξεων πληρωμής όπου η συγκατάθεση του πληρωτή για να εκτελεσθεί μια πράξη πληρωμής δίδεται μέσω τηλεπικοινωνιακής, ψηφιακής ή πληροφορικής συσκευής και η πληρωμή γίνεται στον φορέα εκμετάλλευσης τηλεπικοινωνιακού, πληροφορικού συστήματος ή δικτύου, ο οποίος ενεργεί αποκλειστικά ως μεσάζων μεταξύ του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών και του προμηθευτή αγαθών και υπηρεσιών.
-

I

(Πράξεις εγκριθείσες δυνάμει των συνθηκών ΕΚ/Ευρατόμ των οποίων η δημοσίευση είναι υποχρεωτική)

ΟΔΗΓΙΕΣ

ΟΔΗΓΙΑ 2007/44/ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 5ης Σεπτεμβρίου 2007

για τροποποίηση της οδηγίας 92/49/ΕΟΚ του Συμβουλίου και των οδηγιών 2002/83/ΕΚ, 2004/39/ΕΚ, 2005/68/ΕΚ και 2006/48/ΕΚ σχετικά με τους διαδικαστικούς κανόνες και τα κριτήρια αξιολόγησης για την προληπτική αξιολόγηση της απόκτησης και της αύξησης συμμετοχών στο μετοχικό κεφάλαιο οντοτήτων του χρηματοπιστωτικού τομέα

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 47 παράγραφος 2 και το άρθρο 55,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽¹⁾,

τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας ⁽²⁾,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της συνθήκης ⁽³⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η οδηγία 92/49/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την πρωτασφάλιση, εκτός της ασφάλειας ζωής (τρίτη οδηγία για την πρωτασφάλιση εκτός της ασφάλειας ζωής) ⁽⁴⁾, η οδηγία 2002/83/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Νοεμβρίου 2002, σχετικά με την ασφάλιση ζωής ⁽⁵⁾, η οδηγία 2004/39/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, για τις αγορές χρηματοπιστωτικών μέσων ⁽⁶⁾, η οδηγία 2005/68/ΕΚ του

Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Νοεμβρίου 2005, σχετικά με τις αντασφαλίσεις και η οδηγία 2006/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2006, σχετικά με την ανάληψη και την άσκηση δραστηριότητας πιστωτικών ιδρυμάτων (αναδιτύπωση) ⁽⁷⁾ ρυθμίζουν τις καταστάσεις κατά τις οποίες, ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο, αποφάσισε να αποκτήσει ειδική συμμετοχή, ή να αυξήσει την ειδική συμμετοχή του, σε πιστωτικό ίδρυμα, ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση ή επιχείρηση επενδύσεων («ΕΠΕΥ»).

- (2) Το νομικό πλαίσιο δεν έχει προβλέψει ακόμη λεπτομερή κριτήρια για την προληπτική αξιολόγηση προτεινόμενης απόκτησης συμμετοχής, ούτε διαδικασία για την εφαρμογή τους. Απαιτείται διευκρίνιση των κριτηρίων και της διαδικασίας προληπτικής αξιολόγησης για την παροχή της αναγκαίας ασφάλειας δικαίου, σαφήνειας και προβλεψιμότητας όσον αφορά τη διαδικασία αξιολόγησης καθώς και τα αποτελέσματά της.
- (3) Ο ρόλος των αρμοδίων αρχών, τόσο σε εσωτερικές όσο και σε διασυνοριακές περιπτώσεις, απόκτησεων συμμετοχών, θα πρέπει να είναι η διενέργεια της προληπτικής αξιολόγησης σε πλαίσιο σαφούς και διαφανούς διαδικασίας και περιορισμένου αριθμού σαφών κριτηρίων αξιολόγησης καθαρώς προληπτικής φύσεως. Ως εκ τούτου, είναι αναγκαίο να καθορισθούν κριτήρια για την αξιολόγηση των μετόχων και της διοίκησης, στο πλαίσιο της εποπτείας, σε σχέση με τυχόν προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής, καθώς και σαφής διαδικασία για την εφαρμογή τους. Η παρούσα οδηγία απαγορεύει την καταστρατήγηση των αρχικών όρων για τη χορήγηση άδειας λειτουργίας με την απόκτηση ειδικής συμμετοχής στην οντότητα-στόχο (για την οποία προτείνεται η απόκτηση συμμετοχής). Η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να εμποδίζει τις αρμόδιες αρχές να λαμβάνουν υπόψη τους τις δεσμεύσεις που αναλαμβάνονται από τον υποψήφιο αγοραστή προκειμένου να συμμορφωθεί προς τις απαιτήσεις προληπτικής

⁽¹⁾ ΕΕ C 93 της 27.4.2007, σ. 22.

⁽²⁾ ΕΕ C 27 της 7.2.2007, σ. 1.

⁽³⁾ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 13ης Μαρτίου 2007 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Συμβουλίου της 28ης Ιουνίου 2007.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 228 της 11.8.1992, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 2005/68/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 323 της 9.12.2005, σ. 1).

⁽⁵⁾ ΕΕ L 345 της 19.12.2002, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 2006/101/ΕΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 363 της 20.12.2006, σ. 238).

⁽⁶⁾ ΕΕ L 145 της 30.4.2004, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 2006/31/ΕΚ (ΕΕ L 114 της 27.4.2006, σ. 60).

⁽⁷⁾ ΕΕ L 177 της 30.6.2006, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2007/18/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 87 της 28.3.2007, σ. 9).

εποπτείας στο πλαίσιο των κριτηρίων αξιολόγησης που καθορίζονται στην παρούσα οδηγία, υπό τον όρο ότι δεν θίγονται τα δικαιώματα που του αναγνωρίζει η παρούσα οδηγία.

- (4) Η προληπτική αξιολόγηση μιας προτεινόμενης απόκτησης συμμετοχής σε καμία περίπτωση δεν θα πρέπει να αναστέλλει ή να αντικαθιστά τις απαιτήσεις της ισχύουσας προληπτικής εποπτείας και άλλων συναφών ρυθμίσεων στις οποίες υπόκειται η οντότητα-στόχος από την ημερομηνία της αρχικής έγκρισης λειτουργίας της.
- (5) Η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να εμποδίζει τους συμμετέχοντες στην αγορά να διενεργούν ελεύθερα πράξεις στην αγορά κινητών αξιών. Τα απαιτούμενα πληροφοριακά στοιχεία για την αξιολόγηση μιας προτεινόμενης απόκτησης συμμετοχής, όπως και η αξιολόγηση της συμμόρφωσης με τα διάφορα κριτήρια, θα πρέπει επομένως να είναι σε αναλογία, μεταξύ άλλων, και με την ενδεχόμενη εμπλοκή του υποψήφιου αγοραστή στη διοίκηση της οντότητας για την οποία προτείνεται η απόκτηση συμμετοχής. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει, σύμφωνα με την ορθή διοικητική πρακτική, να ολοκληρώνουν την αξιολόγησή τους αμελλητί και να ενημερώνουν τον υποψήφιο αγοραστή ακόμα και για τη θετική έκβαση της αξιολόγησης, και, σε κάθε περίπτωση, εάν το ζητεί ο υποψήφιος αγοραστής.
- (6) Σε αγορές που είναι όλο και περισσότερο ενοποιημένες και στις οποίες οι δομές των ομίλων ενδέχεται να εκτείνονται σε διάφορα κράτη μέλη, η απόκτηση ειδικής συμμετοχής υποβάλλεται σε λεπτομερή εξέταση σε αρκετά κράτη μέλη. Ως εκ τούτου, η μέγιστη εναρμόνιση της διαδικασίας και των προληπτικών αξιολογήσεων σε ολόκληρη την Κοινότητα, χωρίς να θεσπίζουν τα κράτη μέλη αυστηρότερους κανόνες, είναι θέμα καίριας σημασίας. Τα ελάχιστα όρια γνωστοποίησης προτεινόμενης απόκτησης ή της παύσης κατοχής ειδικής συμμετοχής, η διαδικασία αξιολόγησης, ο κατάλογος των κριτηρίων αξιολόγησης και άλλες διατάξεις της παρούσας οδηγίας που θα εφαρμοστεί στην προληπτική αξιολόγηση προτεινόμενων αποκτήσεων θα πρέπει, κατά συνέπεια, να εναρμονισθούν στον μέγιστο δυνατό βαθμό. Η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να εμποδίζει τα κράτη μέλη να επιβάλλουν την ενημέρωση των αρμόδιων αρχών για αποκτήσεις συμμετοχών κάτω των ελάχιστων ορίων που καθορίζονται σε αυτήν, ενόσω κράτος μέλος δεν επιβάλλει για τον σκοπό αυτό περισσότερα του ενός πρόσθετα όρια κάτω του 10 %. Ούτε θα πρέπει να εμποδίζει τις αρμόδιες αρχές να παρέχουν γενικές κατευθύνσεις για τις περιπτώσεις κατά τις οποίες θα πρέπει να θεωρείται ότι οι συμμετοχές αυτές οδηγούν σε σημαντική επήρρηση.
- (7) Προκειμένου να διασφαλισθούν η σαφήνεια και η προβλεψιμότητα της διαδικασίας αξιολόγησης, θα πρέπει να ισχύει περιορισμένη μέγιστη προθεσμία για την ολοκλήρωση της προληπτικής αξιολόγησης. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να διακόπτουν τη χρονική περίοδο της διαδικασίας αξιολόγησης, μόνον άπαξ και με αποκλειστικό σκοπό την αίτηση πρόσθετων πληροφοριών. Μετά τη διακοπή αυτή, οι αρχές θα πρέπει οπωσδήποτε να ολοκληρώνουν την αξιολόγηση εντός της μέγιστης περιόδου αξιολόγησης. Αυτό δεν θα πρέπει να εμποδίζει τις αρμόδιες αρχές να ζητούν περαιτέρω διευκρινίσεις ακόμα και μετά το χρονικό διάστημα που ορίστηκε για τη συγκέντρωση των απαιτούμενων πληροφοριών ή να επιτρέπουν στον υποψήφιο αγοραστή να υποβάλλει πρόσθετα στοιχεία οποιαδήποτε στιγμή εντός της μέγιστης προθεσμίας, υπό τον όρο ότι δεν θα υπάρξει υπέρβαση αυτής της προθεσμίας. Ούτε

θα πρέπει να εμποδίζει τις αρμόδιες αρχές να αντιτίθενται, εφόσον κρίνεται σκόπιμο, στην προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής οποιοδήποτε κατά τη διάρκεια της μέγιστης περιόδου αξιολόγησης. Η συνεργασία μεταξύ του υποψήφιου αγοραστή και των αρμόδιων αρχών παραμένει, επομένως, κομβικό στοιχείο ολόκληρης της περιόδου αξιολόγησης. Οι τακτικές επαφές μεταξύ του υποψήφιου αγοραστή και της αρμόδιας αρχής της υποκείμενης σε ρυθμιστικό πλαίσιο οντότητας, για την οποία προτείνεται η απόκτηση συμμετοχής, μπορούν επίσης να αρχίζουν και πριν από την επίσημη κοινοποίησή της. Η συνεργασία αυτή θα πρέπει να βασίζεται στην ειλικρινή προσπάθεια αμοιβαίας αρωγής χάρη στην οποία θα μπορούν, παραδείγματος χάριν, να αποφεύγονται απρόβλεπτα ατήματα για πληροφορίες ή η υποβολή πληροφοριών κατά το τέλος της περιόδου αξιολόγησης.

- (8) Στο πλαίσιο της προληπτικής αξιολόγησης, το κριτήριο που αφορά τη «φήμη του υποψήφιου αγοραστή» σημαίνει ότι χρειάζεται να διαπιστωθεί εάν υφίστανται αμφιβολίες σχετικά με την ακεραιότητα ή την επαγγελματική ικανότητα του υποψήφιου αγοραστή και εάν είναι βάσιμες αυτές οι αμφιβολίες. Η αξιολόγηση της φήμης είναι ιδιαίτερα σημαντική στην περίπτωση που ο υποψήφιος αγοραστής είναι μη ρυθμιζόμενη επιχείρηση αλλά θα πρέπει να διευκολύνεται εάν ο αγοραστής έχει λάβει άδεια λειτουργίας και υπόκειται σε εποπτεία εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- (9) Ο κατάλογος που έχουν καταρτίσει τα κράτη μέλη θα πρέπει να διευκρινίζει τις πληροφορίες οι οποίες μπορούν να ζητούνται με σκοπό την αξιολόγηση, αποκλειστικά και μόνο σύμφωνα με τα κριτήρια της παρούσας οδηγίας. Οι πληροφορίες πρέπει να είναι ανάλογες και προσαρμοσμένες στη φύση της προτεινόμενης απόκτησης συμμετοχής, ιδίως εάν ο υποψήφιος αγοραστής είναι οντότητα μη υπαγόμενη σε ρυθμιστικό πλαίσιο ή εγκατεστημένη σε τρίτη χώρα. Θα πρέπει επίσης να προβλέπεται και η δυνατότητα να ζητούνται λιγότερο εκτενείς πληροφορίες σε αιτιολογημένες περιπτώσεις.
- (10) Η στενή συνεργασία μεταξύ των αρμόδιων αρχών είναι βασικής σημασίας για την αξιολόγηση της καταλληλότητας ενός υποψήφιου αγοραστή που είναι ρυθμιζόμενη οντότητα σε άλλο κράτος μέλος ή σε άλλο κλάδο. Καίτοι θεωρείται σκόπιμο η ευθύνη για την τελική απόφαση σχετικά με την προληπτική αξιολόγηση να ανήκει στην αρμόδια αρχή που είναι υπεύθυνη για την εποπτεία της οντότητας για την οποία προτείνεται η απόκτηση συμμετοχής, η αρμόδια αυτή αρχή θα πρέπει να λαμβάνει πλήρως υπόψη της τη γνώμη της αρμόδιας αρχής που είναι υπεύθυνη για την εποπτεία του υποψήφιου αγοραστή, ιδίως σε σχέση με τα κριτήρια αξιολόγησης που αφορούν άμεσα τον υποψήφιο αγοραστή.
- (11) Η Επιτροπή θα πρέπει, σύμφωνα με τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις της που απορρέουν από τη συνθήκη, να είναι σε θέση να παρακολουθεί την εφαρμογή των διατάξεων σχετικά με την προληπτική αξιολόγηση των αποκτήσεων συμμετοχών προκειμένου να μπορεί να ανταποκριθεί στα καθήκοντα που της έχουν ανατεθεί όσον αφορά την επιβολή της εφαρμογής της κοινοτικής νομοθεσίας. Έχοντας υπόψη το άρθρο 296 της συνθήκης, τα κράτη μέλη θα πρέπει να συνεργάζονται με την Επιτροπή παρέχοντάς της, μετά την ολοκλήρωση της διαδικασίας αξιολόγησης, πληροφορίες σχετικά με τις προληπτικές αξιολογήσεις που διενεργούνται από τις αρμόδιες αρχές τους, εφόσον οι πληροφορίες αυτές ζητούνται μόνο προκειμένου να διαπιστωθεί εάν τα κράτη μέλη έχουν παραβεί τις υποχρεώσεις τους βάσει της παρούσας οδηγίας.

- (12) Τα κριτήρια αξιολόγησης ενδέχεται, στο μέλλον, να χρειασθούν αναπροσαρμογή, προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι εξελίξεις στην αγορά και η ανάγκη για ενιαία εφαρμογή σε ολόκληρη την Κοινότητα. Οι εν λόγω τεχνικές αναπροσαρμογές θα πρέπει να θεσπισθούν σύμφωνα με την απόφαση 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή⁽¹⁾.
- (13) Δεδομένου ότι ο στόχο της παρούσας οδηγίας, και συγκεκριμένα η θέσπιση εναρμονισμένων διαδικαστικών κανόνων και κριτηρίων αξιολόγησης σε ολόκληρη την Κοινότητα, είναι αδύνατον να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη και δύναται συνεπώς, λόγω των διαστάσεων και των αποτελεσμάτων του, να επιτευχθεί καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο, η Κοινότητα μπορεί να λάβει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, όπως διατυπώνεται στο άρθρο 5 της συνθήκης. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως διατυπώνεται στο εν λόγω άρθρο, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία για την επίτευξη του στόχου αυτού όρια.
- (14) Πρόθεση της Κοινότητας είναι να διατηρήσει τις χρηματαγορές της ανοιχτές στον υπόλοιπο κόσμο και, κατά συνέπεια, να διευκολύνει τη φιλελευθεροποίηση των διεθνών χρηματαγορών στις τρίτες χώρες. Θα είναι ωφέλιμο για όλους τους φορείς της αγοράς να αποκτήσουν ίση πρόσβαση στις επενδύσεις παγκοσμίως. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να αναφέρουν στην Επιτροπή τις περιπτώσεις κατά τις οποίες κοινοτικά πιστωτικά ιδρύματα, ΕΠΕΥ, άλλα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα ή ασφαλιστικές εταιρείες που αποκτούν πιστωτικά ιδρύματα, ΕΠΕΥ, άλλα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα ή ασφαλιστικές εταιρείες εγκατεστημένες σε τρίτες χώρες, δεν τυγχάνουν της ίδιας μεταχείρισης με τους εγχώριους αγοραστές και συναντούν σημαντικά εμπόδια. Η Επιτροπή θα πρέπει να προτείνει μέτρα για την αντιμετώπιση αυτών των καταστάσεων ή να τις επισημαίνει στα κατάλληλα φόρα.
- (15) Σύμφωνα με το σημείο 34 της διοργανικής συμφωνίας για τη βελτίωση της νομοθεσίας⁽²⁾, τα κράτη μέλη πρέπει να ενθαρρύνονται να καταρτίζουν τα ίδια, με γνώμονα το συμφέρον της Κοινότητας, δικούς τους πίνακες οι οποίοι να δείχνουν, στο μέτρο του δυνατού, τη συσχέτιση της παρούσας οδηγίας με τα μέτρα για τη μεταφορά της, και να τους δημοσιοποιούν.
- (16) Θα πρέπει επομένως να τροποποιηθούν αναλόγως οι οδηγίες 92/49/ΕΟΚ, 2002/83/ΕΚ, 2004/39/ΕΚ, 2005/68/ΕΚ και 2006/48/ΕΚ,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Τροποποιήσεις της οδηγίας 92/49/ΕΟΚ

Η οδηγία 92/49/ΕΟΚ τροποποιείται ως εξής:

1. Στο άρθρο 1 στοιχείο ζ), το δεύτερο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Για τους σκοπούς του ορισμού αυτού, στο πλαίσιο των άρθρων 8 και 15, και των άλλων ποσοστών συμμετοχής που προβλέπει το άρθρο 15, λαμβάνονται υπόψη τα δικαιώματα ψήφου που καθορίζονται στα άρθρα 9 και 10 της οδηγίας 2004/109/ΕΚ (*) καθώς και οι όροι για την άρση τους που

προβλέπονται στο άρθρο 12 παράγραφοι 4 και 5 της εν λόγω οδηγίας.

Τα κράτη μέλη δεν λαμβάνουν υπόψη τα δικαιώματα ψήφου ή τις μετοχές με δικαίωμα ψήφου, τις οποίες τυχόν κατέχουν επιχειρήσεις επενδύσεων ("ΕΠΕΥ") ή πιστωτικά ιδρύματα ως αποτέλεσμα αναδοχής ή/και τοποθέτησης χρηματοπιστωτικών μέσων με δέσμευση ανάληψης, σύμφωνα με το σημείο 6 του τμήματος Α του παραρτήματος Ι της οδηγίας 2004/39/ΕΚ (**), υπό τον όρο ότι, τα εν λόγω δικαιώματα, αφενός, δεν ασκούνται ούτε χρησιμοποιούνται κατ' άλλον τρόπο με σκοπό την παρέμβαση στη διαχείριση του εκδότη και, αφετέρου, εφόσον μεταβιβάζονται εντός ενός έτους από την απόκτηση.

(*) Οδηγία 2004/109/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 2004, για την εναρμόνιση των προϋποθέσεων διαφάνειας αναφορικά με την πληροφόρηση σχετικά με εκδότες των οποίων οι κινητές αξίες έχουν εισαχθεί προς διαπραγμάτευση σε ρυθμιζόμενη αγορά (ΕΕ L 390 της 31.12.2004, σ. 38).

(**) Οδηγία 2004/39/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, για τις αγορές χρηματοπιστωτικών μέσων (ΕΕ L 145 της 30.4.2004, σ. 1). Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 2007/44/ΕΚ (ΕΕ L 247 της 21.9.2007, σ. 1).

2. Το άρθρο 15 τροποποιείται ως εξής:

- α) Η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Τα κράτη μέλη προβλέπουν ότι κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο (στο εξής "υποψήφιος αγοραστής"), το οποίο, μεμονωμένα ή σε συνεννόηση με άλλα πρόσωπα, έχει αποφασίσει είτε να αποκτήσει, άμεσα ή έμμεσα, ειδική συμμετοχή σε ασφαλιστική επιχείρηση, είτε να αυξήσει περαιτέρω, άμεσα ή έμμεσα, την ειδική συμμετοχή σε ασφαλιστική επιχείρηση, ούτως ώστε η αναλογία των δικαιωμάτων ψήφου ή των μεριδίων κεφαλαίου που κατέχει να φθάνει ή να υπερβαίνει τα κατώτατα όρια του 20, του 30 ή του 50 % ή ώστε η ασφαλιστική επιχείρηση να καταστεί θυγατρική του επιχείρησης (στο εξής "προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής"), καταρχήν απευθύνει κοινοποίηση εγγράφως στις αρμόδιες αρχές της ασφαλιστικής επιχείρησης, στην οποία επιδιώκει είτε να αποκτήσει ειδική συμμετοχή είτε να την αυξήσει, προσδιορίζοντας το ύψος της σκοπούμενης συμμετοχής, καθώς και τις σχετικές πληροφορίες κατά το άρθρο 15β παράγραφος 4. Τα κράτη μέλη δεν απαιτείται να εφαρμόζουν το ελάχιστο όριο του 30 % όταν, βάσει του άρθρου 9 παράγραφος 3 στοιχείο α) της οδηγίας 2004/109/ΕΚ, εφαρμόζουν το ελάχιστο όριο του ενός τρίτου».

- β) Η παράγραφος 1α απαλείφεται.

- γ) Η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Τα κράτη μέλη απαιτούν από κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο αποφασίσει να παύσει να κατέχει, άμεσα ή έμμεσα, ειδική συμμετοχή σε ασφαλιστική επιχείρηση, να απευθύνει κοινοποίηση, καταρχήν γραπτώς

(¹) ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23. Απόφαση όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 2006/512/ΕΚ (ΕΕ L 200 της 22.7.2006, σ. 11).

(²) ΕΕ C 321 της 31.12.2003, σ. 1.

στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής, προσδιορίζοντας το ύψος της σκοπούμενης συμμετοχής. Κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο πρέπει, ομοίως, να απευθύνει κοινοποίηση στις αρμόδιες αρχές για την απόφασή του να μειώσει την ειδική συμμετοχή του, προκειμένου η αναλογία των δικαιωμάτων ψήφου ή των μεριδίων κεφαλαίου που κατέχει να μειωθεί σε λιγότερο από το κατώτατο όριο του 20, 30 ή 50 % ή προκειμένου η επιχείρηση να παύσει να είναι θυγατρική του. Τα κράτη μέλη δεν απαιτείται να εφαρμόζουν το ελάχιστο όριο του 30 % όταν, βάσει του άρθρου 9 παράγραφος 3 στοιχείο α) της οδηγίας 2004/109/ΕΚ, εφαρμόζουν το ελάχιστο όριο του ενός τρίτου*.

3. Παρεμβάλλονται τα ακόλουθα άρθρα:

*Άρθρο 15α

1. Οι αρμόδιες αρχές, αμέσως και σε κάθε περίπτωση εντός δύο εργασίμων ημερών από την παραλαβή της κοινοποίησης, που απαιτείται βάσει του άρθρου 15 παράγραφος 1, καθώς και σε περίπτωση ενδεχόμενης μεταγενέστερης παραλαβής των πληροφοριών που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου, γνωστοποιούν εγγράφως στον υποψήφιο αγοραστή ότι τις παρέλαβαν.

Οι αρμόδιες αρχές διαθέτουν μέγιστη προθεσμία εξήντα εργασίμων ημερών από την ημερομηνία της γραπτής επιβεβαίωσης της παραλαβής της κοινοποίησης και όλων των εγγράφων που τα κράτη μέλη απαιτούν να επισυνάπτονται στην κοινοποίηση βάσει του καταλόγου που προβλέπει το άρθρο 15β παράγραφος 4 (στο εξής "περίοδος αξιολόγησης"), προκειμένου να διενεργήσουν την αξιολόγηση που προβλέπεται στο άρθρο 15β παράγραφος 1 (στο εξής "αξιολόγηση").

Οι αρμόδιες αρχές ενημερώνουν τον υποψήφιο αγοραστή, κατά την επιβεβαίωση της παραλαβής, για την ημερομηνία λήξης της περιόδου αξιολόγησης.

2. Οι αρμόδιες αρχές δύνανται, εν ανάγκη, κατά την περίοδο αξιολόγησης και όχι μετά την πενήνταστη εργάσιμη ημέρα της περιόδου αυτής, να ζητούν περαιτέρω πληροφορίες που είναι αναγκαίες για την ολοκλήρωση της αξιολόγησης. Το αίτημα υποβάλλεται εγγράφως και καθορίζονται τα αναγκαία συμπληρωματικά πληροφοριακά στοιχεία.

Κατά το χρονικό διάστημα μεταξύ της ημερομηνίας κατά την οποία ζητήθηκαν οι πληροφορίες από τις αρμόδιες αρχές και της ημερομηνίας παραλαβής της απάντησης του υποψήφιου αγοραστή, διακόπτεται η περίοδος αξιολόγησης. Η διακοπή δεν πρέπει να υπερβαίνει τις είκοσι εργάσιμες ημέρες. Οι αρμόδιες αρχές έχουν τη διακριτική ευχέρεια να υποβάλλουν περαιτέρω αιτήματα για τη συμπλήρωση ή τη διευκρίνιση των πληροφοριών, τούτο όμως δεν είναι δυνατόν να συνεπάγεται διακοπή της περιόδου αξιολόγησης.

3. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να παρατείνουν τη διακοπή της παραγράφου 2 δεύτερο εδάφιο έως τριάντα εργάσιμες ημέρες, εάν ο υποψήφιος αγοραστής:

- είναι εγκατεστημένος ή υπόκειται σε ρυθμιστικό πλαίσιο εκτός της Κοινότητας·

- β) είναι φυσικό ή νομικό πρόσωπο μη υποκείμενο σε εποπτεία δυνάμει των οδηγιών 85/611/ΕΟΚ (*), 2002/83/ΕΚ (**), 2004/39/ΕΚ, 2005/68/ΕΚ (***) ή 2006/48/ΕΚ (4)*

4. Εάν οι αρμόδιες αρχές, μόλις ολοκληρώσουν την αξιολόγησή τους, αποφασίσουν να αντιταχθούν στην προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής, πρέπει να ενημερώνουν εγγράφως τον υποψήφιο αγοραστή, εντός δύο εργασίμων ημερών, και χωρίς να υπερβαίνουν την περίοδο αξιολόγησης, εκδίδοντας τους λόγους της απόφασης αυτής. Υπό την επιφύλαξη του εθνικού δικαίου, η δέουσα αιτιολόγηση της απόφασης μπορεί να δημοσιοποιείται κατόπιν αιτήματος του υποψήφιου αγοραστή. Αυτό δεν εμποδίζει τα κράτη μέλη να επιτρέπουν στην αρμόδια αρχή να προβαίνει στην εν λόγω δημοσιοποίηση άνευ αιτήματος του υποψήφιου αγοραστή.

5. Εάν οι αρμόδιες αρχές δεν αντιταχθούν εγγράφως στην προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής, εντός της περιόδου αξιολόγησης, τότε η προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής θεωρείται ότι εγκρίθηκε.

6. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να ορίζουν μέγιστη προθεσμία για την ολοκλήρωση της προτεινόμενης απόκτησης συμμετοχής και να παρατείνουν την προθεσμία αυτή, οσάκις ενδέχεται.

7. Τα κράτη μέλη δεν μπορούν να επιβάλλουν απαιτήσεις για την κοινοποίηση στις αρμόδιες αρχές και την έγκριση από αυτές άμεσης ή έμμεσης απόκτησης δικαιωμάτων ψήφου ή κεφαλαίου αυστηρότερες από τις προβλεπόμενες στην παρούσα οδηγία.

Άρθρο 15β

1. Κατά την αξιολόγηση της κοινοποίησης του άρθρου 15 παράγραφος 1 και των πληροφοριών που αναφέρονται στο άρθρο 15α παράγραφος 2 οι αρμόδιες αρχές, προκειμένου να εξασφαλίσουν την ορθή και συνετή διοίκηση της ασφαλιστικής επιχείρησης για την οποία προτείνεται η απόκτηση συμμετοχής, και λαμβάνοντας υπόψη την ενδεχόμενη επιρροή του υποψήφιου αγοραστή στην ασφαλιστική επιχείρηση, αξιολογούν την καταλληλότητα του υποψήφιου αγοραστή και την ορθότητα της προτεινόμενης απόκτησης συμμετοχής από χρηματοοικονομική άποψη, με βάση όλα τα ακόλουθα κριτήρια:

- α) τη φήμη του υποψήφιου αγοραστή·
- β) τη φήμη και την πείρα οποιουδήποτε προσώπου το οποίο θα διευθύνει τις δραστηριότητες της ασφαλιστικής επιχείρησης κατόπιν της προτεινόμενης απόκτησης συμμετοχής·
- γ) τη χρηματοοικονομική ευρωστία του υποψήφιου αγοραστή, ιδίως ως προς το είδος των δραστηριοτήτων που ασκούνται ή προβλέπεται ότι θα ασκούνται από την ασφαλιστική επιχείρηση για την οποία προτείνεται η απόκτηση συμμετοχής·
- δ) την ικανότητα της ασφαλιστικής επιχείρησης να ανταποκρίνεται και να συνεχίσει να ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας βάσει της παρούσας οδηγίας, και κατά περίπτωση βάσει άλλων οδηγιών,

κυρίως των οδηγιών 73/239/ΕΟΚ, 98/78/ΕΚ (5)*, 2002/13/ΕΚ (6)* και 2002/87/ΕΚ (7)*, ιδίως δε το κατά πόσον ο όμιλος του οποίου θα καταστεί μέλος διαθέτει δομή που καθιστά δυνατή τη διενέργεια αποτελεσματικής εποπτείας, την αποτελεσματική ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των αρμόδιων αρχών και τον προσδιορισμό της κατανομής των αρμοδιοτήτων μεταξύ τους·

- ε) το κατά πόσον υπάρχουν βάσιμες υπόνοιες ότι, σε σχέση με την προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής, διαπράττεται, επιχειρείται να διαπραχθεί, έχει διαπραχθεί ή επιχειρήθηκε να διαπραχθεί, νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή χρηματοδότηση της τρομοκρατίας, κατά την έννοια του άρθρου 1 της οδηγίας 2005/60/ΕΚ (8)*, ή ότι η προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής είναι δυνατόν να αυξήσει αυτόν τον κίνδυνο.

2. Οι αρμόδιες αρχές δύνανται να αντιταχθούν στην προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής μόνον εφόσον υπάρχουν βάσιμοι λόγοι γι' αυτό, με βάση τα κριτήρια της παραγράφου 1 ή εάν οι πληροφορίες που διαβιβάστηκαν από τον υποψήφιο αγοραστή δεν είναι πλήρεις.

3. Τα κράτη μέλη δεν επιβάλλουν εκ των προτέρων όρους όσον αφορά το ύψος της συμμετοχής που πρέπει να αποκτηθεί, ούτε επιτρέπουν στις αρμόδιες αρχές τους να εξετάζουν την προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής από πλευράς οικονομικών αναγκών της αγοράς.

4. Τα κράτη μέλη δημοσιοποιούν κατάλογο με τις αναγκαίες πληροφορίες για τη διενέργεια της αξιολόγησης, οι οποίες πρέπει να υποβάλλονται στις αρμόδιες αρχές κατά τη στιγμή της κοινοποίησης που προβλέπεται στο άρθρο 15 παράγραφος 1. Οι απαιτούμενες πληροφορίες είναι ανάλογες και προσαρμοσμένες στη φύση του υποψηφίου αγοραστή και της προτεινόμενης απόκτησης συμμετοχής. Τα κράτη μέλη δεν απαιτούν πληροφορίες που δεν είναι σχετικές με την προληπτική αξιολόγηση.

5. Παρά το άρθρο 15α παράγραφοι 1, 2 και 3, εάν κοινοποιηθούν στην αρμόδια αρχή δύο ή περισσότερες προτάσεις για απόκτηση ή αύξηση ειδικών συμμετοχών στην ίδια ασφαλιστική επιχείρηση, η αρμόδια αρχή αντιμετωπίζει όλους τους υποψήφιους αγοραστές αμερόληπτα.

Άρθρο 15γ

1. Οι οικείες αρμόδιες αρχές, κατά την αξιολόγηση της απόκτησης συμμετοχής διαβουλεύονται εκτενώς μεταξύ τους, εφόσον ο υποψήφιος αγοραστής είναι:

- α) πιστωτικό ίδρυμα, ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση, ΕΠΕΥ ή εταιρεία διαχείρισης κατά την έννοια του άρθρου 1α, σημείο 2, της οδηγίας 85/611/ΕΟΚ (στο εξής «εταιρεία διαχείρισης ΟΣΕΚΑ»), με άδεια λειτουργίας σε άλλο κράτος μέλος ή σε διαφορετικό κλάδο από αυτόν στον οποίο προτείνεται η απόκτηση συμμετοχής·
- β) η μητρική επιχείρηση πιστωτικού ιδρύματος, ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης, ΕΠΕΥ ή εταιρείας διαχείρισης ΟΣΕΚΑ, με άδεια λειτουργίας σε άλλο κράτος μέλος ή σε διαφορετικό κλάδο από αυτόν στον οποίο προτείνεται η απόκτηση συμμετοχής· ή
- γ) φυσικό ή νομικό πρόσωπο που ελέγχει πιστωτικό ίδρυμα, ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση, ΕΠΕΥ ή εταιρεία διαχείρισης ΟΣΕΚΑ, με άδεια λειτουργίας σε

άλλο κράτος μέλος ή σε διαφορετικό κλάδο από αυτόν στον οποίο προτείνεται η απόκτηση συμμετοχής.

2. Οι αρμόδιες αρχές παρέχουν, χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση, εκατέρωθεν, κάθε ουσιαστική ή σχετική πληροφορία για την αξιολόγηση της απόκτησης. Στο πλαίσιο αυτό, οι αρμόδιες αρχές διαβιβάζουν, εκατέρωθεν, κατόπιν αιτήματος στις άλλες αρμόδιες αρχές, κάθε σχετική πληροφορία και γνωστοποιούν, με δική τους πρωτοβουλία, όλες τις ουσιαστικές σημασίες πληροφορίες. Στην απόφαση της αρμόδιας αρχής που έχει εκδώσει την άδεια λειτουργίας της ασφαλιστικής επιχείρησης για την οποία προτείνεται η απόκτηση συμμετοχής, πρέπει να επισημαίνονται οι τυχόν απόψεις ή επιφυλάξεις τις οποίες εξέφρασε η αρμόδια αρχή η οποία είναι υπεύθυνη για την εποπτεία του υποψηφίου αγοραστή.

- (*) Οδηγία 85/611/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1985, για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με ορισμένους οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων σε κινητές αξίες (ΟΣΕΚΑ) (ΕΕ L 375 της 31.12.1985, σ. 3). Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 2005/1/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 79 της 24.3.2005, σ. 9).
- (**) Οδηγία 2002/83/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Νοεμβρίου 2002, σχετικά με την ασφάλιση ζωής (ΕΕ L 345 της 19.12.2002, σ. 1). Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 2007/44/ΕΚ.
- (***) Οδηγία 2005/68/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Νοεμβρίου 2005, σχετικά με τις αντασφαλίσεις (ΕΕ L 323 της 9.12.2005, σ. 1). Οδηγία όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2007/44/ΕΚ.
- (4)* Οδηγία 2006/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2006, σχετικά με την ανάληψη και την άσκηση δραστηριότητας πιστωτικών ιδρυμάτων (αναδιτύπωση) (ΕΕ L 177 της 30.6.2006, σ. 1). Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 2007/44/ΕΚ.
- (5)* Οδηγία 98/78/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Οκτωβρίου 1998, σχετικά με τη συμπληρωματική εποπτεία ασφαλιστικών επιχειρήσεων στο πλαίσιο ενός ασφαλιστικού ομίλου (ΕΕ L 330 της 5.12.1998, σ. 1). Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 2005/68/ΕΚ.
- (6)* Οδηγία 2002/13/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Μαρτίου 2002, για την τροποποίηση της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ του Συμβουλίου όσον αφορά τις απαιτήσεις περιθωρίου φερεγγυότητας για τις επιχειρήσεις ασφάλισης ζημιών (ΕΕ L 77 της 20.3.2002, σ. 17).
- (7)* Οδηγία 2002/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, σχετικά με τη συμπληρωματική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων, ασφαλιστικών επιχειρήσεων και επιχειρήσεων επενδύσεων χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων (ΕΕ L 35 της 11.2.2003, σ. 1). Οδηγία όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2005/1/ΕΚ.
- (8)* Οδηγία 2005/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Οκτωβρίου 2005, σχετικά με την πρόληψη της χρησιμοποίησης του χρηματοπιστωτικού συστήματος για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας (ΕΕ L 309 της 25.11.2005, σ. 15).

4. Στο άρθρο 51, προστίθεται η ακόλουθη περίπτωση:

«— αναπροσαρμογές των κριτηρίων προληπτικής εποπτείας που καθορίζονται στο άρθρο 15β παράγραφος 1, προκειμένου να ληφθούν υπόψη μελλοντικές εξελίξεις και να εξασφαλισθεί η ενιαία εφαρμογή της παρούσας οδηγίας».

Άρθρο 2

Τροποποιήσεις της οδηγίας 2002/83/EK

Η οδηγία 2002/83/EK τροποποιείται ως εξής:

1. Στο άρθρο 1 στοιχείο ι) το δεύτερο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Για τους σκοπούς της εφαρμογής αυτού του ορισμού, στο πλαίσιο των άρθρων 8 και 15, και των άλλων ποσοστών συμμετοχής που προβλέπει το άρθρο 15, λαμβάνονται υπόψη τα δικαιώματα ψήφου που καθορίζονται στα άρθρα 9 και 10 της οδηγίας 2004/109/EK (*) καθώς και οι όροι για την άδρωση τους που προβλέπονται στο άρθρο 12 παράγραφοι 4 και 5 της οδηγίας αυτής.

Τα κράτη μέλη δεν λαμβάνουν υπόψη τα δικαιώματα ψήφου ή τις μετοχές με δικαίωμα ψήφου τις οποίες τυχόν κατέχουν επιχειρήσεις επενδύσεων ("ΕΠΕΥ") ή πιστωτικά ιδρύματα ως αποτέλεσμα αναδοχής ή/και τοποθέτησης χρηματοπιστωτικών μέσων με δέσμευση ανάλυσης, σύμφωνα με το σημείο 6 του τμήματος Α του παραρτήματος Ι της οδηγίας 2004/39/EK (**), υπό τον όρο ότι τα εν λόγω δικαιώματα, αφενός, δεν ασκούνται ούτε χρησιμοποιούνται κατ' άλλον τρόπο με σκοπό την παρέμβαση στη διαχείριση του εκδότη και, αφετέρου, εφόσον μεταβιβάζονται εντός ενός έτους από την απόκτηση.

(*) Οδηγία 2004/109/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 2004, για την εναρμόνιση των προϋποθέσεων διαφάνειας αναφορικά με την πληροφόρηση σχετικά με εκδότες των οποίων οι κινητές αξίες έχουν εισαχθεί προς διαπραγμάτευση σε ρυθμιζόμενη αγορά (ΕΕ L 390 της 31.12.2004, σ. 38).

(**) Οδηγία 2004/39/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 21ης Απριλίου 2004 για τις αγορές χρηματοπιστωτικών μέσων (ΕΕ L 145 της 30.4.2004, σ. 1). Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 2007/44/EK (ΕΕ L 247 της 21.9.2007, σ. 1).

2. Το άρθρο 15 τροποποιείται ως εξής:

α) Η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Τα κράτη μέλη προβλέπουν ότι κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο (στο εξής "υποψήφιος αγοραστής"), το οποίο, μεμονωμένα ή σε συνεννόηση με άλλα πρόσωπα έχει αποφασίσει είτε να αποκτήσει, άμεσα ή έμμεσα, ειδική συμμετοχή σε ασφαλιστική επιχείρηση, είτε να αυξήσει περαιτέρω, άμεσα ή έμμεσα, την ειδική συμμετοχή σε ασφαλιστική επιχείρηση, ούτως ώστε η αναλογία των δικαιωμάτων ψήφου ή των μεριδίων κεφαλαίου που κατέχει να φθάσει ή να υπερβεί τα κατώτατα όρια του 20, του 30 ή του 50 % ή ώστε η ασφαλιστική επιχείρηση να καταστεί θυγατρική του επιχείρησης (στο εξής "προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής"), απευθύνει κοινοποίηση, καταρχήν, εγγράφως στις αρμόδιες αρχές της ασφαλιστικής

επιχείρησης, στην οποία επιδιώκει είτε να αποκτήσει ειδική συμμετοχή, είτε να την αυξήσει, προσδιορίζοντας το ύψος της συμμετοχής την οποία σκοπεύει να αποκτήσει, καθώς και τις σχετικές πληροφορίες κατά τα αναφερόμενα στο άρθρο 15β παράγραφος 4. Τα κράτη μέλη δεν απαιτείται να εφαρμόζουν το ελάχιστο όριο του 30 % όταν, βάσει του άρθρου 9 παράγραφος 3 στοιχείο α) της οδηγίας 2004/109/EK, εφαρμόζουν το ελάχιστο όριο του ενός τρίτου».

β) Η παράγραφος 1α απαλείφεται.

γ) Η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Τα κράτη μέλη απαιτούν από κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο, το οποίο αποφάσισε να παύσει να κατέχει, άμεσα ή έμμεσα, ειδική συμμετοχή σε ασφαλιστική επιχείρηση, να απευθύνει κοινοποίηση, καταρχήν γραπτώς, στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής, προσδιορίζοντας το ύψος της σκοπούμενης συμμετοχής του. Κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο πρέπει, ομοίως, να απευθύνει κοινοποίηση στις αρμόδιες αρχές, για την απόφασή του να μειώσει την ειδική συμμετοχή του, προκειμένου η αναλογία των δικαιωμάτων ψήφου ή των μεριδίων κεφαλαίου που κατέχει να μειωθεί σε λιγότερο από τα κατώτατα όρια του 20, του 30 ή του 50 % ή προκειμένου η επιχείρηση να παύσει να είναι θυγατρική του. Τα κράτη μέλη δεν απαιτείται να εφαρμόζουν το ελάχιστο όριο του 30 % όταν, σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 3 στοιχείο α) της οδηγίας 2004/109/EK, εφαρμόζουν το ελάχιστο όριο του ενός τρίτου».

3. Παρεμβάλλονται τα ακόλουθα άρθρα:

«Άρθρο 15α

Περίοδος αξιολόγησης

1. Οι αρμόδιες αρχές αμέσως και, σε κάθε περίπτωση, εντός δύο εργασίμων ημερών από την παραλαβή της κοινοποίησης που απαιτείται βάσει του άρθρου 15 παράγραφος 1, καθώς και, σε περίπτωση ενδεχόμενης μεταγενέστερης παραλαβής των πληροφοριών που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου, γνωστοποιούν εγγράφως στον υποψήφιο αγοραστή ότι τις παρέλαβαν.

Οι αρμόδιες αρχές διαθέτουν μέγιστη προθεσμία εξήντα εργασίμων ημερών από την ημερομηνία της γραπτής επιβεβαίωσης της παραλαβής της κοινοποίησης και όλων των εγγράφων που τα κράτη μέλη απαιτούν να επισυνάπτονται στην κοινοποίηση βάσει του καταλόγου που προβλέπει το άρθρο 15β, παράγραφος 4 (στο εξής "περίοδος αξιολόγησης") προκειμένου να διενεργήσουν την αξιολόγηση που προβλέπεται στο άρθρο 15β, παράγραφος 1 (στο εξής "αξιολόγηση").

Οι αρμόδιες αρχές ενημερώνουν τον υποψήφιο αγοραστή, κατά την επιβεβαίωση της παραλαβής, για την ημερομηνία λήξης της περιόδου αξιολόγησης.

2. Οι αρμόδιες αρχές δύνανται, εν ανάγκη, κατά την περίοδο αξιολόγησης και όχι μετά την πεντηκοστή εργάσιμη ημέρα αυτής, να ζητούν περαιτέρω πληροφορίες που είναι αναγκαίες για την ολοκλήρωση της αξιολόγησης. Το αίτημα υποβάλλεται εγγράφως και καθορίζονται τα αναγκαία συμπληρωματικά πληροφοριακά στοιχεία.

Κατά το χρονικό διάστημα μεταξύ της ημερομηνίας κατά την οποία ζητήθηκαν οι πληροφορίες από τις αρμόδιες αρχές και της ημερομηνίας παραλαβής της απάντησης του υποψήφιου αγοραστή, διακόπτεται η περίοδος αξιολόγησης. Η διακοπή δεν πρέπει να υπερβαίνει τις είκοσι εργάσιμες ημέρες. Οι αρμόδιες αρχές έχουν τη διακριτική ευχέρεια να υποβάλλουν περαιτέρω αιτήματα για τη συμπλήρωση ή τη διευκρίνιση των πληροφοριών, τούτο όμως δεν είναι δυνατόν να συνεπάγεται διακοπή της περιόδου αξιολόγησης.

3. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να παρατείνουν τη διακοπή της παραγράφου 2 δεύτερο εδάφιο έως τριάντα εργάσιμες ημέρες, εάν ο υποψήφιος αγοραστής:

- α) είναι εγκατεστημένος ή υπόκειται σε ρυθμιστικό πλαίσιο εκτός της Κοινότητας· ή
- β) είναι φυσικό ή νομικό πρόσωπο μη υποκείμενο σε εποπτεία δυνάμει των οδηγιών 85/611/ΕΟΚ (*), 92/49/ΕΟΚ (**), 2004/39/ΕΚ, 2005/68/ΕΚ, ή 2006/48/ΕΚ (***).

4. Εάν οι αρμόδιες αρχές, μόλις ολοκληρώσουν την αξιολόγησή τους, αποφασίσουν να αντιταχθούν στην προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής, πρέπει να ενημερώνουν εγγράφως τον υποψήφιο αγοραστή, εντός δύο εργάσιμων ημερών και χωρίς να υπερβαίνουν την περίοδο αξιολόγησης, εκθέτοντας τους λόγους αυτής της απόφασης. Υπό την επιφύλαξη του εθνικού δικαίου, η δέουσα αιτιολόγηση της απόφασης μπορεί να δημοσιοποιείται κατόπιν αιτήματος του υποψήφιου αγοραστή. Τούτο δεν εμποδίζει τα κράτη μέλη να επιτρέπουν στην αρμόδια αρχή να προβαίνει στην εν λόγω δημοσιοποίηση άνευ αιτήματος του υποψήφιου αγοραστή.

5. Εάν οι αρμόδιες αρχές δεν αντιταχθούν εγγράφως στην προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής εντός της περιόδου αξιολόγησης, η προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής θεωρείται ότι εγκρίθηκε.

6. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να ορίζουν μέγιστη προθεσμία για την ολοκλήρωση της προτεινόμενης απόκτησης συμμετοχής και να παρατείνουν την προθεσμία αυτή, οσάκις ενδείκνυται.

7. Τα κράτη μέλη δεν μπορούν να επιβάλλουν απαιτήσεις για την κοινοποίηση στις αρμόδιες αρχές και την έγκριση από αυτές άμεσης ή έμμεσης απόκτησης δικαιωμάτων ψήφου ή κεφαλαίου αυστηρότερες από τις προβλεπόμενες στην παρούσα οδηγία.

Άρθρο 15β

Αξιολόγηση

1. Κατά την αξιολόγηση της κοινοποίησης του άρθρου 15 παράγραφος 1 και των πληροφοριών που αναφέρονται στο άρθρο 15α παράγραφος 2 οι αρμόδιες αρχές, προκειμένου να διασφαλίσουν την ορθή και συνετή διοίκηση της ασφαλιστικής επιχείρησης για την οποία προτείνεται η απόκτηση συμμετοχής και λαμβάνοντας υπόψη την ενδεχόμενη επιρροή του υποψήφιου αγοραστή στην ασφαλιστική επιχείρηση, αξιολογούν την καταλληλότητα του υποψήφιου αγοραστή και την ορθότητα της προτεινόμενης απόκτησης συμμετοχής από χρηματοοικονομική άποψη, με βάση όλα τα ακόλουθα κριτήρια:

- α) τη φήμη του υποψήφιου αγοραστή·

- β) τη φήμη και την πείρα οποιουδήποτε προσώπου το οποίο θα διευθύνει τις δραστηριότητες της ασφαλιστικής επιχείρησης κατόπιν της προτεινόμενης απόκτησης συμμετοχής·

- γ) τη χρηματοοικονομική ευρωστία του υποψήφιου αγοραστή, ιδίως ως προς το είδος των δραστηριοτήτων που ασκούνται ή προβλέπεται ότι θα ασκηθούν από την ασφαλιστική επιχείρηση για την οποία προτείνεται η απόκτηση συμμετοχής·

- δ) της ικανότητα της ασφαλιστικής επιχείρησης να ανταποκρίνεται και να συνεχίσει να ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας βάσει της παρούσας οδηγίας και, ανάλογα με την περίπτωση, άλλων οδηγιών, κυρίως των οδηγιών 98/78/ΕΚ (4)* και 2002/87/ΕΚ (5)*, ιδίως το κατά πόσον ο όμιλος του οποίου θα καταστεί μέλος διαθέτει τέτοια δομή που καθιστά δυνατή την άσκηση αποτελεσματικής εποπτείας, την αποτελεσματική ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των αρμόδιων αρχών και τον προσδιορισμό της κατανομής των αρμοδιοτήτων μεταξύ αυτών·

- ε) το κατά πόσον υπάρχουν βάσιμες υπόνοιες ότι, σε σχέση με την προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής, διαπράττεται, επιχειρείται να διαπραχθεί, έχει διαπραχθεί ή επιχειρήθηκε να διαπραχθεί, νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή χρηματοδότηση της τρομοκρατίας, κατά την έννοια του άρθρου 1 της οδηγίας 2005/60/ΕΚ (6)*, ή ότι η προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής είναι δυνατόν να αυξήσει αυτόν τον κίνδυνο.

2. Οι αρμόδιες αρχές δύνανται να αντιταχθούν στην προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής μόνον εφόσον υπάρχουν βάσιμοι λόγοι γι' αυτό, με βάση τα κριτήρια της παραγράφου 1 ή εάν οι πληροφορίες που διαβιβάστηκαν από τον υποψήφιο αγοραστή δεν είναι πλήρεις.

3. Τα κράτη μέλη δεν επιβάλλουν εκ των προτέρων όρους όσον αφορά το ύψος της συμμετοχής που πρέπει να αποκτηθεί, ούτε επιτρέπουν στις αρμόδιες αρχές τους να εξετάζουν την προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής από πλευράς οικονομικών αναγκών της αγοράς.

4. Τα κράτη μέλη δημοσιοποιούν κατάλογο με τις αναγκαίες πληροφορίες για τη διενέργεια της αξιολόγησης, οι οποίες πρέπει να υποβάλλονται στις αρμόδιες αρχές κατά τη στιγμή της κοινοποίησης που προβλέπεται στο άρθρο 15 παράγραφος 1. Οι απαιτούμενες πληροφορίες είναι αναλόγως και προσαρμοσμένες στη φύση του υποψήφιου αγοραστή και της προτεινόμενης απόκτησης συμμετοχής. Τα κράτη μέλη δεν απαιτούν πληροφορίες που δεν είναι σχετικές με την προληπτική αξιολόγηση.

5. Παρά το άρθρο 15α παράγραφοι 1, 2 και 3, εάν κοινοποιηθούν στην αρμόδια αρχή δύο ή περισσότερες προτάσεις για απόκτηση ή αύξηση ειδικών συμμετοχών στην ίδια ασφαλιστική επιχείρηση, η αρμόδια αρχή αντιμετωπίζει όλους τους υποψήφιους αγοραστές αμερόληπτα.

Άρθρο 15γ

Απαίτηση συμμετοχής από χρηματοπιστωτικές επιχειρήσεις που υπάγονται σε ρυθμιστικό πλαίσιο

1. Οι οικείες αρμόδιες αρχές, κατά την αξιολόγηση της απόκτησης συμμετοχής διαβουλεύονται εκτενώς μεταξύ τους, εφόσον ο υποψήφιος αγοραστής είναι:

- α) πιστωτικό ίδρυμα, ασφαλιστική ή αντισταθμιστική επιχείρηση, ΕΠΕΥ ή εταιρεία διαχείρισης κατά την έννοια του άρθρου 1α σημείο 2 της οδηγίας 85/611/ΕΟΚ (στο εξής "εταιρεία διαχείρισης ΟΣΕΚΑ"), με άδεια λειτουργίας σε άλλο κράτος μέλος ή σε διαφορετικό κλάδο από αυτόν στον οποίο προτείνεται η απόκτηση συμμετοχής,
- β) η μητρική επιχείρηση πιστωτικού ιδρύματος, ασφαλιστικής ή αντισταθμιστικής επιχείρησης, ΕΠΕΥ ή εταιρείας διαχείρισης ΟΣΕΚΑ, με άδεια λειτουργίας σε άλλο κράτος μέλος ή σε διαφορετικό κλάδο από αυτόν στον οποίο προτείνεται η απόκτηση συμμετοχής· ή
- γ) φυσικό ή νομικό πρόσωπο που ελέγχει πιστωτικό ίδρυμα, ασφαλιστική ή αντισταθμιστική επιχείρηση, ΕΠΕΥ ή εταιρεία διαχείρισης ΟΣΕΚΑ, με άδεια λειτουργίας σε άλλο κράτος μέλος ή σε διαφορετικό κλάδο από αυτόν στον οποίο προτείνεται η απόκτηση συμμετοχής.

2. Οι αρμόδιες αρχές παρέχουν, χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση εκατέρωθεν, κάθε ουσιαστική ή σχετική πληροφορία για την αξιολόγηση της απόκτησης συμμετοχής. Στο πλαίσιο αυτό, οι αρμόδιες αρχές διαβιβάζουν, κατόπιν αιτήματος, εκατέρωθεν, κάθε σχετική πληροφορία και γνωστοποιούν, με δική τους πρωτοβουλία, όλες τις ουσιαστικές σημασίας πληροφορίες. Στην απόφαση της αρμόδιας αρχής που έχει εκδώσει την άδεια λειτουργίας της ασφαλιστικής επιχείρησης στην οποία προτείνεται η απόκτηση συμμετοχής, πρέπει να επισημαίνονται τυχόν απόψεις ή επιφυλάξεις, τις οποίες εξέφρασε η αρμόδια αρχή η οποία είναι υπεύθυνη για την εποπτεία του υποψήφιου αγοραστή.

(*) Οδηγία 85/611/ΕΟΚ, της 20ής Δεκεμβρίου 1985, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με ορισμένους οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων σε κινητές αξίες (ΟΣΕΚΑ) (ΕΕ L 375 της 31.12.1985, σ. 3). Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 2005/1/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 79 της 24.3.2005, σ. 9).

(**) Οδηγία 92/49/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την πρωτασφάλιση, εκτός της ασφάλειας ζωής (τρίτη οδηγία για την πρωτασφάλιση εκτός της ασφάλειας ζωής) (ΕΕ L 228 της 11.8.1992, σ. 1). Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 2007/44/ΕΚ.

(***) Οδηγία 2006/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2006, σχετικά με την ανάληψη και την άσκηση δραστηριότητας πιστωτικών ιδρυμάτων (αναδιτύπωση) (ΕΕ L 177 της 30.6.2006, σ. 1). Οδηγία όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2007/44/ΕΚ.

(4)* Οδηγία 98/78/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Οκτωβρίου 1998, σχετικά με τη συμπληρωματική εποπτεία ασφαλιστικών επιχειρήσεων στο πλαίσιο ενός ασφαλιστικού ομίλου (ΕΕ L 330 της

5.12.1998, σ. 1). Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 2005/68/ΕΚ.

(5)* Οδηγία 2002/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, σχετικά με τη συμπληρωματική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων, ασφαλιστικών επιχειρήσεων και επιχειρήσεων επενδύσεων χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων (ΕΕ L 35 της 11.2.2003, σ. 1). Οδηγία όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2005/1/ΕΚ.

(6)* Οδηγία 2005/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Οκτωβρίου 2005, σχετικά με την πρόληψη της χρησιμοποίησης του χρηματοπιστωτικού συστήματος για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας (ΕΕ L 309 της 25.11.2005, σ. 15)».

4. Στο άρθρο 64, προστίθεται η ακόλουθη περίπτωση:

«— αναπροσαρμογές των κριτηρίων που καθορίζονται στο άρθρο 15β παράγραφος 1 προκειμένου να ληφθούν υπόψη μελλοντικές εξελίξεις και να εξασφαλισθεί η ενιαία εφαρμογή της παρούσας οδηγίας».

Άρθρο 3

Τροποποιήσεις της οδηγίας 2004/39/ΕΚ

Η οδηγία 2004/39/ΕΚ τροποποιείται ως εξής:

1. Στο άρθρο 4 παράγραφος 1 το σημείο 27 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«27. "ειδική συμμετοχή": άμεση ή έμμεση συμμετοχή σε επιχείρηση επενδύσεων που αντιπροσωπεύει το 10 % τουλάχιστον του κεφαλαίου ή των δικαιωμάτων ψήφου, κατά τα οριζόμενα στα άρθρα 9 και 10 της οδηγίας 2004/109/ΕΚ (*), λαμβανομένων υπόψη των όρων για την άδρισή τους που προβλέπονται στο άρθρο 12 παράγραφοι 4 και 5, της εν λόγω οδηγίας ή που επιτρέπει την άσκηση σημαντικής επιρροής στη διαχείριση της επιχείρησης επενδύσεων στην οποία υφίσταται η εν λόγω συμμετοχή».

(*) Οδηγία 2004/109/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 2004, για την εναρμόνιση των προϋποθέσεων διαφάνειας αναφορικά με την πληροφόρηση σχετικά με εκδόσεις των οποίων οι κινητές αξίες έχουν εισαχθεί προς διαπραγμάτευση σε ρυθμιζόμενη αγορά (ΕΕ L 390 της 31.12.2004, σ. 38)».

2. Στο άρθρο 10, οι παράγραφοι 3 και 4 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«3. Τα κράτη μέλη προβλέπουν ότι κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο (στο εξής "υποψήφιος αγοραστής"), το οποίο, μεμονωμένα ή σε συνεννόηση με άλλα πρόσωπα, έχει αποφασίσει είτε να αποκτήσει, άμεσα ή έμμεσα, ειδική συμμετοχή σε επιχείρηση επενδύσεων (ΕΠΕΥ), είτε να αυξήσει περαιτέρω, άμεσα ή έμμεσα, την ειδική συμμετοχή σε ΕΠΕΥ, ούτως ώστε η αναλογία των δικαιωμάτων ψήφου ή των μεριδίων κεφαλαίου που κατέχει να φθάσει ή να υπερβαίνει τα κατώτατα όρια του 20, του 30 ή του 50 % ή ώστε η ΕΠΕΥ να καταστεί θυγατρική του επιχείρησης (στο εξής "προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής"), καταρχήν απευθύνει κοινοποίηση εγγράφως στις αρμόδιες αρχές της ΕΠΕΥ, στην οποία επιδιώκει είτε να αποκτήσει ειδική συμμετοχή είτε να την αυξήσει,

προσδιορίζοντας το ύψος της σκοπούμενης συμμετοχής, καθώς και τις σχετικές πληροφορίες κατά τα αναφερόμενα στο άρθρο 10β παράγραφος 4.

Τα κράτη μέλη απαιτούν από κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο, το οποίο αποφάσισε να παύσει να κατέχει, άμεσα ή έμμεσα, ειδική συμμετοχή σε επιχείρηση επενδύσεων, να απευθύνει κοινοποίηση, καταρχήν γραπτώς στις αρμόδιες αρχές, προσδιορίζοντας το ύψος της σκοπούμενης συμμετοχής του. Το πρόσωπο αυτό ενημερώνει επίσης τις αρμόδιες αρχές για την απόφασή του να μειώσει την ειδική συμμετοχή του, ούτως ώστε η αναλογία των δικαιωμάτων ψήφου ή των μεριδίων του κεφαλαίου που κατέχει να μειωθεί σε λιγότερο από το 20 %, 30 % ή 50 % ή ώστε η επιχείρηση επενδύσεων να παύσει να είναι θυγατρική του.

Τα κράτη μέλη δεν απαιτείται να εφαρμόζουν το ελάχιστο όριο του 30 %, όταν βάσει του άρθρου 9 παράγραφος 3 στοιχείο α) της οδηγίας 2004/109/ΕΚ, εφαρμόζουν το ελάχιστο όριο του ενός τρίτου.

Όταν καθορίζουν εάν πληρούνται τα κριτήρια ειδικής συμμετοχής του παρόντος άρθρου, τα κράτη μέλη δεν λαμβάνουν υπόψη τα δικαιώματα ψήφου ή τις μετοχές με δικαίωμα ψήφου τις οποίες κατέχουν ΕΠΕΥ ή πιστωτικά ιδρύματα ως αποτέλεσμα αναδοχής ή/και τοποθέτησης χρηματοπιστωτικών μέσων με δέσμευση ανάληψης, σύμφωνα με το σημείο 6 του τμήματος Α του παραρτήματος Ι της οδηγίας 2004/39/ΕΚ, υπό τον όρο ότι τα εν λόγω δικαιώματα, αφενός, δεν ασκούνται ούτε χρησιμοποιούνται κατ' άλλον τρόπο με σκοπό την παρέμβαση στη διοίκηση του εκδότη και, αφετέρου, εφόσον μεταβιβάζονται εντός ενός έτους από την απόκτηση.

4. Οι οικείες αρμόδιες αρχές, κατά την αξιολόγηση που προβλέπεται στο άρθρο 10β παράγραφος 1 (εφεξής "αξιολόγηση"), διαβουλεύονται εκτενώς μεταξύ τους, στην περίπτωση που ο υποψήφιος αγοραστής είναι:

- α) πιστωτικό ίδρυμα, ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση, ΕΠΕΥ ή εταιρεία διαχείρισης στο εξής "εταιρεία διαχείρισης ΟΣΕΚΑ", με άδεια λειτουργίας σε άλλο κράτος μέλος ή σε διαφορετικό κλάδο από αυτόν στον οποίο προτείνεται η απόκτηση συμμετοχής·
- β) η μητρική επιχείρηση πιστωτικού ιδρύματος, ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης, ΕΠΕΥ ή εταιρείας διαχείρισης ΟΣΕΚΑ, με άδεια λειτουργίας σε άλλο κράτος μέλος ή σε διαφορετικό κλάδο από αυτόν στον οποίο προτείνεται η απόκτηση συμμετοχής, ή
- γ) φυσικό ή νομικό πρόσωπο που ελέγχει πιστωτικό ίδρυμα, ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση, ΕΠΕΥ ή εταιρεία διαχείρισης ΟΣΕΚΑ, με άδεια λειτουργίας σε άλλο κράτος μέλος ή σε διαφορετικό κλάδο από αυτόν στον οποίο προτείνεται η απόκτηση συμμετοχής.

Οι αρμόδιες αρχές παρέχουν, χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση, εκατέρωθεν αλληλεγγύη, κάθε ουσιαστική ή σχετική πληροφορία για την αξιολόγηση της απόκτησης συμμετοχής. Στο πλαίσιο αυτό, οι αρμόδιες αρχές διαβιβάζουν, κατόπιν αιτήματος, εκατέρωθεν, κάθε σχετική πληροφορία και

γνωστοποιούν, μεταξύ τους, με δική τους πρωτοβουλία, όλες τις ουσιαστικές σημασίας πληροφορίες. Στην απόφαση της αρμόδιας αρχής που έχει εκδώσει την άδεια λειτουργίας της ΕΠΕΥ στην οποία προτείνεται η απόκτηση συμμετοχής, πρέπει να επισημαίνονται τυχόν απόψεις ή επιφυλάξεις τις οποίες εξέφρασε η αρμόδια αρχή, η οποία είναι υπεύθυνη για την εποπτεία του υποψήφιου αγοραστή·

3. Παρεμβάλλονται τα ακόλουθα άρθρα:

«Άρθρο 10α

Περίοδος αξιολόγησης

1. Οι αρμόδιες αρχές, αμέσως και, σε κάθε περίπτωση, εντός δύο εργάσιμων ημερών από την παραλαβή της κοινοποίησης που απαιτείται βάσει του άρθρου 10 παράγραφος 3 πρώτο εδάφιο, καθώς και σε περίπτωση ενδεχόμενης μεταγενέστερης παραλαβής των πληροφοριών που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου, γνωστοποιούν εγγράφως στον υποψήφιο αγοραστή ότι τις παρέλαβαν.

Οι αρμόδιες αρχές διαδίδουν μέγιστη προθεσμία εξήντα εργάσιμων ημερών από την ημερομηνία της γραπτής επιβεβαίωσης της παραλαβής της κοινοποίησης και όλων των εγγράφων που τα κράτη μέλη απαιτούν να επισυνάπτονται στην κοινοποίηση βάσει του καταλόγου που προβλέπεται στο άρθρο 10β παράγραφος 4 (στο εξής "περίοδος αξιολόγησης"), προκειμένου να διενεργήσουν την αξιολόγηση.

Οι αρμόδιες αρχές ενημερώνουν τον υποψήφιο αγοραστή, κατά την επιβεβαίωση της παραλαβής, για την ημερομηνία λήξης της περιόδου αξιολόγησης.

2. Οι αρμόδιες αρχές δύνανται, εν ανάγκη, κατά την περίοδο αξιολόγησης και όχι μετά την πεντηκοστή εργάσιμη ημέρα αυτής, να ζητήσουν περαιτέρω πληροφορίες οι οποίες είναι αναγκαίες για την ολοκλήρωση της αξιολόγησης. Το αίτημα υποβάλλεται εγγράφως και καθορίζονται τα αναγκαία συμπληρωματικά στοιχεία.

Κατά το χρονικό διάστημα μεταξύ της ημερομηνίας κατά την οποία ζητήθηκαν οι πληροφορίες από τις αρμόδιες αρχές και της ημερομηνίας παραλαβής της απάντησης του υποψήφιου αγοραστή, διακόπτεται η περίοδος αξιολόγησης. Η διακοπή δεν πρέπει να υπερβαίνει τις είκοσι εργάσιμες ημέρες. Οι αρμόδιες αρχές έχουν τη διακριτική ευχέρεια να υποβάλλουν περαιτέρω αιτήματα για τη συμπλήρωση ή τη διευκρίνιση των πληροφοριών, τούτο όμως δεν είναι δυνατόν να συνεπάγεται διακοπή της περιόδου αξιολόγησης.

3. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να παρατείνουν τη διακοπή της παραγράφου 2, δεύτερο εδάφιο, έως τριάντα εργάσιμες ημέρες, εάν ο υποψήφιος αγοραστής:

- α) είναι εγκατεστημένος ή υπόκειται σε ρυθμιστικό πλαίσιο εκτός της Κοινότητας· ή
- β) είναι φυσικό ή νομικό πρόσωπο μη υποκείμενο σε εποπτεία δυνάμει της παρούσας οδηγίας, ή των οδηγιών 85/611/ΕΟΚ, 92/49/ΕΟΚ (*), 2002/83/ΕΚ, 2005/68/ΕΚ (**), ή 2006/48/ΕΚ (***)·